THE GOSPEL ACCORDING TO JOHN
യോഹന്നാൻ എഴുതിയ സുവിശേഷം

ആദിയിലെ വചനം.

1 ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു; വചനം
ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു; വചനം
ദൈവം ആയിരുന്നു. 2 അവൻ, ഈ വചനം,
ആദിയിൽ ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു.
3 സകലവും അവൻ മുഖാന്തരം ഉളവായി;
ഉളവായതൊന്നും അവനെ കൂടാതെ ഉളവായതല്ല.
4 അവനിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; ആ ജീവൻ
മനുഷ്യരുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു. 5 വെളിച്ചം
ഇരുളിൽ പ്രകാശിക്കുന്നു; ഇരുളോ അതിനെ
പിടിച്ചടക്കിയില്ല. 6 ദൈവം അയച്ചിട്ട് ഒരു മനുഷ്യൻ
വന്നു; അവന്റെ പേരു യോഹന്നാൻ. 7 താൻ
മുഖാന്തരം എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്
വെളിച്ചത്തെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം പറവാൻ തന്നേ
അവൻ വന്നു. 8 യോഹന്നാൻ വെളിച്ചം
ആയിരുന്നില്ല; വെളിച്ചത്തെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം
പറയേണ്ടുന്നവനായിട്ടത്രേ അവൻ വന്നത്.
9 എല്ലാവരെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന സത്യവെളിച്ചം
ലോകത്തിലേക്കു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 10 അവൻ
ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; ലോകം അവൻ
മുഖാന്തരം ഉളവായി; ലോകമോ അവനെ

അറിഞ്ഞില്ല. 11 അവൻ തന്റെ സ്വന്തമായതിലേക്ക്
വന്നു; സ്വന്തജനങ്ങളോ അവനെ സ്വീകരിച്ചില്ല.
12 അവനെ കൈക്കൊണ്ട് അവന്റെ നാമത്തിൽ
വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ദൈവമക്കൾ
ആകുവാൻ അവൻ അധികാരം കൊടുത്തു.
13 അവർ രക്തത്തിൽ നിന്നല്ല, ജഡിക
ഇഷ്ടത്താലല്ല, പുരുഷന്റെ ഇഷ്ടത്താലുമല്ല,
ദൈവത്തിൽ നിന്നത്രേ ജനിച്ചത്. 14 വചനം
ജഡമായി തീർന്നു, കൃപയും സത്യവും
നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ പാർത്തു.
ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സ് പിതാവിൽ നിന്നു
വന്ന ഏകജാതനായവന്റെ തേജസ്സായി കണ്ട്.
15 യോഹന്നാൻ അവനെക്കുറിച്ച് സാക്ഷീകരിച്ചു:
എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ എനിക്ക് മുമ്പനായി
തീർന്നു; അവൻ എനിക്ക് മുമ്പെ ഉണ്ടായിരുന്നു
എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നേ
എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 16 അവന്റെ നിറവിൽ
നിന്നു നമുക്കു എല്ലാവർക്കും കൃപമേൽ
കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 ന്യായപ്രമാണം
മോശെ മുഖാന്തരം ലഭിച്ചു; കൃപയും സത്യവും
യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം വന്നു. 18 ദൈവത്തെ
ആരും ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല; പിതാവിന്റെ മടിയിൽ
ഇരിക്കുന്ന, ഏകജാതനായ പുത്രൻ അവനെ
വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ സാക്ഷ്യം.

19 നീ ആർ എന്നു യോഹന്നാനോടു
ചോദിക്കേണ്ടതിന് യെഹൂദന്മാർ
യെരൂശലേമിൽനിന്നു പുരോഹിതന്മാരെയും
ലേവ്യരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചപ്പോൾ

അവന്റെ സാക്ഷ്യം എന്തെന്നാൽ 20 അവൻ
മറുപടി പറയാൻ വിസമ്മതിക്കാതെ, 'ഞാൻ
ക്രിസ്തു അല്ല' എന്ന് വ്യക്തമായി ഏറ്റുപറഞ്ഞു.
21 അവർ അവനോട് ചോദിച്ചു, എങ്കിൽ പിന്നെ
ആരാണ് നീ? നീ ഏലിയാവോ എന്നു അവനോട്
ചോദിച്ചതിന്: അല്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. നീ ആ
പ്രവാചകനോ? എന്നതിന്: അല്ല എന്നു അവൻ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 അപ്പോൾ അവർ അവനോട്:
നീ ആരാകുന്നു? ഞങ്ങളെ അയച്ചവരോട്
ഉത്തരം പറയേണ്ടതിന് നീ നിന്നെക്കുറിച്ച് തന്നേ
എന്ത് പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 23 അതിന്
അവൻ: യെശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ:
കർത്താവിന്റെ വഴി നേരെ ആക്കുവിൻ എന്നു
മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ ശബ്ദം
ആകുന്നു ഞാൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അവിടെ
പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്ന് അയച്ചവർ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 25 അവർ അവനോട് നീ
ക്രിസ്തുവല്ല, ഏലിയാവല്ല, ആ പ്രവാചകനും അല്ല
എന്നു വരികിൽ നീ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നത് എന്ത്
എന്നു ചോദിച്ചു. 26 അതിന് യോഹന്നാൻ: ഞാൻ
വെള്ളം കൊണ്ട് സ്നാനപ്പെടുത്തുന്നു; എന്നാൽ
നിങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാത്ത ഒരുവൻ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ട്; 27 എന്റെ പിന്നാലെ
വരുന്നവൻ തന്നേ; അവന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ വാറ്
അഴിക്കുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യൻ അല്ല എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 ഇവ യോർദ്ദാനക്കരെ
യോഹന്നാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന
ബെഥാന്യയിൽ സംഭവിച്ചു.

യേശു ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്.

29 പിറ്റെന്നാൾ യേശു തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നത്
യോഹന്നാൻ കണ്ടിട്ട്: ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപം
ചുമന്നു നീക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട്.
30 എന്റെ പിന്നാലെ ഒരു പുരുഷൻ വരുന്നു;
അവൻ എനിക്ക് മുമ്പെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട്
എനിക്ക് മുമ്പനായി തീർന്നു എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നേ. 31 ഞാനോ
അവനെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും അവൻ
യിസ്രായേലിന് വെളിപ്പെടേണ്ടതിന് ഞാൻ
വെള്ളം കൊണ്ട് സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുവാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 32 യോഹന്നാൻ
പിന്നെയും സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞത്: ആത്മാവ് ഒരു
പ്രാവുപോലെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരുന്നത്
ഞാൻ കണ്ട്; അത് അവന്റെമേൽ വസിച്ചു.
33 ഞാനോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും
വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുവാൻ എന്നെ
അയച്ചവൻ എന്നോട്: ആരുടെമേൽ ആത്മാവ്
ഇറങ്ങുന്നതും വസിക്കുന്നതും നീ കാണുമോ
അവൻ തന്നെയാകുന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ
സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നവൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
34 അങ്ങനെ ഞാൻ അത് കാണുകയും ഇവൻ
തന്നേ ദൈവപുത്രൻ എന്നു സാക്ഷ്യം പറകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

യേശുവിന്റെ ആദ്യശിഷ്യന്മാർ.

35 പിറ്റെന്നാൾ യോഹന്നാൻ പിന്നെയും
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരുമായി അവിടെ
നില്ക്കുമ്പോൾ 36 യേശു നടന്നുപോകുന്നത്
കണ്ടിട്ട്; ഇതാ, ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാട് എന്നു
പറഞ്ഞു. 37 അവൻ പറഞ്ഞത് ആ രണ്ടു

ശിഷ്യന്മാർ കേട്ട് യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു.
38 യേശു തിരിഞ്ഞു അവർ പിന്നാലെ വരുന്നത്
കണ്ടിട്ട് അവരോട്: നിങ്ങൾക്ക് എന്ത് വേണം
എന്നു ചോദിച്ചു; അവർ: റബ്ബീ*, നീ എവിടെ
താമസിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 39 അവൻ
അവരോട്: വന്നു കാണ്മിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ അവൻ വസിക്കുന്ന ഇടം അവർ
വന്നുകണ്ടു; അപ്പോൾ ഏകദേശം പത്താം†
മണിനേരം ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് അന്ന്
അവനോടുകൂടെ താമസിച്ചു. 40 യോഹന്നാൻ
പറഞ്ഞത് കേട്ട് യേശുവിനെ അനുഗമിച്ച
രണ്ടുപേരിൽ ഒരുവൻ ശിമോൻ പത്രൊസിന്റെ
സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസ് ആയിരുന്നു.
41 അവൻ ആദ്യം തന്റെ സഹോദരനായ
ശിമോനെ കണ്ട് അവനോട്: ഞങ്ങൾ
മശീഹയെ എന്നുവച്ചാൽ ക്രിസ്തുവിനെ
കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 42 അവൻ
അവനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു;
യേശു അവനെ നോക്കിയിട്ട്; നീ യോഹന്നാന്റെ
പുത്രനായ ശിമോൻ ആകുന്നു; നീ കേഫാ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും, അതിന്റെ അർത്ഥം പത്രൊസ്
എന്നാകുന്നു.

ഫിലിപ്പോസും നഥനയേലും.

43 പിറ്റെന്നാൾ യേശു ഗലീലയ്ക്ക്
പുറപ്പെടുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഫിലിപ്പൊസിനെ
കണ്ട്: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു
അവനോട് പറഞ്ഞു. 44 ഫിലിപ്പൊസോ

---

* **1. അദ്ധ്യായം.. 38** റബ്ബീ എന്നു വെച്ചാൽ ഗുരു എന്നർത്ഥം

† **1. അദ്ധ്യായം.. 39** വൈകിട്ട് 4 മണി മുതൽ വൈകിട്ട് 5 മണി വരെ

അന്ത്രെയാസിന്റെയും പത്രൊസിന്റെയും
പട്ടണമായ ബേത്ത്സയിദയിൽ നിന്നുള്ളവൻ
ആയിരുന്നു. 45 ഫിലിപ്പൊസ് നഥനയേലിനെ കണ്ട്
അവനോട്: ന്യായപ്രമാണത്തിൽ മോശെയും
പ്രവാചകന്മാരും എഴുതിയിരിക്കുന്നവനെ
കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു; അവൻ യോസഫിന്റെ
പുത്രനായ യേശു എന്ന നസറേത്ത്കാരൻ തന്നേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 46 നഥനയേൽ അവനോട്:
നസറെത്തിൽനിന്ന് വല്ല നന്മയും വരുമോ? എന്നു
പറഞ്ഞു. ഫിലിപ്പൊസ് അവനോട്: വന്നു കാൺക
എന്നു പറഞ്ഞു. 47 നഥനയേൽ തന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നത് കണ്ടിട്ട് അവനെക്കുറിച്ച് യേശു:
ഇതാ, സാക്ഷാൽ യിസ്രായേല്യൻ; ഇവനിൽ
കപടം ഇല്ല എന്നു അവനെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞു.
48 നഥനയേൽ അവനോട്: നീ എന്നെ എങ്ങനെ
അറിയും എന്നു ചോദിച്ചതിന്: ഫിലിപ്പൊസ്
നിന്നെ വിളിക്കുംമുമ്പെ നീ അത്തിയുടെ കീഴിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ കണ്ട് എന്നു യേശു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 49 നഥനയേൽ അവനോട്: റബ്ബീ,
നീ ദൈവപുത്രൻ ആകുന്നു, നീ യിസ്രായേലിന്റെ
രാജാവ് ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
50 യേശു അവനോട്: ഞാൻ നിന്നെ അത്തിയുടെ
കീഴിൽ കണ്ട് എന്നു നിന്നോട് പറകകൊണ്ട്
നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? നീ ഇതിനെക്കാൾ
വലിയത് കാണും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
51 സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നു:
സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യപുത്രന്റെമേൽ
ദൈവദൂതന്മാർ കയറുകയും ഇറങ്ങുകയും
ചെയ്യുന്നതും നീ കാണും എന്നും അവനോട്
പറഞ്ഞു.

2. അദ്ധ്യായം.

അടയാളങ്ങളുടെ ആരംഭം.

1 മൂന്നാം നാൾ ഗലീലയിലെ കാനയിൽ
ഒരു കല്യാണം ഉണ്ടായി; യേശുവിന്റെ അമ്മ
അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 യേശുവിനേയും
ശിഷ്യന്മാരെയും കല്യാണത്തിന് ക്ഷണിച്ചിരുന്നു.
3 വീഞ്ഞ് തീർന്നുപോയപ്പോൾ യേശുവിന്റെ
അമ്മ അവനോട്: അവർക്ക് വീഞ്ഞ് ഇല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അതിന് യേശു: സ്ത്രീയേ,
അതിന് ഞാനുമായിട്ട് എന്ത് കാര്യം? എന്റെ
നാഴിക ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
5 അവന്റെ അമ്മ വേലക്കാരോട്: അവൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നത് നിങ്ങൾ ചെയ്യുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 6 അവിടെ യെഹൂദന്മാരുടെ ശുദ്ധീകരണ
ആചാരം അനുസരിച്ച് രണ്ടോ മൂന്നോ പറ *വീതം
കൊള്ളുന്ന ആറ് കല്പാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 യേശു
അവരോട്: ഈ കല്പാത്രങ്ങളിൽ വെള്ളം നിറപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അവയെ വക്കോളവും
നിറച്ചു. 8 ഇപ്പോൾ കുറച്ച് കോരിയെടുത്ത്
കലവറക്കാരന് കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുവിൻ
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു; അവർ അപ്രകാരം
ചെയ്തു. 9 അത് എവിടെനിന്ന് എന്നു വെള്ളം
കോരിയ ശുശ്രൂഷക്കാരല്ലാതെ കലവറക്കാരൻ
അറിഞ്ഞില്ല. വീഞ്ഞായിത്തീർന്ന വെള്ളം
കലവറക്കാരൻ രുചിനോക്കിയതിനുശേഷം
മണവാളനെ വിളിച്ചു: 10 എല്ലാവരും ആദ്യം നല്ല
വീഞ്ഞും ലഹരി പിടിച്ചശേഷം ഇളപ്പമായതും

---

* **2. അദ്ധ്യായം.. 6** 80 ലി. മുതൽ 120 ലി. വരെ. [ഒരു പറ എന്നാൽ 40 ലി.]

കൊടുക്കാറുണ്ട്; നീ നല്ല വീഞ്ഞ് ഇതുവരെയും
സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുവല്ലോ എന്നു അവനോട്
പറഞ്ഞു. 11 യേശു ഇതിനെ അടയാളങ്ങളുടെ
ആരംഭമായി ഗലീലയിലെ കാനയിൽവച്ച് ചെയ്തു
തന്റെ മഹത്വം വെളിപ്പെടുത്തി; അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.
12 അനന്തരം അവനും അവന്റെ
അമ്മയും സഹോദരന്മാരും ശിഷ്യന്മാരും
കഫർന്നഹൂമിലേക്ക് പോയി; അവിടെ അവർ
ചുരുക്കംനാൾ താമസിച്ചു.

യേശു ദേവാലയം ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു.

13 യെഹൂദന്മാരുടെ പെസഹ
സമീപിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു യേശു
യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. 14 ദൈവാലയത്തിൽ
കാളകൾ, ആടുകൾ, പ്രാവുകൾ എന്നിവയെ
വില്ക്കുന്നതും, നാണയമാറ്റക്കാർ അവിടെ
ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടിട്ട് 15 കയറുകൊണ്ട് ഒരു ചമ്മട്ടി
ഉണ്ടാക്കി അവരെല്ലാവരെയും, ആടുകളെയും
കാളകളെയുംകൂടെ ദൈവാലയത്തിൽനിന്ന്
പുറത്താക്കി; നാണയമാറ്റക്കാരുടെ നാണയങ്ങൾ
ചിതറിച്ചുകളഞ്ഞു; മേശകളെ മറിച്ചിട്ടു;
16 പ്രാവുകളെ വില്ക്കുന്നവരോട്: ഇതു
ഇവിടെനിന്ന് കൊണ്ടുപോകുവിൻ; എന്റെ
പിതാവിന്റെ ആലയത്തെ കച്ചവടസ്ഥലം
ആക്കുന്നത് നിർത്തുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: നിന്റെ
ആലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള തീഷ്ണത എന്നെ
തിന്നുകളയുന്നു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നത്
ഓർത്തു. 18 എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ അവനോട്:

നിനക്ക് ഇങ്ങനെ ചെയ്യാം എന്നതിന് നീ
എന്ത് അടയാളം കാണിച്ചുതരും എന്നു
ചോദിച്ചു. 19 യേശു അവരോട്: ഈ മന്ദിരം
തകർക്കുവിൻ; മൂന്നു ദിവസത്തിനകം ഞാൻ
അതിനെ ഉദ്ധരിക്കും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
20 യെഹൂദ അധികാരികൾ അവനോട്:
ഈ മന്ദിരം നാല്പത്താറ് വർഷങ്ങൾകൊണ്ട്
പണിതിരിക്കുന്നു; നീ മൂന്നു ദിവസത്തിനകം
അതിനെ ഉദ്ധരിപ്പിക്കുമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
21 എന്നാൽ അവനോ തന്റെ ശരീരം എന്ന
മന്ദിരത്തെക്കുറിച്ചത്രേ പറഞ്ഞത്. 22 അവൻ
ഇതു പറഞ്ഞു എന്നു അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്ന്
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം ശിഷ്യന്മാർ ഓർത്തു
തിരുവെഴുത്തും യേശു പറഞ്ഞ വചനവും
വിശ്വസിച്ചു.

23 പെസഹ പെരുന്നാളിൽ യെരൂശലേമിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ചെയ്ത അത്ഭുതകരമായ
അടയാളങ്ങൾ കണ്ടിട്ട് പലരും അവന്റെ
നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു. 24 യേശുവോ
അവരെ എല്ലാവരെയും അറിയുകകൊണ്ട്
തന്നെത്താൻ അവരിൽ വിശ്വസിച്ച്
ഏൽപ്പിച്ചില്ല. 25 മനുഷ്യനിലുള്ളത് എന്ത്
എന്നു സ്വതവേ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ തനിക്കു
മനുഷ്യനെക്കുറിച്ച് യാതൊരുത്തന്റെയും സാക്ഷ്യം
ആവശ്യമായിരുന്നില്ല.

3. അദ്ധ്യായം.

യേശുവും നിക്കോദെമോസും

1 നിക്കോദെമോസ് എന്നു പേരുള്ളോരു
പരീശനുണ്ടായിരുന്നു, അവൻ യെഹൂദന്മാരുടെ
ന്യായാധിപസംഘത്തിലെ അംഗമായിരുന്നു.
2 അവൻ രാത്രിയിൽ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു അവനോട്: റബ്ബീ, നീ ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽ നിന്നു ഉപദേഷ്ടാവായി വന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു; ദൈവം
തന്നോടുകൂടെ ഇല്ലെങ്കിൽ നീ ചെയ്യുന്ന
ഈ അടയാളങ്ങളെ ചെയ്‌വാൻ ആർക്കും
കഴിയുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 3 യേശു അവനോട്:
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നു;
ഒരുവൻ പുതുതായി ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ അവന്
ദൈവരാജ്യം കാണ്മാൻ കഴിയുകയില്ല എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 4 നിക്കോദെമോസ് അവനോട്:
ഒരു മനുഷ്യൻ വൃദ്ധനായശേഷം ജനിക്കുന്നത്
എങ്ങനെ? അവന് രണ്ടാമതും അമ്മയുടെ
ഉദരത്തിൽ കടന്നു ജനിക്കാൻ കഴിയുമോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 5 അതിന് യേശു: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നു: ഒരുവൻ
വെള്ളത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല.
6 ജഡത്താൽ ജനിച്ചത് ജഡം ആകുന്നു;
ആത്മാവിനാൽ ജനിച്ചത് ആത്മാവ് ആകുന്നു.
7 നിങ്ങൾ പുതുതായി ജനിക്കേണം എന്നു ഞാൻ
നിന്നോട് പറയുന്നതുകൊണ്ട് ആശ്ചര്യപ്പെടരുത്.
8 കാറ്റ് ഇഷ്ടമുള്ളേടത്ത് ഊതുന്നു; അതിന്റെ
ശബ്ദം നീ കേൾക്കുന്നു; എങ്കിലും അത്
എവിടെനിന്ന് വരുന്നു എന്നും എവിടേക്ക്
പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല; ആത്മാവിനാൽ
ജനിച്ചവൻ എല്ലാം അതുപോലെ ആകുന്നു.

9 നിക്കോദെമോസ് അവനോട്: ഇതു എങ്ങനെ
സംഭവിക്കും എന്നു ചോദിച്ചു. 10 യേശു അവനോട്
ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: നീ യിസ്രായേലിന്റെ
ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്നിട്ടും ഈ കാര്യങ്ങളൊന്നും
മനസ്സിലാകുന്നില്ലയോ? 11 ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നു: ഞങ്ങൾ അറിയുന്നത്
പ്രസ്താവിക്കുകയും കണ്ടത് സാക്ഷീകരിക്കയും
ചെയ്യുന്നു; എന്നിട്ടും ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം
നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കുന്നില്ല. 12 ഭൂമിയിലുള്ള
കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ച് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ട്
നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള
കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ
വിശ്വസിക്കും? 13 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്
ഇറങ്ങിവന്ന[വനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നവനായ] മനുഷ്യപുത്രൻ അല്ലാതെ
ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറിയിട്ടില്ല. 14 മോശെ
മരുഭൂമിയിൽ സർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയതുപോലെ
മനുഷ്യപുത്രനെയും ഉയർത്തേണ്ടതാകുന്നു.
15 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും
നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് തന്നേ. 16 തന്റെ
ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ
പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് ദൈവം അവനെ നല്കുവാൻ
തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. 17 ദൈവം
തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിൽ അയച്ചത്
ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല ലോകം അവൻ
മുഖാന്തരം രക്ഷിയ്ക്കപ്പെടുവാനത്രേ.
18 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന് ന്യായവിധി
ഇല്ല; വിശ്വസിക്കാത്തവന് ദൈവത്തിന്റെ

ഏകജാതനായ പുത്രന്റെ നാമത്തിൽ
വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ ന്യായവിധി വന്നുകഴിഞ്ഞു.
19 ന്യായവിധിയ്ക്ക് കാരണമോ, വെളിച്ചം
ലോകത്തിൽ വന്നിട്ടും മനുഷ്യരുടെ
പ്രവൃത്തി ദോഷമുള്ളത് ആകയാൽ അവർ
വെളിച്ചത്തേക്കാൾ ഇരുളിനെ സ്നേഹിച്ചത്
തന്നെയാകുന്നു. 20 തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ
എല്ലാം വെളിച്ചത്തെ വെറുക്കുന്നു; തന്റെ
പ്രവൃത്തി വെളിപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്
വെളിച്ചത്തിങ്കലേക്ക് വരുന്നതുമില്ല. 21 സത്യം
പ്രവർത്തിക്കുന്നവനോ, തന്റെ പ്രവൃത്തി
ദൈവത്തോടുള്ള അനുസരണത്തിൽ
ചെയ്തിരിക്കയാൽ അത് വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്
വെളിച്ചത്തിങ്കലേക്ക് വരുന്നു.

സ്നാപകയോഹന്നാൻ യേശുവിനെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

22 അതിന്റെശേഷം യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി
യെഹൂദ്യദേശത്ത് വന്നു അവരോടുകൂടെ
താമസിക്കുകയും സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുകയും
ചെയ്തു. 23 യോഹന്നാനും ശലേമിന്
അരികത്ത് ഐനോനിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവിടെ വളരെ വെള്ളം
ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആളുകൾ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു സ്നാനം ഏറ്റു. 24 അന്ന്
യോഹന്നാനെ തടവിൽ ആക്കിയിരുന്നില്ല.
25 യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർക്കു ഒരു
യെഹൂദനുമായി ശുദ്ധീകരണത്തെക്കുറിച്ച്
തർക്കമുണ്ടായി; 26 അവർ യോഹന്നാന്റെ
അടുക്കൽവന്ന് അവനോട്: റബ്ബീ,

യോർദ്ദാനക്കരെ നിന്നോടുകൂടെ ഇരുന്നവൻ,
നീ സാക്ഷീകരിച്ചുട്ടുള്ളവൻ തന്നേ, ഇതാ,
സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എല്ലാവരും അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
27 അതിന് യോഹന്നാൻ: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു
കൊടുത്തിട്ടല്ലാതെ മനുഷ്യന് ഒന്നും ലഭിപ്പാൻ
കഴിയുകയില്ല. 28 ഞാൻ ക്രിസ്തു അല്ല, അവന്
മുമ്പായി അയയ്ക്കപ്പെട്ടവനത്രേ എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞതിന് നിങ്ങൾ തന്നേ എനിക്ക് സാക്ഷികൾ
ആകുന്നു. 29 മണവാട്ടി ഉള്ളവൻ മണവാളൻ
ആകുന്നു; മണവാളന്റെ സ്നേഹിതനോ
നിന്നു മണവാളന്റെ സ്വരം കേട്ടിട്ട് അത്യന്തം
സന്തോഷിക്കുന്നു; ഈ എന്റെ സന്തോഷം
പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു. 30 അവൻ വളരണം,
ഞാനോ കുറയേണം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

31 ഉയരത്തിൽനിന്ന് വരുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും
മീതെയുള്ളവനാകുന്നു. ഭൂമിയിൽ നിന്നുള്ളവൻ
ഭൗമികൻ ആകുന്നു; ഭൗമികമായതു
സംസാരിക്കുന്നു; സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് വരുന്നവൻ
എല്ലാവർക്കും മീതെയുള്ളവനായി താൻ
കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്തതു
സാക്ഷീകരിക്കുന്നു; 32 എങ്കിലും അവന്റെ
സാക്ഷ്യം ആരും സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. 33 അവന്റെ
സാക്ഷ്യം സ്വീകരിക്കുന്നവൻ ദൈവം സത്യവാൻ
എന്നുള്ളതിന് മുദ്രയിടുന്നു. 34 ദൈവം അയച്ചവൻ
ദൈവത്തിന്റെ വചനം പ്രസ്താവിക്കുന്നു;
അവൻ ആത്മാവിനെ അളവുകൂടാതെയല്ലോ
കൊടുക്കുന്നത്. 35 പിതാവ് പുത്രനെ
സ്നേഹിക്കുന്നു; സകലവും അവന്റെ

കയ്യിൽ കൊടുത്തുമിരിക്കുന്നു. 36 പുത്രനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവന് നിത്യജീവൻ ഉണ്ട്; എന്നാൽ
പുത്രനെ അനുസരിക്കാത്തവനോ ജീവനെ
കാണുകയില്ല; ദൈവക്രോധം അവന്റെമേൽ
വസിക്കുന്നു.

4. അദ്ധ്യായം.

യേശുവും ശമര്യക്കാരിയും

1 യേശു യോഹന്നാനേക്കാൾ അധികം
ആളുകളെ ശിഷ്യന്മാരാക്കി സ്നാനം
കഴിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പരീശന്മാർ കേട്ട്
എന്നു കർത്താവ് അറിഞ്ഞപ്പോൾ
2 [ശിഷ്യന്മാർ അല്ലാതെ യേശു തന്നേ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചിരുന്നില്ലതാനും] 3 അവൻ യെഹൂദ്യദേശം
വിട്ടു ഗലീലയ്ക്ക് യാത്രയായി. 4 അവൻ
ശമര്യയിൽ കൂടി കടന്നുപോകേണ്ടിവന്നു.
5 അങ്ങനെ അവൻ സുഖാർ എന്നൊരു
ശമര്യപട്ടണത്തിൽ യാക്കോബ് തന്റെ പുത്രനായ
യോസഫിന് കൊടുത്ത നിലത്തിനരികെ എത്തി.
6 അവിടെ യാക്കോബിന്റെ കിണറുണ്ടായിരുന്നു.
യേശു യാത്രചെയ്തു ക്ഷീണിച്ചിട്ട് ആ
കിണറിനരികെ ഇരുന്നു; അപ്പോൾ ഏകദേശം
ആറാം മണിനേരം* ആയിരുന്നു. 7 ഒരു
ശമര്യസ്ത്രീ വെള്ളം കോരുവാൻ വന്നു; യേശു
അവളോട്: എനിക്ക് കുടിക്കുവാൻ കുറച്ച്
വെള്ളം തരിക എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ ഭക്ഷണം വാങ്ങുവാൻ പട്ടണത്തിൽ
പോയിരുന്നു. 9 ശമര്യസ്ത്രീ അവനോട്: നീ

---

* **4. അദ്ധ്യായം.. 6** ഉച്ചയ്ക്ക് 12 മണി

യെഹൂദൻ ആയിരിക്കെ ശമര്യക്കാരത്തിയായ
എന്നോട് കുടിക്കുവാൻ ചോദിക്കുന്നത് എങ്ങനെ?
യെഹൂദന്മാർക്കും ശമര്യർക്കും തമ്മിൽ
സമ്പർക്കമില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അതിന്
യേശു: നീ ദൈവത്തിന്റെ ദാനവും, നിന്നോട്
കുടിക്കുവാൻ തരിക എന്നു പറഞ്ഞവൻ
ആരെന്നും അറിഞ്ഞ് എങ്കിൽ നീ അവനോട്
ചോദിക്കയും അവൻ ജീവനുള്ള വെള്ളം
നിനക്ക് തരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 11 സ്ത്രീ അവനോട്:
യജമാനനേ, നിനക്ക് കോരുവാൻ പാത്രം ഇല്ലല്ലോ;
കിണറ് ആഴമുള്ളതാകുന്നു; പിന്നെ ജീവനുള്ള
വെള്ളം നിനക്ക് എവിടെ നിന്നു ലഭിക്കും?
12 നമ്മുടെ പിതാവായ യാക്കോബിനേക്കാൾ
നീ വലിയവനോ? അവൻ ആകുന്നു ഈ
കിണറ് ഞങ്ങൾക്കു തന്നതു; അവനും
അവന്റെ മക്കളും മൃഗങ്ങളും ഇതിലെ വെള്ളം
കുടിച്ചുപോന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 13 യേശു
അവളോട്: ഈ വെള്ളം കുടിക്കുന്നവനെല്ലാം
പിന്നെയും ദാഹിക്കും. 14 ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന
വെള്ളം കുടിക്കുന്നവനോ ഒരുനാളും
ദാഹിക്കയില്ല, മറിച്ച് ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന വെള്ളം
അവനിൽ നിത്യജീവങ്കലേക്ക് പൊങ്ങിവരുന്ന
നീരുറവായി തീരും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
15 സ്ത്രീ അവനോട്: യജമാനനേ, എനിക്ക്
ദാഹിക്കാതെയും ഞാൻ വെള്ളം കോരുവാൻ
ഇവിടേക്ക് വരാതെയുമിരിക്കേണ്ടതിന് ആ
വെള്ളം എനിക്ക് തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
16 യേശു അവളോട്: പോയി നിന്റെ ഭർത്താവിനെ
വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരിക എന്നു പറഞ്ഞു. 17 എനിക്ക്

ഭർത്താവ് ഇല്ല എന്നു സ്ത്രീ അവനോട് ഉത്തരം
പറഞ്ഞതിന്: എനിക്ക് ഭർത്താവ് ഇല്ല എന്നു
നീ പറഞ്ഞത് ശരി.
18 അഞ്ച് ഭർത്താക്കന്മാർ
നിനക്ക് ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ ഉള്ളവനോ നിന്റെ
ഭർത്താവല്ല; നീ പറഞ്ഞത് ശരി തന്നേ എന്നു
യേശു പറഞ്ഞു.
19 സ്ത്രീ അവനോട്: യജമാനനേ,
നീ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു.
20 ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ഈ മലയിൽ
ആരാധിച്ചുവന്നു; എന്നാൽ ആരാധിക്കേണ്ടുന്ന
സ്ഥലം യെരൂശലേമിൽ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
21 യേശു അവളോട്
പറഞ്ഞത്: സ്ത്രീയേ, എന്നെ വിശ്വസിക്ക; നിങ്ങൾ
പിതാവിനെ ആരാധിക്കുന്നത് ഈ മലയിലും അല്ല
യെരൂശലേമിലും അല്ല എന്നുള്ള സമയം വരുന്നു.
22 നിങ്ങൾ അറിയാത്തതിനെ ആരാധിക്കുന്നു.
ഞങ്ങളോ അറിയുന്നതിനെ ആരാധിക്കുന്നു;
രക്ഷ യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നല്ലോ
വരുന്നത്.
23 സത്യനമസ്ക്കാരികൾ പിതാവിനെ
ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും ആരാധിക്കുന്ന
നാഴിക വരുന്നു; ഇപ്പോൾ വന്നുമിരിക്കുന്നു.
തന്നെ ആരാധിക്കുന്നവർ ഇങ്ങനെയുള്ളവർ
ആയിരിക്കണം എന്നു പിതാവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നു.
24 ദൈവം ആത്മാവ് ആകുന്നു; അവനെ
ആരാധിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും
ആരാധിക്കണം.
25 സ്ത്രീ അവനോട്: മശീഹ
[എന്നുവച്ചാൽ ക്രിസ്തു] വരുന്നു എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു; അവൻ വരുമ്പോൾ സകലവും
അറിയിച്ചുതരും എന്നു പറഞ്ഞു.
26 യേശു
അവളോട്: നിന്നോട് സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ തന്നേ
മശീഹ എന്നു പറഞ്ഞു.

27 ഇതിനിടയിൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു
അവൻ സ്ത്രീയോട് സംസാരിക്കുകയാൽ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു എങ്കിലും: നീ എന്ത് ചോദിക്കുന്നു?
അവളോട് എന്ത് സംസാരിക്കുന്നു എന്നു ആരും
ചോദിച്ചില്ല. 28 അനന്തരം സ്ത്രീ പാത്രം വെച്ചിട്ട്
പട്ടണത്തിൽ ചെന്ന് ജനങ്ങളോട്: 29 ഞാൻ
ചെയ്തതു ഒക്കെയും എന്നോട് പറഞ്ഞ ഒരു
മനുഷ്യനെ വന്നുകാണ്മിൻ; അവൻ പക്ഷേ
ക്രിസ്തു ആയിരിക്കുമോ എന്നു പറഞ്ഞു.
30 അവർ പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 31 അതേസമയം
ശിഷ്യന്മാർ അവനോട്: റബ്ബീ, ഭക്ഷിച്ചാലും
എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 32 അതിന് അവൻ:
നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ആഹാരം ഭക്ഷിക്കുവാൻ
എനിക്ക് ഉണ്ട് എന്നു അവരോട് പറഞ്ഞു.
33 ആകയാൽ ആരെങ്കിലും അവന് ഭക്ഷിക്കുവാൻ
കൊണ്ടുവന്നുവോ എന്നു ശിഷ്യന്മാർ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. 34 യേശു അവരോട് പറഞ്ഞത്: എന്നെ
അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തു അവന്റെ പ്രവൃത്തി
തികയ്ക്കുന്നത് തന്നേ എന്റെ ആഹാരം. 35 ഇനി
നാല് മാസം കഴിഞ്ഞിട്ട് കൊയ്ത്ത് വരുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങൾ തല
പൊക്കി നോക്കിയാൽ വയലുകൾ ഇപ്പോൾ
തന്നേ കൊയ്ത്തിന് വിളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു
കാണും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
36 വിതയ്ക്കുന്നവനും കൊയ്യുന്നവനും ഒരുമിച്ചു
സന്തോഷിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം കൊയ്യുന്നവൻ
കൂലി വാങ്ങി നിത്യജീവങ്കലേക്ക് വിളവ്
കൂട്ടിവയ്ക്കുന്നു. 37 വിതയ്ക്കുന്നത് ഒരുവൻ,
കൊയ്യുന്നത് മറ്റൊരുത്തൻ എന്നുള്ള ചൊല്ല്

ഇതിൽ യാഥാർത്ഥ്യമായിരിക്കുന്നു. 38 നിങ്ങൾ
അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടില്ലാത്തത് കൊയ്യുവാൻ ഞാൻ
നിങ്ങളെ അയച്ചിരിക്കുന്നു; മറ്റുള്ളവർ
അദ്ധ്വാനിച്ചു; അവരുടെ അദ്ധ്വാനഫലത്തിലേക്ക്
നിങ്ങൾ പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു.
39 ഞാൻ ചെയ്തതു ഒക്കെയും അവൻ
എന്നോട് പറഞ്ഞു എന്നു സ്ത്രീ സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞതുനിമിത്തം ആ പട്ടണത്തിലെ
അനേകം ശമര്യക്കാർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.
40 അങ്ങനെ ശമര്യർ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു തങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കേണം എന്നു
അവനോട് അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ രണ്ടുനാൾ
അവിടെ താമസിച്ചു. 41 ഏറ്റവും അധികംപേർ
അവന്റെ വചനം കേട്ട് വിശ്വസിച്ചു: 42 ഇനി നിന്റെ
വാക്കുകൊണ്ടല്ല ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്;
ഞങ്ങൾ തന്നേ കേൾക്കുകയും അവൻ
സാക്ഷാൽ ലോകരക്ഷിതാവ് എന്നു അറിയുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്ന് അവർ സ്ത്രീയോട്
പറഞ്ഞു.

രാജഭൃത്യന്റെ പുത്രനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു

43 ആ രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ട് അവൻ അവിടം
വിട്ട് ഗലീലയ്ക്കു പോയി. 44 പ്രവാചകന് തന്റെ
സ്വദേശത്ത് ബഹുമാനം ഇല്ല എന്ന് യേശു
തന്നേ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരുന്നു. 45 അവൻ
ഗലീലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഗലീലക്കാർ അവനെ
സ്വീകരിച്ചു. തങ്ങൾ പെരുന്നാളിന് യെരൂശലേമിൽ
പോയിരുന്നതുകൊണ്ട്, അവൻ പെരുന്നാളിൽ
ചെയ്തതു ഒക്കെയും കണ്ടിരുന്നു.
46 അവൻ പിന്നെയും താൻ വെള്ളം
വീഞ്ഞാക്കിയ ഗലീലയിലെ കാനയിൽ വന്നു.

അന്ന് മകൻ രോഗിയായിരുന്നൊരു രാജഭൃത്യൻ
കഫർന്നഹൂമിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.
47 യേശു
യെഹൂദ്യദേശത്തുനിന്നു ഗലീലയിൽ വന്നു എന്നു അവൻ കേട്ട് അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന്, തന്റെ മകൻ മരിക്കാറായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ വന്നു അവനെ സൌഖ്യമാക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
48 യേശു അവനോട്: നിങ്ങൾ
അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കണ്ടിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
49 രാജഭൃത്യൻ
അവനോട്: കർത്താവേ, പൈതൽ മരിക്കുംമുമ്പേ വരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
50 യേശു അവനോട്:
പൊയ്ക്കൊൾക; നിന്റെ മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു പറഞ്ഞ വാക്ക് വിശ്വസിച്ചു ആ മനുഷ്യൻ പോയി.
51 അവൻ പോകയിൽ
അവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെ എതിരേറ്റു മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
52 അവന് ഭേദം
വന്ന സമയം അവരോട് ചോദിച്ചതിന് അവർ അവനോട്: ഇന്നലെ ഉച്ചയ്ക്ക് ഒരുമണിയ്ക്ക് പനി വിട്ടുമാറി എന്നു പറഞ്ഞു.
53 ആകയാൽ നിന്റെ
മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു പറഞ്ഞ ആ സമയത്തുതന്നെ എന്നു അപ്പൻ ഗ്രഹിച്ചു താനും കുടുംബം ഒക്കെയും വിശ്വസിച്ചു.
54 യേശു
യെഹൂദ്യയിൽനിന്നു ഗലീലയിൽ വന്നപ്പോൾ ഇതു രണ്ടാമത്തെ അടയാളമായിട്ട് ചെയ്തു.

5. അദ്ധ്യായം.

ബേഥെസ്ദായിലെ രോഗസൗഖ്യം

1 അതിനുശേഷം യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു ഉത്സവം
ആയതുകൊണ്ട് യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു
പോയി.
2 യെരൂശലേമിൽ ആട്ടുവാതില്ക്കൽ
ബേഥെസ്ദാ എന്നു എബ്രായപേരുള്ള ഒരു കുളം
ഉണ്ട്; അതിന് അഞ്ച് മണ്ഡപം ഉണ്ട്. 3 അവയിൽ
വ്യാധിക്കാർ, കുരുടർ, മുടന്തർ, ക്ഷയരോഗികൾ
ഇങ്ങനെ വലിയൊരു കൂട്ടം [വെള്ളത്തിന്റെ
ഇളക്കം കാത്തുകൊണ്ട്] കിടന്നിരുന്നു. 4 [അതത്
സമയത്ത് ഒരു ദൂതൻ കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി വെള്ളം
കലക്കും; വെള്ളം കലങ്ങിയ ശേഷം ആദ്യം
ഇറങ്ങുന്നവൻ ഏത് വ്യാധിപിടിച്ചവനായിരുന്നാലും
അവന് സൌഖ്യം വരും.] 5 എന്നാൽ മുപ്പത്തെട്ടു
വർഷമായി രോഗം പിടിച്ച് കിടന്നൊരു മനുഷ്യൻ
അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 6 അവൻ കിടക്കുന്നത്
യേശു കണ്ട്, ഇങ്ങനെ അവൻ അവിടെ വളരെ
കാലമായിരിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞ്: നിനക്ക്
സൌഖ്യമാകുവാൻ മനസ്സുണ്ടോ എന്നു അവനോട്
ചോദിച്ചു. 7 രോഗി അവനോട്: യജമാനനേ,
വെള്ളം കലങ്ങുമ്പോൾ എന്നെ കുളത്തിൽ
ആക്കുവാൻ എനിക്ക് ആരും ഇല്ല; ഞാൻ തന്നേ
ചെല്ലുമ്പോൾ മറ്റൊരുത്തൻ എനിക്ക് മുമ്പായി
ഇറങ്ങുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 യേശു
അവനോട്: എഴുന്നേറ്റ് നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു
നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ഉടനെ ആ മനുഷ്യൻ
സൌഖ്യമായി തന്റെ കിടക്ക എടുത്തു നടന്നു.

10 എന്നാൽ അന്ന് ശബ്ബത്ത് ആയിരുന്നു.
ആകയാൽ യെഹൂദന്മാർ സൌഖ്യം
പ്രാപിച്ചവനോട്: ഇന്ന് ശബ്ബത്ത് ആകുന്നു;
കിടക്ക ചുമക്കുവാൻ നിനക്ക് അനുവാദമില്ല

എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അവൻ അവരോട്: എന്നെ
സൌഖ്യമാക്കിയവൻ കിടക്ക എടുത്ത നടക്ക
എന്നു എന്നോട് പറഞ്ഞു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 12 അവർ അവനോട്: കിടക്ക
എടുത്തു നടക്ക എന്നു നിന്നോട് പറഞ്ഞ
മനുഷ്യൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 13 എന്നാൽ
അവിടെ പുരുഷാരം ഉണ്ടായിരിക്കയാൽ യേശു
മാറിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവൻ ആരെന്ന്
സൌഖ്യം പ്രാപിച്ചവൻ അറിഞ്ഞില്ല. 14 അനന്തരം
യേശു അവനെ ദൈവാലയത്തിൽവച്ച് കണ്ട്
അവനോട്: നോക്കു, നിനക്ക് സൌഖ്യമായല്ലോ;
അധികം തിന്മയായത് ഭവിക്കാതിരിക്കുവാൻ
ഇനി പാപം ചെയ്യരുത് എന്നു പറഞ്ഞു. 15 ആ
മനുഷ്യൻ പോയി തന്നെ സൌഖ്യമാക്കിയത്
യേശു ആണെന്ന് യെഹൂദന്മാരോട് അറിയിച്ചു.
16 യേശു ശബ്ബത്തിൽ അത് ചെയ്തതുകൊണ്ടു
യെഹൂദന്മാർ അവനെ ഉപദ്രവിച്ചു. 17 യേശു
അവരോട്: എന്റെ പിതാവ് ഇന്നുവരെയും
പ്രവർത്തിക്കുന്നു; ഞാനും പ്രവർത്തിക്കുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 18 അങ്ങനെ
അവൻ ശബ്ബത്തിനെ ലംഘിച്ചതുകൊണ്ടു
മാത്രമല്ല, ദൈവം സ്വന്തപിതാവ് എന്നു
പറഞ്ഞു തന്നെത്താൻ ദൈവത്തോടു
സമമാക്കിയതുകൊണ്ടും യെഹൂദന്മാർ അവനെ
കൊല്ലുവാൻ അധികമായി ശ്രമിച്ചു പോന്നു.

പുത്രന്റെ അധികാരം

19 ആകയാൽ യേശു അവരോട് ഉത്തരം
പറഞ്ഞത്: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പിതാവ് ചെയ്തു
കാണുന്നത് അല്ലാതെ പുത്രന് സ്വയമായി

ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴിയുകയില്ല; അവൻ ചെയ്യുന്നതു എല്ലാം പുത്രനും അപ്രകാരം തന്നേ ചെയ്യുന്നു.
20 പിതാവ് പുത്രനെ സ്നേഹിക്കയും താൻ ചെയ്യുന്നതു ഒക്കെയും അവന് കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെടത്തക്കവിധം ഇവയിൽ വലിയ പ്രവൃത്തികളും അവന് കാണിച്ചുകൊടുക്കും.
21 പിതാവ് മരിച്ചവരെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ച് അവർക്ക് ജീവൻ നൽകുന്നതുപോലെതന്നെ പുത്രനും താൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്ക് ജീവൻ നൽകുന്നു.
22 എല്ലാവരും പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെ പുത്രനെയും ബഹുമാനിക്കേണ്ടതിന് പിതാവ് ആരെയും ന്യായം വിധിക്കാതെ ന്യായവിധി എല്ലാം പുത്രന് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു.
23 പുത്രനെ ബഹുമാനിയ്ക്കാത്തവൻ അവനെ അയച്ച പിതാവിനെയും ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല.
24 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എന്റെ വചനം കേട്ട് എന്നെ അയച്ചവനെ വിശ്വസിക്കുന്നവന് നിത്യജീവൻ ഉണ്ട്; അവൻ ന്യായവിധിയിൽ ആകാതെ മരണത്തിൽനിന്നു ജീവങ്കലേക്ക് കടന്നിരിക്കുന്നു.
25 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: മരിച്ചവർ ദൈവപുത്രന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുകയും കേൾക്കുന്നവർ ജീവിക്കയും ചെയ്യുന്ന നാഴികവരുന്നു; ഇപ്പോൾ വന്നുമിരിക്കുന്നു.
26 പിതാവിന് തന്നിൽതന്നേ ജീവനുള്ളതുപോലെ, പുത്രനും തന്നിൽതന്നേ ജീവനുണ്ടാകുവാൻ തക്കവണ്ണം അവൻ അങ്ങനെ നല്കിയിരിക്കുന്നു.
27 അവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ ആകയാൽ

ന്യായവിധി നടത്തുവാൻ പിതാവ് അവന്
അധികാരവും നല്കിയിരിക്കുന്നു. 28 ഇതിങ്കൽ
ആശ്ചര്യപ്പെടരുത്; കല്ലറകളിൽ ഉള്ളവർ
എല്ലാവരും അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുവാനുള്ള
സമയം വരുന്നു, 29 നന്മ ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ
ജീവന്റെ ഉയിർപ്പിനായും തിന്മ ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ
ശിക്ഷാവിധിയ്ക്കുള്ള ഉയിർപ്പിനായും പുറത്തു
വരും.

യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം

30 എനിക്ക് സ്വന്തമായി ഒന്നും ചെയ്വാൻ
കഴിയുന്നതല്ല; ഞാൻ കേൾക്കുന്നതുപോലെ
ന്യായം വിധിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടം
അല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമത്രേ
ചെയ്വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്റെ
വിധി നീതിയുള്ളത് ആകുന്നു. 31 ഞാൻ
എന്നെക്കുറിച്ച് തന്നേ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞാൽ
എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമല്ല. 32 എന്നെക്കുറിച്ച്
സാക്ഷ്യം പറയുന്നത് മറ്റൊരുത്തൻ ആകുന്നു;
അവൻ എന്നെക്കുറിച്ച് പറയുന്ന സാക്ഷ്യം
സത്യം എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 33 നിങ്ങൾ
യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽ ആളയച്ച്; അവൻ
സത്യത്തിന് സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 34 ഞാൻ
മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല, എങ്കിലും
നിങ്ങൾ രക്ഷിയ്ക്കപ്പെടുവാനത്രേ ഞാൻ
ഇതു പറയുന്നത്. 35 യോഹന്നാൻ ജ്വലിച്ചു
പ്രകാശിക്കുന്ന വിളക്കു ആയിരുന്നു; നിങ്ങൾ
അല്പകാലത്തേക്ക് അവന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ
ഉല്ലസിക്കുവാൻ ഇച്ഛിച്ചു. 36 എനിക്കോ
അവന്റെ സാക്ഷ്യത്തിലും വലിയ സാക്ഷ്യം

ഉണ്ട്; പിതാവ് എനിക്ക് അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ
തന്നിരിക്കുന്ന പ്രവൃത്തികൾ, ഞാൻ ചെയ്യുന്ന
പ്രവൃത്തികൾ തന്നേ, പിതാവ് എന്നെ അയച്ചു
എന്ന് എന്നെക്കുറിച്ച് സാക്ഷീകരിക്കുന്നു.
37 എന്നെ അയച്ച പിതാവുതന്നെ എന്നെക്കുറിച്ച്
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അവന്റെ
ശബ്ദം ഒരുനാളും കേട്ടിട്ടുമില്ല, അവന്റെ
രൂപം കണ്ടിട്ടുമില്ല; 38 അവൻ അയച്ചവനെ
നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അവന്റെ
വചനം നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്നില്ല.
39 നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളെ പരിശോധിക്കുന്നു;
അവയിൽ നിങ്ങൾക്ക് നിത്യജീവൻ ഉണ്ട്
എന്നു നിങ്ങൾ നിരൂപിക്കുന്നുവല്ലോ; എന്നാൽ
അതേ തിരുവെഴുത്തുകൾ എന്നെക്കുറിച്ച്
സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 40 എങ്കിലും ജീവൻ
പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ
നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സില്ല. 41 ഞാൻ മനുഷ്യരിൽനിന്ന്
ബഹുമാനം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. 42 എന്നാൽ
നിങ്ങളിൽ ദൈവസ്നേഹം ഇല്ല എന്നു
ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 43 ഞാൻ എന്റെ
പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; എന്നെ
നിങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല; മറ്റൊരുത്തൻ
സ്വന്തനാമത്തിൽ വന്നാൽ അവനെ നിങ്ങൾ
കൈക്കൊള്ളും. 44 തമ്മിൽ തമ്മിൽ ബഹുമാനം
വാങ്ങിക്കൊണ്ട് ഏകദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ
നിന്നുള്ള ബഹുമാനം അന്വേഷിക്കാത്ത
നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ വിശ്വസിപ്പാൻ കഴിയും?
45 ഞാൻ പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ നിങ്ങളെ കുറ്റം
ചുമത്തും എന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കരുത്.

നിങ്ങളെ കുറ്റം ചുമത്തുന്നവൻ ഉണ്ട്; നിങ്ങൾ
പ്രത്യാശ വെച്ചിരിക്കുന്ന മോശെ തന്നേ. 46 നിങ്ങൾ
മോശെയെ വിശ്വസിച്ചു എങ്കിൽ എന്നെയും
വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു; അവൻ എന്നെക്കുറിച്ച്
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 47 അവന്റെ എഴുത്തുകൾ
നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ എന്റെ
വാക്കുകൾ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?

6. അദ്ധ്യായം.

അഞ്ചപ്പവും രണ്ടു മീനും അയ്യായിരംപേർക്ക്

1 അനന്തരം യേശു തിബര്യാസ് കടൽ
എന്നുകൂടി വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഗലീലക്കടലിന്റെ
അക്കരെയ്ക്ക് പോയി. 2 അവൻ രോഗികളിൽ
ചെയ്യുന്ന അടയാളങ്ങളെ കണ്ടിട്ട് ഒരു വലിയ
പുരുഷാരം അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്ന്. 3 യേശു
മലയിൽ കയറി ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ അവിടെ
ഇരുന്നു. 4 യെഹൂദന്മാരുടെ പെസഹാപ്പെരുന്നാൾ
സമീപിച്ചിരുന്നു. 5 യേശു വലിയൊരു
പുരുഷാരം തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നത് കണ്ടിട്ട്
ഫിലിപ്പൊസിനോട്: ഇവർക്ക് തിന്നുവാൻ നാം
എവിടെ നിന്നു അപ്പം വാങ്ങും എന്നു ചോദിച്ചു.
6 ഇതു അവനെ പരീക്ഷിപ്പാനത്രേ ചോദിച്ചത്;
താൻ എന്ത് ചെയ്‌വാൻ പോകുന്നു എന്നു താൻ
അറിഞ്ഞിരുന്നു. 7 ഫിലിപ്പൊസ് അവനോട്:
ഓരോരുത്തന് അല്പമല്പം ലഭിക്കേണ്ടതിന് ഇരുനൂറ്
പണത്തിന് അപ്പം മതിയാകയില്ല എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 8 ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനും ശിമോൻ
പത്രൊസിന്റെ സഹോദരനുമായ അന്ത്രെയാസ്
അവനോട്: 9 ഇവിടെ ഒരു ബാലകൻ ഉണ്ട്;

അവന്റെ പക്കൽ അഞ്ച് യവത്തപ്പവും രണ്ടു
മീനും ഉണ്ട്; എങ്കിലും ഇത്രപേർക്ക് അത് എന്തുള്ളു
എന്നു പറഞ്ഞു. 10 ആളുകളെ ഇരുത്തുവിൻ
എന്നു യേശു പറഞ്ഞു. ആ സ്ഥലത്ത്
വളരെ പുല്ലുണ്ടായിരുന്നു; അയ്യായിരത്തോളം
പുരുഷന്മാർ ഇരുന്നു. 11 പിന്നെ യേശു
അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി ഇരുന്നവർക്ക്
പങ്കിട്ടുകൊടുത്തു; അങ്ങനെതന്നെ മീനും
വേണ്ടുന്നിടത്തോളം കൊടുത്തു. 12 അവർക്ക്
തൃപ്തിയായശേഷം അവൻ ശിഷ്യന്മാരോട്:
ശേഷിച്ച കഷണം ഒന്നും നഷ്ടമാക്കാതെ
ശേഖരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അഞ്ച്
യവത്തപ്പത്തിൽ തിന്നു ശേഷിച്ച കഷണം
അവർ ശേഖരിച്ചു പന്ത്രണ്ട് കൊട്ട നിറച്ചെടുത്തു.
14 അവൻ ചെയ്ത അടയാളം ആളുകൾ കണ്ടിട്ട്:
ലോകത്തിലേക്കു വരുവാനുള്ള പ്രവാചകൻ
ഇവൻ ആകുന്നു സത്യം എന്നു പറഞ്ഞു.

യേശു കടലിന്മീതെ നടന്നു വരുന്നു

15 അവർ വന്നു തന്നെ ബലമായി പിടിച്ച്
രാജാവാക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു എന്നു യേശു
അറിഞ്ഞിട്ട് പിന്നെയും തനിച്ചു മലമുകളിലേക്കു
പോയി. 16 സന്ധ്യയായപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ
കടല്പുറത്തേക്ക് ഇറങ്ങി. 17 അവർ ഒരു പടകിൽ
കയറി കടലിനക്കരെ കഫർന്നഹൂമിലേക്ക്
യാത്രയായി; ഇരുട്ടായശേഷവും യേശു അവരുടെ
അടുക്കൽ വന്നിരുന്നില്ല. 18 ആ സമയത്ത്
ശക്തമായ കാറ്റ് അടിച്ചു, കടൽ ക്ഷോഭിച്ചു.
19 അവർ ഇരുപത്തഞ്ച്-മുപ്പത് നാഴിക*

* **6. അദ്ധ്യായം.. 19** ഒരു നാഴിക എന്നാൽ 185 മീറ്റർ, 5-6 കിലോമീറ്റർ

ദൂരത്തോളം വലിച്ചശേഷം യേശു കടലിന്മേൽ
നടന്നു പടകിനോട് സമീപിക്കുന്നത് കണ്ട്
പേടിച്ചു. 20 അവൻ അവരോട്: ഞാൻ ആകുന്നു;
പേടിക്കേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അപ്പോൾ
അവർ അവനെ പടകിലേക്ക് കയറ്റുവാൻ
തയ്യാറായി; ഉടനെ പടക് അവർ പോകുന്ന
ദേശത്തു എത്തിപ്പോയി.
22 പിറ്റെന്നാൾ കടലിനക്കരെ നിന്നിരുന്ന
പുരുഷാരം, ഒരു പടകല്ലാതെ അവിടെ വേറെ
ഇല്ലായിരുന്നു എന്നും യേശു ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
പടകിൽ കയറാതെ ശിഷ്യന്മാർ മാത്രം
പോയിരുന്നു എന്നും ഗ്രഹിച്ചു. 23 എന്നാൽ
കർത്താവ് വാഴ്ത്തിയിട്ട് അവർ അപ്പം തിന്ന
സ്ഥലത്തിന്നരികെ തിബര്യാസിൽനിന്ന് ചില
പടകുകൾ എത്തിയിരുന്നു. 24 യേശു അവിടെ ഇല്ല
ശിഷ്യന്മാരും ഇല്ല എന്നു പുരുഷാരം കണ്ടപ്പോൾ
തങ്ങളും പടക് കയറി യേശുവിനെ തിരഞ്ഞു
കഫർന്നഹൂമിൽ എത്തി.

യേശു ജീവന്റെ അപ്പം

25 കടലിനക്കരെ അവനെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ:
റബ്ബീ, നീ എപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു. 26 അതിന് യേശു: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
നിങ്ങൾ അടയാളം കണ്ടതുകൊണ്ടല്ല, അപ്പം
തിന്നു തൃപ്തരായതുകൊണ്ടത്രേ എന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നത്. 27 നശിച്ചുപോകുന്ന
ആഹാരത്തിനായിട്ടല്ല, നിത്യജീവങ്കലേക്ക്
നിലനില്ക്കുന്ന ആഹാരത്തിനായിട്ടുതന്നെ
പ്രവർത്തിപ്പിൻ; അത് മനുഷ്യപുത്രൻ

നിങ്ങൾക്ക് തരും. അവനെ പിതാവായ
ദൈവം മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 28 അവർ അവനോട്: ദൈവത്തെ
പ്രസാദിപ്പിക്കേണ്ടതിന് ഞങ്ങൾ എന്ത്
പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു.
29 യേശു അവരോട്: ദൈവത്തിന് പ്രസാദമുള്ള
പ്രവൃത്തി അവൻ അയച്ചവനിൽ നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നതത്രേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
30 അവർ അവനോട്: ഞങ്ങൾ കണ്ട് നിന്നെ
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന് നീ എന്ത് അടയാളം
ചെയ്യുന്നു? എന്ത് പ്രവർത്തിക്കുന്നു? 31 നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽവച്ച് മന്ന തിന്നു;
അവർക്ക് തിന്നുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അപ്പം
കൊടുത്തു എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 32 യേശു അവരോട്: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള അപ്പം മോശെയല്ല
നിങ്ങൾക്ക് തന്നതു, എന്റെ പിതാവത്രെ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള സാക്ഷാൽ അപ്പം
നിങ്ങൾക്ക് തരുന്നത്. 33 ദൈവത്തിന്റെ അപ്പമോ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നു ലോകത്തിനു
ജീവനെ കൊടുക്കുന്നത് ആകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 34 അവർ അവനോട്: കർത്താവേ,
ഈ അപ്പം എപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്കു തരേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 35 യേശു അവരോട് പറഞ്ഞത്:
ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം ആകുന്നു; എന്റെ
അടുക്കൽ വരുന്നവന് വിശക്കയില്ല; എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവന് ഒരുനാളും ദാഹിക്കയുമില്ല.
36 എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ കണ്ടിട്ടും
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു

പറഞ്ഞുവല്ലോ. 37 പിതാവ് എനിക്ക് തരുന്നത്
ഒക്കെയും എന്റെ അടുക്കൽ വരും; എന്റെ
അടുക്കൽ വരുന്നവനെ ഞാൻ ഒരുനാളും
തള്ളിക്കളകയില്ല. 38 ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല,
എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമത്രേ ചെയ്‌വാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നത്.
39 അവൻ എനിക്ക് തന്നവരിൽ ഒരുവനേപ്പോലും
ഞാൻ കളയാതെ എല്ലാവരെയും അവസാന
നാളിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കണം എന്നാകുന്നു
എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം. 40 പുത്രനെ
നോക്കിക്കൊണ്ട് അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
ഏവനും നിത്യജീവൻ ഉണ്ടാകണമെന്നാകുന്നു
എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം; ഞാൻ അവനെ
അവസാന നാളിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കും.

41 ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്ന
അപ്പം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതിനാൽ
യെഹൂദന്മാർ അവനെക്കുറിച്ച് പിറുപിറുത്തു:
42 ഇവൻ യോസഫിന്റെ പുത്രനായ യേശു
അല്ലയോ? അവന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
നാം അറിയുന്നുവല്ലോ; പിന്നെ ഞാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവന്നു എന്നു
അവൻ പറയുന്നത് എങ്ങനെ എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 43 യേശു അവരോട് ഉത്തരം
പറഞ്ഞത്: നിങ്ങൾ തമ്മിൽ പിറുപിറുക്കേണ്ടാ;
44 എന്നെ അയച്ച പിതാവ് ആകർഷിച്ചിട്ടല്ലാതെ
ആർക്കും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ
കഴിയുകയില്ല; ഞാൻ അവസാന നാളിൽ
അവനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കും. 45 എല്ലാവരും
ദൈവത്താൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവർ ആകും എന്നു

പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
പിതാവിൽനിന്ന് കേട്ടുപഠിച്ചവൻ എല്ലാം എന്റെ
അടുക്കൽ വരും. 46 പിതാവിനെ ആരെങ്കിലും
കണ്ടിട്ടുണ്ട് എന്നല്ല, ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ
നിന്നു വന്നവൻ മാത്രമേ പിതാവിനെ കണ്ടിട്ടുള്ളു.
47 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: വിശ്വസിക്കുന്നവന് നിത്യജീവൻ
ഉണ്ട്. 48 ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം ആകുന്നു.
49 നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽവച്ച് മന്ന
തിന്നിട്ടും മരിച്ചുവല്ലോ. 50 ഇതു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്
ഇറങ്ങിവന്ന അപ്പം ആകുന്നു, ഇതു തിന്നുന്നവൻ
മരിക്കുകയില്ല. 51 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിയ
ജീവനുള്ള അപ്പം ഞാൻ ആകുന്നു; ആരെങ്കിലും
ഈ അപ്പം തിന്നാൽ, അവൻ എന്നേക്കും
ജീവിക്കും; ലോകത്തിന്റെ ജീവനുവേണ്ടി ഞാൻ
കൊടുക്കാനിരിക്കുന്ന അപ്പമോ എന്റെ മാംസം
ആകുന്നു.
52 ആകയാൽ യെഹൂദന്മാർ ദേഷ്യത്തോടെ:
ഇവന്റെ മാംസം നമുക്കു തിന്നേണ്ടതിന് തരുവാൻ
ഇവന് എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു തമ്മിൽ
വാദിച്ചു. 53 യേശു അവരോട് പറഞ്ഞത്: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ
മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാംസം തിന്നാതെയും അവന്റെ
രക്തം കുടിക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക്
ഉള്ളിൽ ജീവൻ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. 54 എന്റെ
മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം കുടിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നവന് നിത്യജീവൻ ഉണ്ട്; അവസാന
നാളിൽ ഞാൻ അവനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കും.
55 എന്റെ മാംസം യഥാർത്ഥ ഭക്ഷണവും എന്റെ
രക്തം യഥാർത്ഥ പാനീയവും ആകുന്നു.

56 എന്റെ മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം
കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ
അവനിലും വസിക്കുന്നു. 57 ജീവനുള്ള പിതാവ്
എന്നെ അയച്ചിട്ട് ഞാൻ പിതാവിൻമൂലം
ജീവിക്കുന്നതുപോലെ എന്നെ തിന്നുന്നവൻ
എന്മൂലം ജീവിക്കും. 58 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു
ഇറങ്ങിവന്ന അപ്പം ഇതു ആകുന്നു; പിതാക്കന്മാർ
തിന്നുകയും മരിക്കയും ചെയ്തതുപോലെ അല്ല;
ഈ അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും.
59 അവൻ കഫർന്നഹൂമിലെ പള്ളിയിൽവെച്ച്
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഈ കാര്യങ്ങൾ
പറഞ്ഞു.

ശിഷ്യന്മാരിൽ പലരും യേശുവിനെ വിട്ടുപോകുന്നു

60 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പലരും അത്
കേട്ടിട്ട്: ഇതു കഠിനമായ ഉപദേശം, ഇതു
ആർക്ക് അംഗീകരിക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു
പറഞ്ഞു. 61 ശിഷ്യന്മാർ അതിനെച്ചൊല്ലി
പിറുപിറുക്കുന്നത് യേശു തന്നിൽ തന്നേ
അറിഞ്ഞ് അവരോട്: ഇതു നിങ്ങൾക്ക് ഇടർച്ച
ആകുന്നുവോ? 62 മനുഷ്യപുത്രൻ മുമ്പെ
ഇരുന്നിടത്തേക്ക് കയറിപ്പോകുന്നത് നിങ്ങൾ
കണ്ടാലോ? 63 ജീവിപ്പിക്കുന്നത് ആത്മാവ്
ആകുന്നു; മാംസം ഒന്നിനും ഉപകരിക്കുന്നില്ല;
ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ച വചനങ്ങൾ
ആത്മാവും ജീവനും ആകുന്നു. 64 എങ്കിലും
വിശ്വസിക്കാത്തവർ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ട്
എന്നു പറഞ്ഞു, കാരണം അവർ ആരെന്നും
തന്നെ ഒറ്റികൊടുക്കുന്നവൻ ആരെന്നും യേശു

ആദിമുതൽ അറിഞ്ഞിരുന്നു. 65 ഇതുകൊണ്ടാണ്
ഞാൻ നിങ്ങളോടു: പിതാവ് കൃപ നല്കീട്ടല്ലാതെ
ആർക്കും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ
കഴിയുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞത് എന്നും അവൻ
പറഞ്ഞു.
66 ഇതിനുശേഷം അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
പലരും പിൻമാറിപ്പോയി, പിന്നീടൊരിക്കലും
അവനോടുകൂടെ സഞ്ചരിച്ചില്ല. 67 ആകയാൽ
യേശു പന്തിരുവരോട്: നിങ്ങളും വിട്ടുപോകുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ? എന്നു ചോദിച്ചു. 68 ശിമോൻ
പത്രൊസ് അവനോട്: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ
ആരുടെ അടുക്കൽ പോകും? നിത്യജീവന്റെ
വചനങ്ങൾ നിന്റെ പക്കൽ ഉണ്ട്. 69 നീ
ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ എന്നു ഞങ്ങൾ
വിശ്വസിച്ചും അറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 70 യേശു അവരോട്: നിങ്ങളെ
പന്ത്രണ്ടുപേരെ ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ?
എങ്കിലും നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ ഒരു പിശാച്
ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതു
അവൻ ശിമോൻ ഈസ്കര്യോത്താവിന്റെ
മകനായ യൂദയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. 71 ഇവൻ
പന്തിരുവരിൽ ഒരുവൻ എങ്കിലും അവനെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ളവൻ ആയിരുന്നു.

7. അദ്ധ്യായം.

യേശു കൂടാരപ്പെരുന്നാളിനുപോകുന്നു.

1 അതിന്റെശേഷം യേശു ഗലീലയിൽ
ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു; യെഹൂദന്മാർ അവനെ
കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിച്ചതുകൊണ്ട്

യെഹൂദ്യയിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ അവന്
മനസ്സില്ലായിരുന്നു. 2 എന്നാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ
കൂടാരപ്പെരുന്നാൾ അടുത്തിരുന്നു. 3 അവന്റെ
സഹോദരന്മാർ അവനോട്: നീ ചെയ്യുന്ന
പ്രവൃത്തികളെ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും കാണേണ്ടതിന്
ഇവിടം വിട്ടു യെഹൂദ്യയിലേക്കു പോക.
4 പ്രസിദ്ധൻ ആകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ
ആരും രഹസ്യത്തിൽ ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ;
നീ ഇതു ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ലോകത്തിനു
നിന്നെത്തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 അവന്റെ സഹോദരന്മാരും അവനിൽ
വിശ്വസിച്ചില്ല. 6 യേശു അവരോട്: എന്റെ
സമയം ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങൾക്കോ
എല്ലായ്പോഴും സമയം തന്നേ. 7 നിങ്ങളെ
വെറുക്കാൻ ലോകത്തിനു കഴിയുന്നതല്ല;
എന്നാൽ അതിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ദോഷമുള്ളവ
എന്നു ഞാൻ അതിനെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം
പറയുന്നതുകൊണ്ട് അത് എന്നെ വെറുക്കുന്നു.
8 നിങ്ങൾ പെരുന്നാളിന് പോകുവിൻ; ഞാൻ ഈ
പെരുന്നാളിന് പോകുന്നില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ
എന്റെ നാഴിക ഇതുവരെയും വന്നിട്ടില്ല. 9 ഇങ്ങനെ
അവരോട് പറഞ്ഞിട്ട് ഗലീലയിൽ തന്നേ പാർത്തു.

10 എന്നിരുന്നാലും അവന്റെ സഹോദരന്മാർ
പെരുന്നാളിന് പോയശേഷം അവനും
പരസ്യമായിട്ടല്ല രഹസ്യമായി തന്നേ പോയി.
11 എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ പെരുന്നാളിൽ: അവൻ
എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു അവനെ അന്വേഷിച്ചു.
12 പുരുഷാരത്തിൽ അവനെക്കുറിച്ച് വളരെ
വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ ഉണ്ടായി: അവൻ നല്ലവൻ

എന്നു ചിലരും അല്ല, അവൻ പുരുഷാരത്തെ
വഞ്ചിക്കുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലരും പറഞ്ഞു.
13 എങ്കിലും യെഹൂദന്മാരെ പേടിച്ചിട്ട് ആരും
പ്രസിദ്ധമായി അവനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചില്ല.

യേശു പെരുന്നാൾ ദിനത്തിൽ ഉപദേശിക്കുന്നു.

14 പെരുന്നാൾ പകുതി കഴിഞ്ഞശേഷം യേശു
ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്ന് ഉപദേശിക്കുവാൻ
തുടങ്ങി. 15 വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യാത്ത ഇവൻ
ഇത്രയധികം അറിയുന്നത് എങ്ങനെ എന്നു
യെഹൂദന്മാർ പറഞ്ഞു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 16 യേശു
അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: എന്റെ ഉപദേശം
എന്റേതല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റേതത്രേ.
17 ആരെങ്കിലും അവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്‌വാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ അവൻ ഈ ഉപദേശം
ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതോ ഞാൻ സ്വയമായി
പ്രസ്താവിക്കുന്നതോ എന്നു അറിയും.
18 സ്വയമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നവനെല്ലാം
സ്വന്തമഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നു; എന്നാൽ തന്നെ
അയച്ചവന്റെ മഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നവനോ
സത്യവാൻ ആകുന്നു; നീതികേട് അവനിൽ
ഇല്ല. 19 മോശെ നിങ്ങൾക്ക് ന്യായപ്രമാണം
തന്നിട്ടില്ലയോ? എങ്കിലും നിങ്ങളിൽ ആരും
ന്യായപ്രമാണം ആചരിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ
എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നത്
എന്ത്? 20 അതിന് പുരുഷാരം: നിനക്ക് ഒരു
ഭൂതം ഉണ്ട്; ആരാണ് നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ
അന്വേഷിക്കുന്നത് എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
21 യേശു അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: ഞാൻ
ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്തു; അതിങ്കൽ നിങ്ങൾ

എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. 22 മോശെ
നിങ്ങൾക്ക് പരിച്ഛേദന നിയമിച്ചിരിക്കയാൽ
[അത് മോശെയുടെ കാലത്തല്ല പിതാക്കന്മാരുടെ
കാലത്തത്രേ തുടങ്ങിയത്], നിങ്ങൾ ശബ്ബത്തിൽ
മനുഷ്യനെ പരിച്ഛേദന കഴിക്കുന്നു. 23 മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിന് നീക്കം വരാതിരിപ്പാൻ
ശബ്ബത്തിലും മനുഷ്യൻ പരിച്ഛേദന ഏല്ക്കുന്നു
എങ്കിൽ ഞാൻ ശബ്ബത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യനെ
പൂർണ്ണമായി സൌഖ്യമാക്കിയതിനാൽ എന്നോട്
ഈർഷ്യപ്പെടുന്നുവോ? 24 പുറമേയുള്ള
കാഴ്ചപ്രകാരം വിധിക്കരുത്; നീതിയോടെ
വിധിപ്പിൻ.

ഇവൻ ക്രിസ്തു ആകുന്നു.

25 യെരൂശലേമിൽനിന്നുള്ള ചിലർ:
അവർ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ
ഇവൻ അല്ലയോ? 26 അവൻ പരസ്യമായി
സംസാരിക്കുന്നുവല്ലോ; അവർ അവനോട്
ഒന്നും പറയുന്നില്ല; ഇവൻ ക്രിസ്തു ആകുന്നു
എന്നു അധികാരികൾ യഥാർത്ഥമായി
ഗ്രഹിച്ചുവോ? 27 എങ്കിലും ഈ മനുഷ്യൻ
എവിടെനിന്ന് വരുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു;
ക്രിസ്തു വരുമ്പോഴോ അവൻ എവിടെനിന്ന്
വരുന്നു എന്നു ആരും അറിയുകയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 28 യേശു ദൈവാലയത്തിൽ
ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ എന്നെ അറിയുന്നു;
ഞാൻ എവിടെനിന്നെന്നും അറിയുന്നു. എന്നാൽ
ഞാൻ സ്വയമായിട്ട് വന്നവനല്ല, എന്നെ അയച്ചവൻ
സത്യവാൻ ആകുന്നു; അവനെ നിങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ല. 29 ഞാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ

നിന്നു വന്നതുകൊണ്ടും അവൻ എന്നെ
അയച്ചതുകൊണ്ടും ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നു
എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 30 അവർ അവനെ
പിടിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു എങ്കിലും അവന്റെ നാഴിക
വന്നിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആരും അവന്റെമേൽ
കൈ വെച്ചില്ല. 31 പുരുഷാരത്തിൽ പലരും:
ക്രിസ്തു വരുമ്പോൾ ഇവൻ ചെയ്തതിൽ
അധികം അടയാളങ്ങൾ ചെയ്യുമോ എന്നു
പറഞ്ഞു അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 32 പുരുഷാരം
അവനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ പിറുപിറുക്കുന്നു
എന്നു പരീശന്മാർ കേട്ടപ്പോൾ അവനെ
പിടിക്കേണ്ടതിന് മഹാപുരോഹിതന്മാരും
പരീശന്മാരും പടയാളികളെ അയച്ചു. 33 അപ്പോൾ
യേശു: ഞാൻ ഇനി കുറച്ചുനേരം നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരിക്കുന്നു; പിന്നെ എന്നെ അയച്ചവന്റെ
അടുക്കൽ പോകുന്നു. 34 നിങ്ങൾ എന്നെ
അന്വേഷിക്കും എന്നാൽ കണ്ടെത്തുകയില്ല;
ഞാൻ പോകുന്നിടത്തേക്ക് വരുവാൻ നിങ്ങൾക്ക്
കഴിയുകയുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 35 അത്
കേട്ടിട്ട് യെഹൂദന്മാർ: നാം കണ്ടെത്താതവണ്ണം
ഇവൻ എവിടേക്ക് പോകുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു?
യവനന്മാരുടെ ഇടയിൽ ചിതറിപ്പാർക്കുന്നവരുടെ
അടുക്കൽ പോയി യവനരെ ഉപദേശിക്കുവാൻ
ഭാവമോ? 36 നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും,
എന്നെ കണ്ടെത്തുകയില്ലതാനും; ഞാൻ
പോകുന്നിടത്ത് വരുവാൻ നിങ്ങൾക്ക്
കഴിയുകയുമില്ല എന്നു ഈ പറഞ്ഞ വാക്ക് എന്ത്
എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.

ജീവജലത്തിന്റെ നീരുറവകൾ.

37 ഉത്സവത്തിന്റെ മഹാദിനമായ
ഒടുവിലത്തെ നാളിൽ യേശു നിന്നുകൊണ്ട്:
ദാഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
കുടിക്കട്ടെ. 38 എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്റെ
ഉള്ളിൽനിന്ന് തിരുവെഴുത്ത് പറയുന്നതുപോലെ
ജീവജലത്തിന്റെ നദികൾ ഒഴുകും
എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 39 അവൻ
ഇതു തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക്
ലഭിപ്പാനുള്ള ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചാകുന്നു
പറഞ്ഞത്; അതുവരെ ആത്മാവിനെ
നൽകപെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ
യേശു അന്ന് തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായിരുന്നു.

അധികാരികളുടെ അവിശ്വാസം.

40 പുരുഷാരത്തിൽ പലരും ആ വാക്ക്
കേട്ടിട്ട്: ഇതു തീർച്ചയായും ആ പ്രവാചകൻ
ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 41 മറ്റുചിലർ: ഇവൻ
ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നുപറഞ്ഞു എന്നാൽ
വേറെ ചിലർ: ഗലീലയിൽ നിന്നാണോ ക്രിസ്തു
വരുന്നത്? എന്നു പറഞ്ഞു. 42 ദാവീദിന്റെ
സന്തതിയിൽ നിന്നും ദാവീദ് പാർത്ത ഗ്രാമമായ
ബേത്ത്ലേഹെമിൽനിന്നും ക്രിസ്തു വരുന്നു എന്നു
തിരുവെഴുത്ത് പറയുന്നില്ലയോ എന്നും പറഞ്ഞു.
43 അങ്ങനെ പുരുഷാരത്തിൽ അവനെച്ചൊല്ലി
ഭിന്നത ഉണ്ടായി. 44 അവരിൽ ചിലർ അവനെ
പിടിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു എങ്കിലും ആരും അവന്റെമേൽ
കൈ വെച്ചില്ല.

45 ചേവകർ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും
പരീശന്മാരുടെയും അടുക്കൽ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ
അവർ അവരോട്: നിങ്ങൾ അവനെ

കൊണ്ടുവരാഞ്ഞത് എന്ത് എന്നു ചോദിച്ചതിന്:
46 ഈ മനുഷ്യൻ സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ
ആരും ഒരുനാളും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല എന്നു
ചേവകർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 47 പരീശന്മാർ
അവരോട്: നിങ്ങളെയും വഴിതെറ്റിച്ചുവോ?
48 അധികാരികളിൽ ആകട്ടെ പരീശന്മാരിൽ
ആകട്ടെ ആരെങ്കിലും അവനിൽ
വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 49 ന്യായപ്രമാണം അറിയാത്ത
ഈ പുരുഷാരമോ ശപിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 50 മുമ്പൊരിക്കൽ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നിരുന്നവനും പരീശന്മാരിൽ
ഒരുവനുമായ നിക്കോദെമോസ് അവരോട്:
51 ഒരു മനുഷ്യന്റെ വാമൊഴി ആദ്യം കേട്ട്, അവൻ
ചെയ്യുന്നതു ഇന്നത് എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടല്ലാതെ
നമ്മുടെ ന്യായപ്രമാണം അവനെ വിധിക്കുന്നുവോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 52 അവർ അവനോട്: നീയും
ഗലീലക്കാരനോ? പരിശോധിച്ചുനോക്കുക; ഒരു
പ്രവാചകനും ഗലീലയിൽ നിന്നു വരുന്നില്ലല്ലോ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

53 [അങ്ങനെ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ വീട്ടിൽ
പോയി.

8. അദ്ധ്യായം.

വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീ

1 യേശു ഒലിവുമലയിലേക്ക് പോയി.
2 അതികാലത്ത് അവൻ പിന്നെയും
ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു; ജനം ഒക്കെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ ഇരുന്നു
അവരെ ഉപദേശിച്ചു. 3 അപ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരും വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിച്ചിരുന്ന

ഒരു സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുവന്നു അവരുടെ
നടുവിൽ നിർത്തി അവനോട്: 4 ഗുരോ,
ഈ സ്ത്രീയെ വ്യഭിചാരകർമ്മത്തിൽ തന്നേ
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ
കല്ലെറിയണം എന്നു മോശെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ ഇവളെക്കുറിച്ച്
എന്ത് പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 6 ഇതു
അവനെ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ എന്തെങ്കിലും
കാരണം കിട്ടേണ്ടതിന് അവനെ പരീക്ഷിച്ച്
ചോദിച്ചതായിരുന്നു. യേശുവോ കുനിഞ്ഞു
വിരൽകൊണ്ട് നിലത്തു എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
7 അവർ അവനോട് ആവർത്തിച്ചു
ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവൻ നിവർന്നു:
'നിങ്ങളിൽ പാപമില്ലാത്തവൻ ആകട്ടെ ആദ്യം
അവളെ ഒരു കല്ല് എറിയുന്നവൻ' എന്നു
അവരോട് പറഞ്ഞു. 8 വീണ്ടും അവൻ കുനിഞ്ഞു
വിരൽകൊണ്ട് നിലത്തു എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
9 അവർ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ മുതിർന്നവർ തുടങ്ങി
ഓരോരുത്തനായി വിട്ടുപോയി; യേശു മാത്രവും
അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നിരുന്ന സ്ത്രീയും
ശേഷിച്ചു. 10 യേശു നിവർന്നു അവളോട്:
സ്ത്രീയേ, നിന്നെ കുറ്റം ചുമത്തിയവർ എവിടെ?
നിനക്ക് ആരും ശിക്ഷ വിധിച്ചില്ലയോ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്: 11 ഇല്ല കർത്താവേ, എന്നു അവൾ
പറഞ്ഞു. ഞാനും നിനക്ക് ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നില്ല:
പോക, ഇനിമേൽ പാപം ചെയ്യരുത് എന്നു യേശു
പറഞ്ഞു].

യേശു ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം

12 യേശു പിന്നെയും അവരോട് സംസാരിച്ചു:
ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു;
എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഇരുളിൽ നടക്കാതെ
ജീവന്റെ വെളിച്ചമുള്ളവൻ ആകും എന്നു പറഞ്ഞു.
13 പരീശന്മാർ അവനോട്: നീ നിന്നെക്കുറിച്ച്
തന്നേ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; നിന്റെ സാക്ഷ്യം
സത്യമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 14 യേശു അവരോട്
ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ച് തന്നേ
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞാലും എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം
ആകുന്നു; ഞാൻ എവിടെനിന്ന് വന്നു എന്നും
എവിടേക്ക് പോകുന്നു എന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു;
നിങ്ങളോ, ഞാൻ എവിടെനിന്ന് വന്നു എന്നും
എവിടേക്ക് പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല.
15 നിങ്ങൾ മാനുഷിക നിയമങ്ങൾക്കനുസരിച്ച്
വിധിക്കുന്നു; ഞാൻ ആരെയും വിധിക്കുന്നില്ല.
16 ഞാൻ വിധിച്ചാലും ഞാൻ ഏകനല്ല, ഞാനും
എന്നെ അയച്ച പിതാവും കൂടെയാകയാൽ
എന്റെ വിധി സത്യമാകുന്നു. 17 രണ്ടു
മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു നിങ്ങളുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിലും എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
18 ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ച് തന്നേ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു;
എന്നെ അയച്ച പിതാവും എന്നെക്കുറിച്ച്
സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 19 അവർ അവനോട്:
നിന്റെ പിതാവ് എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചതിന്
യേശു: നിങ്ങൾ എന്നെ ആകട്ടെ എന്റെ
പിതാവിനെ ആകട്ടെ അറിയുന്നില്ല; എന്നെ
അറിഞ്ഞ് എങ്കിൽ എന്റെ പിതാവിനെയും
അറിയുമായിരുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
20 അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ

ഭണ്ഡാരസ്ഥലത്തിനരികെവെച്ച് ഈ വചനം പറഞ്ഞു; അവന്റെ നാഴിക അതുവരെയും വന്നിട്ടില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആരും അവനെ പിടിച്ചില്ല.

യേശു ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ളവനല്ല

21 അവൻ പിന്നെയും അവരോട്: ഞാൻ
പോകുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും;
നിങ്ങളുടെ പാപത്തിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും; ഞാൻ
പോകുന്ന ഇടത്തേക്ക് നിങ്ങൾക്ക് വരുവാൻ
കഴിയുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 22 ഞാൻ പോകുന്ന
ഇടത്തേക്ക് നിങ്ങൾക്ക് വരുവാൻ കഴിയുകയില്ല
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞത്; അവൻ തന്നെത്താൻ
കൊല്ലുമെന്നാണോ? എന്നു യെഹൂദന്മാർ
പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവരോട്: നിങ്ങൾ
താഴെനിന്നുള്ളവർ, ഞാൻ മേലിൽനിന്നുള്ളവൻ;
നിങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽനിന്നുള്ളവർ, ഞാൻ
ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ളവനല്ല. 24 ആകയാൽ
നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു; 'ഞാൻ
ആകുന്നു' എന്നു വിശ്വസിക്കാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
25 അവർ അവനോട്: നീ ആർ ആകുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചതിന് യേശു: ആദിമുതൽ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരുന്നത് തന്നേ.
26 നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് വളരെ സംസാരിപ്പാനും
വിധിപ്പാനും എനിക്ക് ഉണ്ട്; എങ്കിലും എന്നെ
അയച്ചവൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു; അവനിൽനിന്ന്
കേട്ടതായ ഈ കാര്യങ്ങൾ തന്നേ ഞാൻ
ലോകത്തോടു സംസാരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

27 പിതാവിനെക്കുറിച്ച് ആകുന്നു അവൻ
തങ്ങളോട് പറഞ്ഞത് എന്നു അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല.
28 ആകയാൽ യേശു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെ
ഉയർത്തിയശേഷം 'ഞാൻ ആകുന്നു' അവൻ
എന്നും ഞാൻ സ്വയമായിട്ട് ഒന്നും ചെയ്യാതെ
പിതാവ് എനിക്ക് ഉപദേശിച്ചുതന്നതുപോലെ
ഇതു സംസാരിക്കുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയും.
29 എന്നെ അയച്ചവൻ എന്നോടുകൂടെ ഉണ്ട്;
ഞാൻ എല്ലായ്പോഴും അവന് പ്രസാദമുള്ളതു
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ എന്നെ ഏകനായി
വിട്ടിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവൻ ഈ കാര്യങ്ങൾ
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അനേകർ
അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.

സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കും

31 തന്നിൽ വിശ്വസിച്ച യെഹൂദന്മാരോട്
യേശു: എന്റെ വചനത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നു
എങ്കിൽ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി എന്റെ
ശിഷ്യന്മാരായി 32 സത്യം അറിയുകയും സത്യം
നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും ചെയ്യും എന്നു
പറഞ്ഞു. 33 അവർ അവനോട്: ഞങ്ങൾ
അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതി; ആർക്കും ഒരുനാളും
ദാസന്മാരായിരുന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങൾ സ്വതന്ത്രന്മാർ
ആകും എന്നു നീ പറയുന്നത് എങ്ങനെ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 34 അതിന് യേശു: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: പാപം
ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം പാപത്തിന്റെ ദാസൻ
ആകുന്നു. 35 അടിമ എന്നേക്കും വീട്ടിൽ
വസിക്കുന്നില്ല; പുത്രനോ എന്നേക്കും വസിക്കുന്നു.
36 അതുകൊണ്ട് പുത്രൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം

വരുത്തിയാൽ നിങ്ങൾ സാക്ഷാൽ സ്വതന്ത്രർ ആകും.

അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതികളോ? പിശാചിന്റെ സന്തതികളോ?

37 നിങ്ങൾ അബ്രഹാമിന്റെ സന്തതി
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; എങ്കിലും എന്റെ
വചനത്തിന് നിങ്ങളിൽ ഇടം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട്
നിങ്ങൾ എന്നെ കൊല്ലുവാൻ നോക്കുന്നു.
38 പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കണ്ടിട്ടുള്ളത് ഞാൻ
സംസാരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാവിനോട്
കേട്ടിട്ടുള്ളത് നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 39 അവർ അവനോട്: അബ്രഹാം
ആകുന്നു ഞങ്ങളുടെ പിതാവ് എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞതിന് യേശു അവരോട്: നിങ്ങൾ
അബ്രഹാമിന്റെ മക്കൾ എങ്കിൽ അബ്രഹാമിന്റെ
പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. 40 എന്നാൽ
ദൈവത്തോടു കേട്ടിട്ടുള്ള സത്യം നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചിരിക്കുന്ന മനുഷ്യനായ എന്നെ
നിങ്ങൾ കൊല്ലുവാൻ നോക്കുന്നു; അങ്ങനെ
അബ്രഹാം ചെയ്തില്ലല്ലോ. 41 നിങ്ങളുടെ
പിതാവിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. അവർ അവനോട്: ഞങ്ങൾ
പരസംഗത്താൽ ജനിച്ചവരല്ല; ഞങ്ങൾക്കു
ഒരു പിതാവേയുള്ളു; ദൈവം തന്നേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 42 യേശു അവരോട് പറഞ്ഞത്: ദൈവം
നിങ്ങളുടെ പിതാവ് എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു; ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽനിന്ന് വന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ സ്വയമായി
വന്നതല്ല, അവൻ എന്നെ അയച്ചതാകുന്നു.

43 എന്റെ വാക്കുകൾ നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാത്തത്
എന്ത്? എന്റെ വചനം കേൾക്കുവാൻ
നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സില്ലാത്തതുകൊണ്ടത്രേ.
44 നിങ്ങൾ പിശാചെന്ന പിതാവിന്റെ മക്കൾ;
നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മോഹങ്ങളെ
ചെയ്‌വാനും ഇച്ഛിക്കുന്നു. അവൻ ആദിമുതൽ
കൊലപാതകൻ ആയിരുന്നു; അവനിൽ
സത്യം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് സത്യത്തിൽ
നില്ക്കുന്നതുമില്ല. അവൻ ഭോഷ്ക്
പറയുമ്പോൾ സ്വന്ത സ്വഭാവത്തിൽനിന്ന്
എടുത്തു പറയുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ
അവൻ ഭോഷ്ക് പറയുന്നവനും അതിന്റെ
അപ്പനും ആകുന്നു. 45 ഞാനോ സത്യം
സംസാരിക്കുന്നു എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ എന്നെ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. 46 നിങ്ങളിൽ ആർ എന്നെ
പാപത്തെക്കുറിച്ച് ബോധം വരുത്തുന്നു? ഞാൻ
സത്യം പറയുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
വിശ്വസിക്കാത്തത് എന്ത്? 47 ദൈവത്തിൽ
നിന്നുള്ളവർ ദൈവവചനം കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
ദൈവത്തിൽ നിന്നുള്ളവരല്ലായ്കകൊണ്ട് അവ
കേൾക്കുന്നില്ല. 48 യെഹൂദന്മാർ അവനോട്:
നീ ഒരു ശമര്യൻ; നിനക്ക് ഭൂതം ഉണ്ട് എന്നു
ഞങ്ങൾ പറയുന്നത് ശരിയല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു.
49 അതിന് യേശു: എനിക്ക് ഭൂതമില്ല; ഞാൻ എന്റെ
പിതാവിനെ ബഹുമാനിയ്ക്ക അത്രേ ചെയ്യുന്നതു;
നിങ്ങളോ എന്നെ അപമാനിക്കുന്നു. 50 ഞാൻ
എന്റെ മഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നില്ല; അങ്ങനെ
അന്വേഷിക്കുകയും വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
ഒരുവൻ ഉണ്ട്.

അബ്രഹാമിനുമുമ്പ് ഞാനുണ്ട് [യേശു].

51 ആമേൻ, ആമേൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ
ഒരുനാളും മരണം കാൺകയില്ല എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 52 യെഹൂദന്മാർ അവനോട്: നിനക്ക്
ഭൂതം ഉണ്ട് എന്നു ഇപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു
മനസ്സിലായി; അബ്രഹാമും പ്രവാചകന്മാരും
മരിച്ചു; നീയോ എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ
ഒരുനാളും മരണം ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു
പറയുന്നു. 53 ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ
അബ്രഹാമിനെക്കാൾ നീ വലിയവനോ?
അവൻ മരിച്ചു, പ്രവാചകന്മാരും മരിച്ചു;
നിന്നെത്തന്നെ നീ ആർ ആക്കുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചതിന് 54 യേശു: ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ
മഹത്വപ്പെടുത്തിയാൽ എന്റെ മഹത്വം ഏതുമില്ല;
എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നത് എന്റെ പിതാവ്
ആകുന്നു; അവനെ നിങ്ങളുടെ ദൈവം
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. 55 നിങ്ങൾ
അവനെ അറിയുന്നില്ല എങ്കിലും ഞാൻ
അവനെ അറിയുന്നു; അവനെ അറിയുന്നില്ല
എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളെപ്പോലെ
ഭോഷ്കുപറയുന്നവൻ ആകും; എന്നാൽ
ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നു; അവന്റെ വചനം
പ്രമാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 56 നിങ്ങളുടെ
പിതാവായ അബ്രഹാം എന്റെ ദിവസം കാണും
എന്നുള്ളതുകൊണ്ട് ഉല്ലസിച്ചു; അവൻ കണ്ട്
സന്തോഷിച്ചുമിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 57 യെഹൂദന്മാർ അവനോട്: നിനക്ക്
അമ്പത് വയസ്സ് ആയിട്ടില്ല; നീ അബ്രഹാമിനെ

കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 58 യേശു
അവരോട്: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: അബ്രഹാം ജനിച്ചതിന് മുമ്പ് ഞാൻ
ഉണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു. 59 അപ്പോൾ അവർ അവനെ
എറിയുവാൻ കല്ല് എടുത്തു; യേശുവോ മറഞ്ഞു
ദൈവാലയം വിട്ടു പോയി.

9. അദ്ധ്യായം.

കുരുടന് കാഴ്ച ലഭിക്കുന്നു

1 യേശു കടന്നുപോകുമ്പോൾ ജന്മനാ
കുരുടനായൊരു മനുഷ്യനെ കണ്ട്. 2 അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ അവനോട്: റബ്ബീ, ഇവൻ കുരുടനായി
പിറക്കത്തക്കവണ്ണം ആർ പാപം ചെയ്തു?
ഇവനോ ഇവന്റെ മാതാപിതാക്കളോ?
എന്നു ചോദിച്ചു. 3 അതിന് യേശു:
അവനോ അവന്റെ മാതാപിതാക്കളോ
പാപം ചെയ്തിട്ടല്ല, ദൈവപ്രവർത്തി
അവനിൽ വെളിപ്പെടേണ്ടതിനത്രേ. 4 എന്നെ
അയച്ചവന്റെ പ്രവൃത്തി പകൽ ഉള്ളിടത്തോളം
നാം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു; ആർക്കും
പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത രാത്രി വരുന്നു.
5 ഞാൻ ലോകത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ
ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 6 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ നിലത്തു
തുപ്പി തുപ്പൽകൊണ്ട് ചേറുണ്ടാക്കി ചേറ് അവന്റെ
കണ്ണിന്മേൽ തേച്ചു: 7 നീ ചെന്ന് ശിലോഹാം
കുളത്തിൽ കഴുകുക എന്നു അവനോട് പറഞ്ഞു;
ശിലോഹാം എന്നതിന് അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ
എന്നർത്ഥം. അവൻ പോയി കഴുകി, കണ്ണ്

കാണുന്നവനായി മടങ്ങിവന്നു. 8 അവന്റെ
അയൽക്കാരും അവനെ മുമ്പെ യാചകനായി
കണ്ടവരും: ഇവനല്ലയോ അവിടെ ഇരുന്നു ഭിക്ഷ
യാചിച്ചവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവൻ തന്നേ
എന്നു ചിലരും അല്ല, അവനെപ്പോലെയുള്ളവൻ
എന്നു മറ്റുചിലരും പറഞ്ഞു; എന്നാൽ അത്
ഞാൻ തന്നേ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 10 അവർ
അവനോട്: നിന്റെ കണ്ണ് തുറന്നത് എങ്ങനെ എന്നു
ചോദിച്ചതിന് അവൻ: 11 യേശു എന്നു പേരുള്ള ഒരു
മനുഷ്യൻ ചേറുണ്ടാക്കി എന്റെ കണ്ണിന്മേൽ തേച്ച്:
ശിലോഹാം കുളത്തിൽ പോയി കഴുകുക എന്നു
എന്നോട് പറഞ്ഞു; ഞാൻ പോയി കഴുകി കാഴ്ച
പ്രാപിച്ചു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 അവൻ
എവിടെ എന്നു അവർ അവനോട് ചോദിച്ചതിന്:
എനിക്കറിയില്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.

13 കുരുടനായിരുന്നവനെ അവർ പരീശന്മാരുടെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി. 14 യേശു
ചേറുണ്ടാക്കി അവന്റെ കണ്ണ് തുറന്നത് ശബ്ബത്ത്
നാളിൽ ആയിരുന്നു. 15 അവൻ കാഴ്ച
പ്രാപിച്ചത് എങ്ങനെ എന്നു പരീശന്മാരും
അവനോട് ചോദിച്ചു. അവൻ അവരോട്:
അവൻ എന്റെ കണ്ണിന്മേൽ ചേറ് തേച്ച് ഞാൻ
കഴുകി; ഇപ്പോൾ എനിക്ക് കാണ്മാൻ കഴിയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 പരീശന്മാരിൽ ചിലർ:
ഈ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന്
വന്നവനല്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൻ
ശബ്ബത്ത് പ്രമാണിക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. മറ്റു
ചിലർ: പാപിയായൊരു മനുഷ്യന് ഇങ്ങനെയുള്ള
അടയാളങ്ങൾ ചെയ്വാൻ എങ്ങനെ കഴിയും

എന്നു പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ അവരുടെ ഇടയിൽ
ഒരു ഭിന്നത ഉണ്ടായി. 17 അവർ പിന്നെയും
കുരുടനോട്: നിന്റെ കണ്ണ് തുറന്നതുകൊണ്ട്
നീ അവനെക്കുറിച്ച് എന്ത് പറയുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്: അവൻ ഒരു പ്രവാചകൻ
ആകുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 18 കാഴ്ച
പ്രാപിച്ചവന്റെ മാതാപിതാക്കളെ വിളിച്ചു
ചോദിക്കുവോളം അവൻ കുരുടനായിരുന്നു
എന്നും കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു എന്നും യെഹൂദന്മാർ
വിശ്വസിച്ചില്ല. 19 കുരുടനായി ജനിച്ചു എന്നു
നിങ്ങൾ പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ മകൻ ഇവൻ
തന്നെയോ? എന്നാൽ അവന് ഇപ്പോൾ കണ്ണ്
കാണുന്നത് എങ്ങനെ എന്നു അവർ അവരോട്
ചോദിച്ചു. 20 അതിന് അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ:
ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ മകൻ എന്നും കുരുടനായി
ജനിച്ചവൻ എന്നും ഞങ്ങൾക്കു അറിയാം.
21 എന്നാൽ അവന് ഇപ്പോൾ കണ്ണ് കാണുന്നത്
എങ്ങനെ എന്നും അവന്റെ കണ്ണ് ആർ തുറന്നു
എന്നും ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; അവനോട്
ചോദിപ്പിൻ; അവന് പ്രായം ഉണ്ടല്ലോ; അവൻ
തന്നേ പറയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
22 യെഹൂദന്മാരെ ഭയപ്പെടുകകൊണ്ടത്രേ
അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞത്;
യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു ഏറ്റുപറയുന്നവരെ
പള്ളിയിൽനിന്ന് പുറത്താക്കേണം എന്നു
യെഹൂദന്മാർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞൊത്തിരുന്നു
23 അതുകൊണ്ടാണ് അവന്റെ മാതാപിതാക്കൾ
അവന് പ്രായം ഉണ്ടല്ലോ; അവനോട് ചോദിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞത്. 24 കുരുടനായിരുന്ന
മനുഷ്യനെ അവർ രണ്ടാമതും വിളിച്ചു അവനോട്:

ദൈവത്തിന് മഹത്വം കൊടുക്ക; ആ മനുഷ്യൻ
ഒരു പാപി എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 25 അതിന് അവൻ: അവൻ പാപിയോ
അല്ലയോ എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ഒന്ന്
അറിയുന്നു; ഞാൻ കുരുടനായിരുന്നു, ഇപ്പോൾ
കണ്ണ് കാണുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
26 അവർ അവനോട്: അവൻ നിനക്ക് എന്ത്
ചെയ്തു? നിന്റെ കണ്ണ് എങ്ങനെ തുറന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു. 27 അതിന് അവൻ: ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞുവല്ലോ; നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല; വീണ്ടും
കേൾക്കുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നത് എന്ത്? നിങ്ങൾക്കും
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആകുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടോ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 അപ്പോൾ
അവർ അവനെ ശകാരിച്ചു: നീ അവന്റെ
ശിഷ്യൻ; ഞങ്ങൾ മോശെയുടെ ശിഷ്യന്മാർ.
29 മോശെയോടു ദൈവം സംസാരിച്ചു എന്നു
ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു; എന്നാൽ ഈ മനുഷ്യൻ
എവിടെനിന്ന് എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 30 ആ മനുഷ്യൻ അവരോട്: എന്റെ
കണ്ണ് തുറന്നിട്ടും അവൻ എവിടെനിന്ന് എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയാത്തത് ആശ്ചര്യമായ കാര്യമാണ്.
31 പാപികളുടെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേൾക്കുന്നില്ല
എന്നും ദൈവഭക്തനായിരുന്നു അവന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുന്നു
എന്നും നാം അറിയുന്നു. 32 കുരുടനായി
പിറന്നവന്റെ കണ്ണ് ആരെങ്കിലും തുറന്നപ്രകാരം
ലോകം ഉണ്ടായതുമുതൽ കേട്ടിട്ടില്ല. 33 ഈ
മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന്
വന്നവൻ അല്ലെങ്കിൽ അവന് ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ

കഴിയുകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 34 അവർ
അവനോട്: നീ മുഴുവനും പാപത്തിൽ പിറന്നവൻ;
ഇപ്പോൾ നീ ഞങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നുവോ
എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ പള്ളിയിൽനിന്ന്
പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു.
35 അവനെ പള്ളിയിൽനിന്ന് പുറത്താക്കി
എന്നു യേശു കേട്ട്; അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: നീ
ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 36 അതിന് അവൻ: യജമാനനേ,
അവൻ ആരാകുന്നു? ഞാൻ അവനിൽ
വിശ്വസിക്കാം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37 യേശു
അവനോട്: നീ അവനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു; നിന്നോട്
സംസാരിക്കുന്നവൻ തന്നേ അവൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 38 അപ്പോൾ അവൻ: ‘കർത്താവേ,
ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു’ എന്നു പറഞ്ഞു
അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 39 കാണാത്തവർ
കാണ്മാനും കാണുന്നവർ കുരുടർ ആകുവാനും
ഇങ്ങനെ ന്യായവിധിയ്ക്കായി ഞാൻ
ഇഹലോകത്തിൽ വന്നു എന്നു യേശു പറഞ്ഞു.
40 അവനോടുകൂടെയുള്ള ചില പരീശന്മാർ
ഇതു കേട്ടിട്ട്: ഞങ്ങളും കുരുടരോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 41 യേശു അവരോട്: നിങ്ങൾ
കുരുടർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് പാപം
ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല; എന്നാൽ: ഞങ്ങൾ
കാണുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നതുകൊണ്ട്
നിങ്ങളുടെ പാപം നിലനില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

10. അദ്ധ്യായം.

നല്ല ഇടയനും അവന്റെ ആടുകളും

1 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: ആട്ടിൻതൊഴുത്തിലേക്ക് വാതിലിലൂടെ
കടക്കാതെ മറ്റു വഴിയായി കയറുന്നവൻ കള്ളനും
കവർച്ചക്കാരനും ആകുന്നു. 2 വാതിലിലൂടെ
കടക്കുന്നവനോ ആടുകളുടെ ഇടയൻ
ആകുന്നു. 3 അവന് വാതിൽകാവല്ക്കാരൻ
തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു; ആടുകൾ അവന്റെ
ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു; തന്റെ ആടുകളെ അവൻ
പേർചൊല്ലി വിളിച്ചു പുറത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നു.
4 തനിക്കുള്ളവയെ ഒക്കെയും പുറത്തു കൊണ്ട്
പോയശേഷം അവൻ അവയ്ക്ക് മുമ്പായി
നടക്കുന്നു; ആടുകൾ അവന്റെ ശബ്ദം
അറിയുന്നതുകൊണ്ട് അവനെ അനുഗമിക്കുന്നു.
5 അന്യന്മാരുടെ ശബ്ദം അറിയായ്കകൊണ്ട് അവ
ഒരു അപരിചിതനെ അനുഗമിക്കുകയില്ല മറിച്ച്
അവനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകും. 6 ഈ ഉപമ യേശു
അവരോട് പറഞ്ഞു; എന്നാൽ തങ്ങളോട് പറഞ്ഞ
ഈ കാര്യങ്ങൾ എന്തെന്ന് അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല.

7 യേശു പിന്നെയും അവരോട് പറഞ്ഞത്:
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: ആടുകളുടെ വാതിൽ ഞാൻ
ആകുന്നു. 8 എനിക്ക് മുമ്പെ വന്നവർ ഒക്കെയും
കള്ളന്മാരും കവർച്ചക്കാരും അത്രേ; എന്നാൽ
ആടുകൾ അവരെ ചെവിക്കൊണ്ടില്ല. 9 ഞാൻ
വാതിൽ ആകുന്നു; ആരെങ്കിലും എന്നിലൂടെ
അകത്ത് കടന്നാൽ അവൻ രക്ഷപെടും;
അവൻ അകത്ത് വരികയും പുറത്തു പോകയും
മേച്ചൽസ്ഥലം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യും.
10 മോഷ്ടിപ്പാനും കൊല്ലുവാനും നശിപ്പിക്കുവാനും
അല്ലാതെ കള്ളൻ വരുന്നില്ല; അവർക്ക് ജീവൻ

ഉണ്ടാകുവാനും സമൃദ്ധിയായിട്ടു ഉണ്ടാകുവാനും
അത്രേ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്. 11 ഞാൻ നല്ല
ഇടയൻ ആകുന്നു; നല്ല ഇടയൻ ആടുകൾക്ക്
വേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു.
12 ഇടയനും ആടുകളുടെ ഉടമസ്ഥനുമല്ലാത്ത
കൂലിക്കാരൻ ചെന്നായ് വരുന്നത് കണ്ട് ആടുകളെ
ഉപേക്ഷിച്ച് ഓടിക്കളയുന്നു; ചെന്നായ് അവയെ
പിടിക്കയും ചിന്നിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു.
13 അവൻ കൂലിക്കാരനും ആടുകളെക്കുറിച്ച്
വിചാരമില്ലാത്തവനുമായതുകൊണ്ട് അവൻ
ഓടിപോകുന്നു. 14 ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ; പിതാവ്
എന്നെ അറിയുകയും ഞാൻ പിതാവിനെ
അറിയുകയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഞാൻ
എനിക്കുള്ളവയെ അറിയുകയും എനിക്കുള്ളവ
എന്നെ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു. 15 ആടുകൾക്ക്
വേണ്ടി ഞാൻ എന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു.
16 ഈ തൊഴുത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത വേറെ
ആടുകൾ എനിക്ക് ഉണ്ട്; അവയെയും ഞാൻ
കൊണ്ടുവരേണ്ടതാകുന്നു; അവ എന്റെ
ശബ്ദം കേൾക്കും; അങ്ങനെ ഒരാട്ടിൻ കൂട്ടവും
ഒരിടയനും ആകും. 17 എന്റെ ജീവനെ
വീണ്ടും പ്രാപിക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ അതിനെ
കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് പിതാവ് എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നു. 18 ആരും അതിനെ എന്നിൽനിന്ന്
എടുത്തുകളയുന്നില്ല; ഞാൻ തന്നേ അതിനെ
കൊടുക്കുന്നു; അതിനെ കൊടുക്കുവാൻ എനിക്ക്
അധികാരം ഉണ്ട്; വീണ്ടും എടുക്കുവാനും എനിക്ക്
അധികാരം ഉണ്ട്; ഈ കല്പന എന്റെ പിതാവിങ്കൽ
നിന്നു എനിക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

19 ഈ വചനംനിമിത്തം യെഹൂദന്മാരുടെ
ഇടയിൽ പിന്നെയും ഭിന്നത ഉണ്ടായി. 20 അവരിൽ
പലരും; അവന് ഭൂതം ഉണ്ട്; അവൻ ഭ്രാന്തൻ
ആകുന്നു; അവന്റെ വാക്ക് കേൾക്കുന്നത്
എന്തിന് എന്നു പറഞ്ഞു. 21 മറ്റു ചിലർ:
ഇതു ഭൂതഗ്രസ്തന്റെ വാക്കല്ല; ഭൂതത്തിന്
കുരുടന്മാരുടെ കണ്ണ് തുറപ്പാൻ കഴിയുമോ എന്നു
പറഞ്ഞു.

യെഹൂദന്മാർ യേശുവിനെ അവിശ്വസിക്കുന്നു

22 അനന്തരം യെരൂശലേമിൽ പ്രതിഷ്ഠോത്സവം
വന്നു; അന്ന് ശീതകാലമായിരുന്നു. 23 യേശു
ദൈവാലയത്തിൽ ശലോമോന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ
നടക്കുകയായിരുന്നു. 24 അപ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ
അവനെ വളഞ്ഞു: നീ എത്രത്തോളം ഞങ്ങളെ
ആശിപ്പിക്കുന്നു? നീ ക്രിസ്തു എങ്കിൽ വ്യക്തമായി
ഞങ്ങളോടു പറക എന്നു അവനോട് പറഞ്ഞു.
25 യേശു അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്: ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്; എങ്കിലും നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല; എന്റെ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ
ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള
സാക്ഷ്യം നൽകുന്നു. 26 എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല കാരണം നിങ്ങൾ എന്റെ
ആടുകളല്ല. 27 എന്റെ ആടുകൾ എന്റെ ശബ്ദം
കേൾക്കുന്നു; ഞാൻ അവയെ അറിയുകയും
അവ എന്നെ അനുഗമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
28 ഞാൻ അവയ്ക്ക് നിത്യജീവൻ കൊടുക്കുന്നു;
അവ ഒരുനാളും നശിച്ചു പോകയില്ല; ആരും
അവയെ എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു പിടിച്ചുപറിക്കയും
ഇല്ല. 29 അവയെ തന്നിരിക്കുന്ന എന്റെ പിതാവ്

എല്ലാവരിലും വലിയവൻ; പിതാവിന്റെ കയ്യിൽ
നിന്നു അവയെ പിടിച്ചുപറിപ്പാൻ ആർക്കും
കഴിയുകയില്ല 30 ഞാനും പിതാവും ഒന്നാകുന്നു.
31 അപ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ അവനെ എറിയുവാൻ
പിന്നെയും കല്ല് എടുത്തു. 32 യേശു അവരോട്:
പിതാവിൽനിന്ന് ഞാൻ പല നല്ല പ്രവൃത്തികൾ
നിങ്ങളെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു; അവയിൽ ഏത്
പ്രവൃത്തിനിമിത്തം നിങ്ങൾ എന്നെ കല്ലെറിയുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. 33 യെഹൂദന്മാർ അവനോട്:
ഒരു നല്ല പ്രവൃത്തി നിമിത്തവുമല്ല, ദൈവദൂഷണം
നിമിത്തവും നീ മനുഷ്യനായിരിക്കെ നിന്നെത്തന്നെ
ദൈവം ആക്കുന്നതുകൊണ്ടുമത്രേ ഞങ്ങൾ
നിന്നെ കല്ലെറിയുന്നത് എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
34 യേശു അവരോട്: 'നിങ്ങൾ ദേവന്മാർ ആകുന്നു
എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു' എന്നു നിങ്ങളുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ?
35 ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാട് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവരെ
ദേവന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞു എങ്കിൽ–
തിരുവെഴുത്തിന് നീക്കം വരികയില്ലല്ലോ– 36 ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട്:
നീ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നു എന്നു പിതാവ്
വിശുദ്ധീകരിച്ചു ലോകത്തിൽ അയച്ചവനോട്
നിങ്ങൾ പറയുന്നുവോ? 37 ഞാൻ എന്റെ
പിതാവിന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്നെ
വിശ്വസിക്കണ്ട; 38 ഞാൻ അവ ചെയ്യുന്നു
എങ്കിലോ എന്നെ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാലും
പിതാവ് എന്നിലും ഞാൻ പിതാവിലും എന്നു
നിങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു അറിയേണ്ടതിന് പ്രവൃത്തിയെ
വിശ്വസിപ്പിൻ. 39 അവർ അവനെ പിന്നെയും

പിടിപ്പാൻ നോക്കി; അവനോ അവരുടെ കയ്യിൽ
നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോയി.
40 അവൻ യോർദ്ദാനക്കരെ യോഹന്നാൻ
ആദ്യം സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സ്ഥലത്ത്
പിന്നെയും ചെന്ന് അവിടെ പാർത്തു. 41 അനേകർ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: യോഹന്നാൻ
അടയാളം ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല; എന്നാൽ
ഇവനെക്കുറിച്ച് യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ
ഒക്കെയും സത്യമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
42 അവിടെ അനേകർ യേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചു.

11. അദ്ധ്യായം.

ലാസറിന്റെ മരണം

1 എന്നാൽ ലാസർ എന്നു പേരുള്ള ഒരുവൻ
ദീനമായ്ക്കിടന്നിരുന്നു. ഇവൻ മറിയയുടെയും
അവളുടെ സഹോദരിയായ മാർത്തയുടെയും
ഗ്രാമമായ ബെഥാന്യയിൽനിന്നുള്ളവനായിരുന്നു.
2 ഈ മറിയ ആയിരുന്നു കർത്താവിനെ പരിമള
തൈലം പൂശി തന്റെ തലമുടികൊണ്ട് അവന്റെ
കാൽ തുടച്ചത്. അവളുടെ സഹോദരനായ
ലാസർ ആയിരുന്നു ദീനമായ്ക്കിടന്നത്. 3 ആ
സഹോദരിമാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
ആളയച്ച്: കർത്താവേ, നിനക്ക് പ്രിയനായവൻ
ദീനമായ്ക്കിടക്കുന്നു എന്നു പറയിച്ചു. 4 യേശു
അത് കേട്ടിട്ട്: ഈ ദീനം മരണത്തിൽ
അവസാനിക്കുവാനായിട്ടല്ല, മറിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ
മഹത്വത്തിനും അത് മുഖാന്തരം ദൈവപുത്രൻ
മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിനുമായിട്ടത്രേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 യേശു മാർത്തയെയും അവളുടെ

സഹോദരിയെയും ലാസറിനെയും സ്നേഹിച്ചു.
6 അവൻ ദീനമായ്ക്കിടക്കുന്നു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ
താൻ ആയിരുന്ന സ്ഥലത്ത് രണ്ടു ദിവസംകൂടി
പാർത്തു. 7 അതിന്റെശേഷം അവൻ
ശിഷ്യന്മാരോട്: നാം വീണ്ടും യെഹൂദ്യയിലേക്കു
പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ശിഷ്യന്മാർ
അവനോട്: റബ്ബീ, യെഹൂദന്മാർ ഇപ്പോൾ
തന്നേ നിന്നെ കല്ലെറിയുവാൻ ഭാവിച്ചുവല്ലോ;
നീ പിന്നെയും അവിടെ പോകുന്നുവോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 9 അതിന് യേശു: ഒരു
ദിവസത്തിൽ പന്ത്രണ്ട് മണിക്കൂർ വെളിച്ചം
ഇല്ലയോ? പകൽസമയത്ത് നടക്കുന്നവൻ
പകൽവെളിച്ചം കാണുന്നതുകൊണ്ട് ഇടറുന്നില്ല.
10 രാത്രിയിൽ നടക്കുന്നവനോ അവന് വെളിച്ചം
ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇടറുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 11 ഇതു പറഞ്ഞതിനുശേഷം
അവൻ: നമ്മുടെ സ്നേഹിതനായ ലാസർ
നിദ്രകൊള്ളുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ അവനെ
ഉറക്കത്തിൽനിന്ന് ഉണർത്തുവാൻ പോകുന്നു
എന്നു അവരോട് പറഞ്ഞു. 12 ശിഷ്യന്മാർ
അവനോട്: കർത്താവേ, അവൻ നിദ്രകൊള്ളുന്നു
എങ്കിൽ അവന് സൌഖ്യം വരും എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 യേശു അവന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു
ആയിരുന്നു പറഞ്ഞത്; എന്നാൽ വിശ്രമിക്കുന്ന
ഉറക്കത്തെക്കുറിച്ചാണ് പറഞ്ഞതെന്ന് അവർ
വിചാരിച്ചു. 14 അപ്പോൾ യേശു സ്പഷ്ടമായി
അവരോട്: ലാസർ മരിച്ചുപോയി; 15 ഞാൻ
അവിടെ ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ
വിചാരിച്ചു സന്തോഷിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
വിശ്വസിപ്പാൻ ഇടയാകുമല്ലോ; നാം അവന്റെ

അടുക്കൽ പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ദിദിമൊസ്
എന്നു പേരുള്ള തോമസ് സഹശിഷ്യന്മാരോട്:
അവനോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടതിന് നാമും പോക
എന്നു പറഞ്ഞു.

ലാസറിനെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നു.

17 യേശു അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ അവനെ
കല്ലറയിൽ വെച്ചിട്ട് നാലുദിവസമായി എന്നു
അറിഞ്ഞ്. 18 ബെഥാന്യ യെരൂശലേമിനരികെ
ഏകദേശം പതിനഞ്ച് നാഴിക* ദൂരത്തായിരുന്നു.
19 അനേകം യെഹൂദന്മാർ മാർത്തയെയും
മറിയയെയും അവരുടെ സഹോദരനെക്കുറിച്ച്
ആശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടതിന് അവരുടെ അടുക്കൽ
വന്നിരുന്നു. 20 യേശു വരുന്നുണ്ടെന്നു
കേട്ടപ്പോൾ മാർത്ത ചെന്ന് അവനെ കണ്ട്;
എന്നാൽ മറിയയോ വീട്ടിൽത്തന്നെ ഇരുന്നു.
21 മാർത്ത യേശുവിനോടു: കർത്താവേ,
നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ
സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു. 22 ഇപ്പോഴും
നീ ദൈവത്തോട് എന്ത് അപേക്ഷിച്ചാലും
ദൈവം നിനക്ക് തരും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 23 യേശു അവളോട്:
നിന്റെ സഹോദരൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 24 മാർത്ത അവനോട്:
ഒടുവിലത്തെ നാളിലെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 യേശു അവളോട്:
ഞാൻ തന്നേ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും ആകുന്നു;
എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ മരിച്ചാലും ജീവിക്കും.

---

* **11. അദ്ധ്യായം.. 18** ഏകദേശം മൂന്നു കി. മി. [ഒരു നാഴിക എന്നാൽ 185 മീ.]

26 ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ
ആരും ഒരുനാളും മരിക്കയില്ല; ഇതു നീ
വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അവൾ
അവനോട്: ഉവ്വ്, കർത്താവേ, ലോകത്തിൽ
വരുവാനുള്ള ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു നീ
തന്നേ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞിട്ട് 28 പോയി തന്റെ സഹോദരിയായ
മറിയയെ സ്വകാര്യമായി വിളിച്ചു: ഗുരു വന്നിട്ടുണ്ട്;
നിന്നെ വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവൾ
കേട്ട ഉടനെ എഴുന്നേറ്റ് അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്ന്.
30 യേശു അതുവരെ ഗ്രാമത്തിൽ കടക്കാതെ
മാർത്ത അവനെ എതിരേറ്റ സ്ഥലത്ത് തന്നേ
ആയിരുന്നു. 31 വീട്ടിൽ മറിയയോടുകൂടെ ഇരുന്നു
അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചിരുന്ന യെഹൂദന്മാർ,
മറിയ വേഗം എഴുന്നേറ്റ് പോകുന്നത് കണ്ടിട്ട്
അവൾ കല്ലറയ്ക്കൽ കരയുവാൻ പോകുന്നു
എന്നു വിചാരിച്ചു അവളെ പിൻചെന്നു.
32 യേശു ഇരിക്കുന്നിടത്ത് മറിയ എത്തി
അവനെ കണ്ടപ്പോൾ കാല്ക്കൽ വീണു:
കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ
എന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അവൾ കരയുന്നതും
അവളോടുകൂടെ വന്ന യെഹൂദന്മാർ കരയുന്നതും
യേശു കണ്ടിട്ട് ആത്മാവിൽ ഞരങ്ങി,
അസ്വസ്ഥനായി: 34 അവനെ വെച്ചത്
എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു. കർത്താവേ, വന്നു
കാണുക എന്നു അവർ അവനോട് പറഞ്ഞു.
35 യേശു കണ്ണുനീർ വാർത്തു. 36 അപ്പോൾ
യെഹൂദന്മാർ: കണ്ടോ ഇവൻ ലാസറിനെ
എത്ര സ്നേഹിച്ചിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

37 ചിലരോ: കുരുടന്റെ കണ്ണ് തുറന്ന ഇവന്
ഇവനെയും മരിക്കാതാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ലയോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 38 യേശു പിന്നെയും ഉള്ളം
നൊന്ത് കല്ലറയ്ക്കൽ എത്തി; അത് ഒരു ഗുഹ
ആയിരുന്നു; ഒരു കല്ലും അതിന്മേൽ വെച്ചിരുന്നു.
39 "ആ കല്ല് എടുത്തുമാറ്റുവിൻ" എന്നു യേശു
പറഞ്ഞു. മരിച്ചവന്റെ സഹോദരിയായ മാർത്ത:
കർത്താവേ, ഇപ്പോൾ ശരീരം ജീർണ്ണിച്ചിരിക്കും;
അവൻ മരിച്ചിട്ട് നാലുദിവസമായല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 40 യേശു അവളോട്: വിശ്വസിച്ചാൽ
നീ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കാണും എന്നു ഞാൻ
നിന്നോട് പറഞ്ഞില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അവർ
ആ കല്ല് എടുത്തുമാറ്റി. യേശു മേലോട്ടു നോക്കി:
പിതാവേ, നീ എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടതിനാൽ
ഞാൻ നിനക്ക് നന്ദി പറയുന്നു. 42 നീ എപ്പോഴും
എന്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും നീ എന്നെ
അയച്ചു എന്നു ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന പുരുഷാരം
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന് അവരുടെ നിമിത്തം ഞാൻ
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 43 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ട്
അവൻ: "ലാസറേ, പുറത്തു വരിക" എന്നു
ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 44 മരിച്ചവൻ പുറത്തു
വന്നു; അവന്റെ കാലും കയ്യും ശീലകൊണ്ടു
കെട്ടിയും മുഖം റൂമാൽകൊണ്ടു മൂടിയുമിരുന്നു.
അവന്റെ കെട്ട് അഴിക്കുവിൻ; അവൻ പോകട്ടെ
എന്നു യേശു അവരോട് പറഞ്ഞു.

45 മറിയയുടെ അടുക്കൽ വന്ന യെഹൂദന്മാരിൽ
പലരും അവൻ ചെയ്തതു കണ്ടിട്ട് അവനിൽ
വിശ്വസിച്ചു. 46 എന്നാൽ ചിലർ പരീശന്മാരുടെ

അടുക്കൽ പോയി യേശു ചെയ്തതു അവരോട് അറിയിച്ചു.

യേശുവിനെ കൊല്ലുവാൻ ആലോചിക്കുന്നു

47 മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും ചേർന്ന്
ആലോചനാസംഘം വിളിച്ചുകൂട്ടി: നാം എന്ത്
ചെയ്യേണ്ടു? ഈ മനുഷ്യൻ വളരെ അടയാളങ്ങൾ
ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 48 അവനെ ഇങ്ങനെ വിട്ടയച്ചാൽ
എല്ലാവരും അവനിൽ വിശ്വസിക്കും; റോമക്കാരും
വന്നു നമ്മുടെ സ്ഥലത്തെയും ജനത്തെയും
എടുത്തുകളയും എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവരിൽ
ഒരുവൻ, ആ വർഷത്തെ മഹാപുരോഹിതനായ
കയ്യഫാവ് തന്നേ, അവരോട്: നിങ്ങൾക്ക്
ഒന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ; 50 ജാതി മുഴുവനും
നശിച്ചുപോകുന്നതിനേക്കാൾ ഒരു മനുഷ്യൻ
ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരിക്കുന്നതു നല്ലത് എന്നു
നിങ്ങൾ കണക്കാക്കുന്നതുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
51 അവൻ ഇതു സ്വയമായി പറഞ്ഞതല്ല,
താൻ ആ വർഷത്തെ മഹാപുരോഹിതൻ
ആകയാൽ രാജ്യത്തിന് വേണ്ടി യേശു മരിക്കണം
എന്നു പ്രവചിച്ചതത്രേ. 52 രാജ്യത്തിന് വേണ്ടി
മാത്രമല്ല, പലസ്ഥലങ്ങളിലായി ചിതറിയിരിക്കുന്ന
ദൈവമക്കളെ ഒന്നായിട്ട് ചേർക്കേണ്ടതിനും
തന്നേ. 53 അന്നുമുതൽ അവർ യേശുവിനെ
കൊല്ലുവാൻ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

54 അതുകൊണ്ട് യേശു യെഹൂദന്മാരുടെ
ഇടയിൽ പിന്നെ പരസ്യമായി നടക്കാതെ
അവിടം വിട്ടു മരുഭൂമിക്കരികെ എഫ്രയീം എന്ന
പട്ടണത്തിലേക്ക് പോയി ശിഷ്യന്മാരുമായി
അവിടെ പാർത്തു. 55 യെഹൂദന്മാരുടെ പെസഹ
അടുത്തിരിക്കുകയാൽ പലരും തങ്ങളെത്തന്നെ

ശുദ്ധിവരുത്തുവാൻ പെസഹയ്ക്ക് മുമ്പെ നാട്ടിൽനിന്ന് യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി.
56 അവർ യേശുവിനെ അന്വേഷിച്ചു ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: എന്ത് തോന്നുന്നു? അവൻ പെരുന്നാൾക്ക് വരികയില്ലയോ എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.
57 എന്നാൽ മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും യേശുവിനെ പിടിക്കേണ്ടതിന് അവൻ എവിടെയാണെന്ന് ആരെങ്കിലും അറിഞ്ഞാൽ അറിവു തരേണമെന്ന് കല്പന കൊടുത്തിരുന്നു.

12. അദ്ധ്യായം.

1 യേശു മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ച ലാസർ പാർത്ത ബേഥാന്യയിലേക്കു പെസഹയ്ക്ക് ആറ് ദിവസം മുമ്പെ യേശു വന്നു. 2 അവിടെ
അവർ അവന് ഒരു അത്താഴം ഒരുക്കി; ലാസർ യേശുവിനോടുകൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നവരിൽ ഒരുവൻ ആയിരുന്നു, മാർത്ത വിളമ്പി കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. 3 അപ്പോൾ
മറിയ വിലയേറിയ സ്വച്ഛജടാമാംസിതൈലം ഒരു റാത്തൽ എടുത്തു യേശുവിന്റെ കാലിൽ പൂശി തന്റെ തലമുടികൊണ്ട് കാൽ തുവർത്തി; തൈലത്തിന്റെ സൌരഭ്യംകൊണ്ട് വീട് നിറഞ്ഞു.
4 എന്നാൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനായി അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള യൂദാ ഈസ്കര്യോത്താവ്: 5 ഈ
തൈലം മുന്നൂറു വെള്ളിക്കാശിന് വിറ്റ് ദരിദ്രന്മാർക്ക് കൊടുക്കാഞ്ഞത് എന്ത് എന്നു പറഞ്ഞു.
6 ഇതു ദരിദ്രന്മാരെക്കുറിച്ച് വിചാരം ഉണ്ടായിട്ടല്ല, അവൻ കള്ളൻ ആകകൊണ്ടും പണസഞ്ചി

തന്റെ പക്കൽ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കയാൽ അതിൽ
ഉള്ളതിൽനിന്ന് അവൻ എടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ടും
അത്രേ പറഞ്ഞത്. 7 യേശു: അവളെ
അസഹ്യപ്പെടുത്തേണ്ട; എന്റെ ശവസംസ്ക്കാര
ദിവസത്തിനായി അവൾ ഇതു സൂക്ഷിച്ചു
എന്നിരിക്കട്ടെ. 8 ദരിദ്രന്മാർ നിങ്ങൾക്ക്
എല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ ഉണ്ടല്ലോ; ഞാൻ
എല്ലായ്പോഴും അടുക്കെ ഇല്ലതാനും എന്നു
പറഞ്ഞു.

9 അവൻ അവിടെ ഉണ്ടെന്ന് അറിഞ്ഞിട്ട്
യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു വലിയ പുരുഷാരം
യേശുവിന്റെ നിമിത്തം മാത്രമല്ല, അവൻ
മരിച്ചവരിൽനിന്ന് ഉയിർപ്പിച്ച ലാസറെ
കാണ്മാനായിട്ടുംകൂടെ വന്നു. 10 അവൻ നിമിത്തം
അനേകം യെഹൂദന്മാർ ചെന്ന് 11 യേശുവിൽ
വിശ്വസിക്കയാൽ ലാസറിനേയും കൊല്ലേണം
എന്നു മുഖ്യപുരോഹിതന്മാർ ആലോചിച്ചു.

യേശുവിന്റെ രാജകീയപ്രവേശനം

12 അടുത്ത ദിവസം പെരുന്നാൾക്ക് വലിയ
പുരുഷാരം വന്നു. യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു
വരുന്നു എന്നു അവർ കേട്ടപ്പോൾ
13 ഈന്തപ്പനയുടെ ചില്ലകൾ എടുത്തുംകൊണ്ട്
അവനെ എതിരേൽക്കുവാൻ ചെന്ന്: ഹോശന്നാ,
യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി കർത്താവിന്റെ
നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ എന്നു
ആർത്തു. 14 യേശു ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയെ കണ്ടിട്ട്
അതിന്മേൽ കയറി ഇരുന്നു. 15 “സീയോൻ
പുത്രി, ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഇതാ നിന്റെ രാജാവ്
കഴുതക്കുട്ടിപ്പുറത്ത് കയറിവരുന്നു” എന്നു

എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ. 16 ഇതു
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആദിയിൽ ഗ്രഹിച്ചില്ല;
എന്നാൽ യേശുവിന് തേജസ്കരണം വന്നശേഷം
അവനെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു
എന്നും അവർ അവന് ഇങ്ങനെ ചെയ്തു
എന്നും അവർക്ക് ഓർമ്മവന്നു. 17 അവൻ
ലാസറെ കല്ലറയിൽനിന്ന് വിളിച്ചു മരിച്ചവരിൽ
നിന്നു എഴുന്നേല്പിച്ചപ്പോൾ അവനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്ന പുരുഷാരം മറ്റുള്ളവരോടു സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞു. 18 അവൻ ഈ അടയാളം ചെയ്തു
എന്നു കേട്ടതുകൊണ്ടുകൂടിയാണ് പുരുഷാരം
അവനെ എതിരേറ്റുചെന്നത്. 19 ആകയാൽ
പരീശന്മാർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ: നോക്കു നിങ്ങൾക്ക്
ഒന്നും ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല; ഇതാ ലോകം
അവന്റെ പിന്നാലെ ആയിപ്പോയി എന്നു പറഞ്ഞു.
20 പെരുന്നാളിൽ ആരാധിപ്പാൻ വന്നവരിൽ ചില
യവനന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 21 ഇവർ ഗലീലയിലെ
ബേത്ത്സയിദക്കാരനായ ഫിലിപ്പൊസിന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്ന് അവനോട്: യജമാനനേ,
ഞങ്ങൾക്കു യേശുവിനെ കാണ്മാൻ താല്പര്യമുണ്ട്
എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 22 ഫിലിപ്പൊസ് ചെന്ന്
അന്ത്രെയാസിനോട് പറഞ്ഞു. അന്ത്രെയാസും
ഫിലിപ്പൊസും കൂടെ ചെന്ന് യേശുവിനോടു
പറഞ്ഞു. 23 യേശു അവരോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞത്:
മനുഷ്യപുത്രൻ തേജസ്കരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള
നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു. 24 ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: കോതമ്പുമണി
നിലത്തു വീണു ചാകുന്നില്ല എങ്കിൽ അത്
തനിയേ ഇരിക്കും; ചത്തു എങ്കിലോ അത്
വളരെ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കും. 25 തന്റെ ജീവനെ

സ്നേഹിക്കുന്നവൻ അതിനെ കളയും; എന്നാൽ
ഇഹലോകത്തിൽ തന്റെ ജീവനെ വെറുക്കുന്നവൻ
അതിനെ നിത്യജീവനായി സൂക്ഷിക്കും. 26 എനിക്ക്
ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവൻ എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ;
ഞാൻ ഇരിക്കുന്നിടത്ത് എന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരനും
ഇരിക്കും; എനിക്ക് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവനെ
പിതാവ് മാനിയ്ക്കും. 27 ഇപ്പോൾ എന്റെ ഉള്ളം
കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്ത് പറയേണ്ടു?
പിതാവേ, ഈ നാഴികയിൽനിന്ന് എന്നെ
രക്ഷിക്കേണമേ; എങ്കിലും ഇതു നിമിത്തം ഞാൻ
ഈ നാഴികയിലേക്ക് വന്നിരിക്കുന്നു. 28 പിതാവേ,
നിന്റെ നാമത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ.
അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന്: “ഞാൻ
മഹത്വപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ഇനിയും
മഹത്വപ്പെടുത്തും” എന്നൊരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി.
29 അത് കേട്ടിട്ട് അരികെ നില്ക്കുന്ന പുരുഷാരം:
ഇടി ഉണ്ടായി എന്നു പറഞ്ഞു; മറ്റു ചിലർ: ഒരു
ദൈവദൂതൻ അവനോട് സംസാരിച്ചു എന്നു
പറഞ്ഞു. 30 അതിന് യേശു: ഈ ശബ്ദം
എന്റെ നിമിത്തമല്ല, നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം അത്രേ
ഉണ്ടായത്. 31 ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ
ന്യായവിധി ആകുന്നു; ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ
പ്രഭുവിനെ പുറത്തു തള്ളിക്കളയും. 32 ഞാനോ
ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടാൽ എല്ലാവരെയും
എങ്കലേക്ക് ആകർഷിക്കും എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 33 ഇതു താൻ മരിക്കുവാനുള്ള
മരണവിധം സൂചിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞതത്രേ.
34 പുരുഷാരം അവനോട്: ക്രിസ്തു എന്നേക്കും
ഇരിക്കും എന്നു ഞങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ

വായിച്ചുകേട്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ മനുഷ്യപുത്രൻ
ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു നീ
പറയുന്നത് എങ്ങനെ? ഈ മനുഷ്യപുത്രൻ
ആർ എന്നു ചോദിച്ചു.
35 അതിന് യേശു
അവരോട്: ഇനി കുറച്ചുകാലം മാത്രം വെളിച്ചം
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കും; ഇരുൾ നിങ്ങളെ
പിടിക്കാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്ക് വെളിച്ചം
ഉള്ളിടത്തോളം നടന്നുകൊൾവിൻ. ഇരുളിൽ
നടക്കുന്നവൻ താൻ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു
അറിയുന്നില്ലല്ലോ.
36 നിങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിന്റെ
മക്കൾ ആകേണ്ടതിന് വെളിച്ചം ഉള്ളിടത്തോളം
വെളിച്ചത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.

37 ഇതു സംസാരിച്ചിട്ട് യേശു അവരെ വിട്ടു
മാറിപ്പോയി. അവർ കാൺകെ അവൻ ഇത്ര
വളരെ അടയാളങ്ങളെ ചെയ്തിട്ടും അവർ
അവനിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല.

38 "കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചത് ആർ
വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു? കർത്താവിന്റെ ഭുജം
ആർക്ക് വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?"

എന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞ വചനം
നിവൃത്തിയാവാൻ ഇടവന്നു.
39 അവർക്ക്
വിശ്വസിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അതിന്റെ കാരണം
യെശയ്യാവു വീണ്ടും പറയുന്നത്:

40 "അവർ കണ്ണുകൊണ്ട് കാണുകയോ
ഹൃദയംകൊണ്ട് ഗ്രഹിക്കയോ
മനം തിരികയോ താൻ
അവരെ സൌഖ്യമാക്കുകയോ
ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന് അവരുടെ
കണ്ണ് അവൻ കുരുടാക്കി ഹൃദയം

തടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.”

41 യെശയ്യാവു യേശുവിന്റെ തേജസ്സ്
കണ്ട് അവനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചത്
കൊണ്ടാകുന്നു ഇതു പറഞ്ഞത്. 42 എന്നിട്ടും
അധികാരികളിൽപ്പോലും അനേകർ അവനിൽ
വിശ്വസിച്ചു; എന്നാൽ പള്ളിയിൽനിന്ന്
പുറത്താക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ പരീശന്മാർ നിമിത്തം
ഏറ്റുപറഞ്ഞില്ലതാനും. 43 അവർ ദൈവത്താലുള്ള
മാനത്തേക്കാൾ മനുഷ്യരാലുള്ള മാനത്തെ
അധികം സ്നേഹിച്ചു.

44 യേശു ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞത്: എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എന്നിൽ മാത്രമല്ല എന്നെ
അയച്ചവനിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. 45 എന്നെ
കാണുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ കാണുന്നു.
46 എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആരും ഇരുളിൽ
വസിക്കാതിരിക്കുവാൻ ഞാൻ വെളിച്ചമായി
ലോകത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. 47 എന്റെ
വചനം കേട്ട് പ്രമാണിക്കാത്തവനെ ഞാൻ
വിധിക്കുന്നില്ല; ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല,
ലോകത്തെ രക്ഷിയ്ക്കുവാനത്രേ ഞാൻ
വന്നിരിക്കുന്നത്. 48 എന്റെ വചനങ്ങൾ
കൈക്കൊള്ളാതെ എന്നെ തള്ളിക്കളയുന്നവനെ
ന്യായം വിധിക്കുന്നവൻ ഉണ്ട്; ഞാൻ സംസാരിച്ച
വചനങ്ങൾ തന്നേ അവസാന നാളിൽ അവനെ
ന്യായം വിധിക്കും. 49 ഞാൻ സ്വയമായി
സംസാരിച്ചിട്ടില്ല; എന്നെ അയച്ച പിതാവ് തന്നേ
ഞാൻ ഇന്നത് പറയേണം എന്നും എങ്ങനെ
സംസാരിക്കണം എന്നും കല്പന തന്നിരിക്കുന്നു.
50 അവന്റെ കല്പന നിത്യജീവൻ എന്നു ഞാൻ

അറിയുന്നു; ആകയാൽ ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത് പിതാവ് എന്നോട് അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ അവരോട് സംസാരിക്കുന്നു.

13. അദ്ധ്യായം.

യേശു ശിഷ്യന്മാരുടെ കാൽ കഴുകുന്നു

1 താൻ ഈ ലോകം വിട്ടു പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ പോകുവാനുള്ള നാഴിക വന്നു
എന്നു പെസഹാ പെരുന്നാളിന് മുമ്പെ
യേശു അറിഞ്ഞിട്ട്, ലോകത്തിൽ തനിക്കു
സ്വന്തമായവരെ സ്നേഹിച്ചു; അവസാനത്തോളം
അവരെ സ്നേഹിച്ചു. 2 അത്താഴം
ആയപ്പോൾ പിശാച്, ശിമോന്റെ മകനായ
യൂദാ ഈസ്കര്യോത്താവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
യേശുവിനെ ഒറ്റികൊടുക്കുവാൻ തോന്നിച്ചിരുന്നു;
3 പിതാവ് സകലവും തന്റെ കയ്യിൽ തന്നിരിക്കുന്നു
എന്നും താൻ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന്
വന്നു ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു
എന്നും യേശു അറിഞ്ഞിരുന്നു. 4 അവൻ
അത്താഴത്തിൽ നിന്നു എഴുന്നേറ്റ് മേൽവസ്ത്രം
ഊരിവച്ച് ഒരു തുവർത്ത് എടുത്തു അരയിൽ
ചുറ്റി 5 ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം പകർന്നു
ശിഷ്യന്മാരുടെ കാൽ കഴുകുവാനും അരയിൽ
ചുറ്റിയിരുന്ന തുണികൊണ്ട് തുവർത്തുവാനും
തുടങ്ങി. 6 അവൻ ശിമോൻ പത്രൊസിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവൻ അവനോട്:
കർത്താവേ, നീ എന്റെ കാൽ കഴുകുന്നുവോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 7 യേശു അവനോട്: ഞാൻ
ചെയ്യുന്നതെന്തെന്ന് നീ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നില്ല;

എന്നാൽ പിന്നീട് അറിയും എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 8 നീ ഒരുനാളും എന്റെ കാൽ
കഴുകുകയില്ല എന്നു പത്രൊസ് പറഞ്ഞു. അതിന്
യേശു: ഞാൻ നിന്നെ കഴുകാഞ്ഞാൽ നിനക്ക്
എന്നോടുകൂടെ പങ്കില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
അപ്പോൾ ശിമോൻ പത്രൊസ്: 9 കർത്താവേ,
എന്റെ കാൽ മാത്രമല്ല കയ്യും തലയും കൂടെ
കഴുകേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 യേശു
അവനോട്: കുളിച്ചിരിക്കുന്നവന് കാൽ അല്ലാതെ
കഴുകുവാൻ ആവശ്യം ഇല്ല; അവൻ മുഴുവനും
ശുദ്ധിയുള്ളവൻ; നിങ്ങൾ ശുദ്ധിയുള്ളവർ
ആകുന്നു; എല്ലാവരും അല്ലതാനും എന്നു പറഞ്ഞു.
11 തന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ ആരാണെന്ന്
യേശു അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും ശുദ്ധിയുള്ളവരല്ല എന്നു പറഞ്ഞത്.

12 അവൻ അവരുടെ കാൽ കഴുകിയിട്ട് വസ്ത്രം
ധരിച്ചു വീണ്ടും ഇരുന്ന് അവരോട് പറഞ്ഞത്:
ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തതു എന്താണെന്ന്
നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവോ? 13 നിങ്ങൾ എന്നെ
ഗുരുവെന്നും കർത്താവെന്നും വിളിക്കുന്നു; ഞാൻ
അങ്ങനെ ആകകൊണ്ട് നിങ്ങൾ പറയുന്നത്
ശരി. 14 കർത്താവും ഗുരുവുമായ ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ കാൽ കഴുകി എങ്കിൽ നിങ്ങളും
തമ്മിൽ തമ്മിൽ കാൽ കഴുകേണ്ടതാകുന്നു.
15 ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ചെയ്തതുപോലെ നിങ്ങളും
ചെയ്യേണ്ടതിന് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു മാതൃക
തന്നിരിക്കുന്നു. 16 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ദാസൻ യജമാനനേക്കാൾ
വലിയവൻ അല്ല; അയയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ തന്നെ
അയച്ചവനെക്കാൾ വലിയവനുമല്ല. 17 ഇതു

നിങ്ങൾ അറിയുന്നു എങ്കിൽ അവയെ ചെയ്താൽ
ഭാഗ്യവാന്മാർ. 18 ഞാൻ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും
കുറിച്ച് പറയുന്നില്ല; ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ
ഞാൻ അറിയുന്നു; എന്നാൽ "എന്റെ അപ്പം
തിന്നുന്നവൻ എന്റെ നേരെ കുതികാൽ
ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു" എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തിന്
നിവൃത്തി വരേണ്ടതിനാകുന്നു ഞാൻ ഇതു
പറയുന്നത്. 19 അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ "ഞാൻ
ആകുന്നു" എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്
ഞാൻ ഇപ്പോൾ അത് സംഭവിക്കുംമുമ്പെ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 20 ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഞാൻ
അയയ്ക്കുന്നവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ
കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ
എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു.

യൂദാസ് ഒറ്റിക്കൊടുക്കുമെന്ന് പ്രവചിക്കുന്നു.

21 ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് യേശു ഉള്ളം കലങ്ങി:
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നെ ഒറ്റികൊടുക്കും എന്നു
സാക്ഷീകരിച്ചു പറഞ്ഞു. 22 ഇതു ആരെക്കുറിച്ച്
പറയുന്നു എന്നു ശിഷ്യന്മാർ സംശയിച്ചു തമ്മിൽ
തമ്മിൽ നോക്കി. 23 ശിഷ്യന്മാരിൽ വെച്ച്
യേശു സ്നേഹിച്ച ഒരുവൻ യേശുവിന്റെ
മാർവ്വിടത്തു ചാരിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 24 ശിമോൻ
പത്രൊസ് അവനോട് ആംഗ്യം കാട്ടി, അവൻ
പറഞ്ഞത് ആരെക്കുറിച്ച് എന്നു ചോദിപ്പാൻ
പറഞ്ഞു. 25 അവൻ യേശുവിന്റെ നെഞ്ചോട്
ചാഞ്ഞു: കർത്താവേ, അത് ആർ എന്നു
ചോദിച്ചു. 26 ഞാൻ അപ്പക്കഷണം മുക്കി

കൊടുക്കുന്നവൻതന്നെ എന്നു യേശു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു; അപ്പക്കഷണം മുക്കി ശിമോൻ
ഈസ്കര്യോത്താവിന്റെ മകനായ യൂദയ്ക്ക്
കൊടുത്തു. 27 അപ്പം വാങ്ങിയതിനുശേഷം
സാത്താൻ അവനിൽ കടന്നു; യേശു അവനോട്:
നീ ചെയ്യാനിരിക്കുന്നത് വേഗത്തിൽ ചെയ്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 28 എന്നാൽ ഇതു അവനോട്
എന്തിന് പറഞ്ഞുവെന്ന് പന്തിയിൽ ഇരുന്നവരിൽ
ആരും അറിഞ്ഞില്ല. 29 പണസഞ്ചി യൂദയുടെ
പക്കൽ ആകയാൽ പെരുന്നാളിന് നമുക്ക്
ആവശ്യമുള്ളതു വാങ്ങുവാനോ ദരിദ്രർക്ക്
വല്ലതും കൊടുക്കുവാനോ യേശു അവനോട്
കല്പിക്കുന്നു എന്നു ചിലർക്കു തോന്നി. 30 അപ്പം
വാങ്ങിയ ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റുപോയി,
അപ്പോൾ രാത്രി ആയിരുന്നു.

31 അവൻ പോയശേഷം യേശു പറഞ്ഞത്:
ഇപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
ദൈവവും അവനിൽ മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
32 ദൈവം അവനിൽ മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എങ്കിൽ ദൈവം അവനെ തന്നിൽ തന്നേ
മഹത്വപ്പെടുത്തും; ക്ഷണത്തിൽ അവനെ
മഹത്വപ്പെടുത്തും. 33 കുഞ്ഞുങ്ങളെ, ഞാൻ
ഇനി കുറച്ചുസമയംകൂടി മാത്രം നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരിക്കും; നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിക്കും;
ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്ത് നിങ്ങൾക്ക് വരുവാൻ
കഴിയുകയില്ല എന്നു ഞാൻ യെഹൂദന്മാരോട്
പറഞ്ഞതുപോലെ ഇന്ന് നിങ്ങളോടും പറയുന്നു.
34 നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം
എന്നു പുതിയൊരു കല്പന ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക്
തരുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ

നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്നു
തന്നേ. 35 നിങ്ങൾക്ക് തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹം
ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്നു
എല്ലാവരും അറിയും.

പത്രൊസ് തള്ളിപറയുമെന്ന് പ്രവചിക്കുന്നു

36 ശിമോൻ പത്രൊസ് അവനോട്: കർത്താവേ,
നീ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്:
ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തേക്ക് നിനക്ക് ഇപ്പോൾ
എന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല;
പിന്നത്തേതിൽ നീ എന്നെ അനുഗമിക്കും എന്നു
യേശു അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37 പത്രൊസ്
അവനോട്: കർത്താവേ, ഇപ്പോൾ എനിക്ക് നിന്നെ
അനുഗമിക്കുവാൻ കഴിയാത്തത് എന്ത്? ഞാൻ
എന്റെ ജീവനെ നിനക്ക് വേണ്ടി വെച്ചുകളയും
എന്നു പറഞ്ഞു. 38 അതിന് യേശു: നിന്റെ ജീവനെ
എനിക്കുവേണ്ടി വെച്ചുകളയുമോ? ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നു: നീ മൂന്നു
പ്രാവശ്യം എന്നെ തള്ളിപ്പറയുവോളം കോഴി
കൂകുകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

14. അദ്ധ്യായം.

വഴിയും സത്യവും ജീവനും യേശു

1 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങിപ്പോകരുത്;
ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ, എന്നിലും
വിശ്വസിപ്പിൻ. 2 എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ
അനേകം വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ട്; ഇല്ലായിരുന്നു
എങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുമായിരുന്നു.
ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ
പോകുന്നു. 3 ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്ക് സ്ഥലം

ഒരുക്കിയാൽ, ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്ത് നിങ്ങളും
ഇരിക്കേണ്ടതിന് പിന്നെയും വന്നു നിങ്ങളെ എന്റെ
അടുക്കൽ ചേർത്തുകൊള്ളും 4 ഞാൻ പോകുന്ന
ഇടത്തേക്കുള്ള വഴി നിങ്ങൾ അറിയുന്നു.
5 തോമസ് അവനോട്: കർത്താവേ, നീ എവിടെ
പോകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; പിന്നെ
വഴി എങ്ങനെ അറിയും എന്നു ചോദിച്ചു. 6 യേശു
അവനോട്: ഞാൻ തന്നേ വഴിയും സത്യവും
ജീവനും ആകുന്നു; ഞാൻ മുഖാന്തരമല്ലാതെ
ആരും പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ എത്തുന്നില്ല.
7 നിങ്ങൾ എന്നെ അറിഞ്ഞ് എങ്കിൽ എന്റെ
പിതാവിനെയും അറിയുമായിരുന്നു; ഇന്നുമുതൽ
നിങ്ങൾ അവനെ അറിയുന്നു; അവനെ
കണ്ടുമിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഫിലിപ്പൊസ്
അവനോട്: കർത്താവേ, പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു
കാണിച്ചു തരേണം; ഞങ്ങൾക്കു അത് മതി
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 യേശു അവനോട് പറഞ്ഞത്:
ഞാൻ ഇത്രകാലം നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നീ
എന്നെ അറിഞ്ഞില്ലയോ ഫിലിപ്പൊസേ? എന്നെ
കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ
പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരേണം
എന്നു നീ പറയുന്നത് എങ്ങനെ? 10 ഞാൻ
പിതാവിലും പിതാവ് എന്നിലും ആകുന്നു എന്നു
നീ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ? ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്ന വചനം സ്വയമായിട്ടല്ല സംസാരിക്കുന്നത്;
പ്രത്യുത പിതാവ് എന്നിൽ വസിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ
പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു. 11 ഞാൻ പിതാവിലും
പിതാവ് എന്നിലും എന്നു എന്നെ വിശ്വസിപ്പിൻ;
അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തി നിമിത്തം എന്നെ

വിശ്വസിപ്പിൻ. 12 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; ഞാൻ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി
എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനും ചെയ്യും; ഞാൻ
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നതുകൊണ്ട്
അതിൽ വലിയതും അവൻ ചെയ്യും. 13 നിങ്ങൾ
എന്റെ നാമത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുന്നതൊക്കെയും
പിതാവ് പുത്രനിൽ മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന് ഞാൻ
ചെയ്തുതരും. 14 നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ
എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ ഞാൻ അത്
ചെയ്തുതരും.

പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു

15 നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ
എന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കും. 16 എന്നാൽ
ഞാൻ പിതാവിനോട് ചോദിക്കും; അവൻ
സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ് എന്ന മറ്റൊരു
കാര്യസ്ഥനെ എന്നേക്കും നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരിക്കേണ്ടതിന് നിങ്ങൾക്ക് തരും. 17 ഈ
സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ ലോകം കാണുകയോ
അറിയുകയോ ചെയ്യായ്കയാൽ അതിന്
അവനെ ലഭിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല; എന്നാൽ
അവൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ വസിക്കുകയും
നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്
അവനെ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 18 ഞാൻ
നിങ്ങളെ അനാഥരായി വിടുകയില്ല;
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരും.
19 കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞാൽ ലോകം എന്നെ
കാണുകയില്ല; നിങ്ങളോ എന്നെ കാണും;
ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ട് നിങ്ങളും
ജീവിക്കും. 20 ഞാൻ എന്റെ പിതാവിലും നിങ്ങൾ

എന്നിലും ഞാൻ നിങ്ങളിലും എന്നു നിങ്ങൾ
അന്ന് അറിയും. 21 എന്റെ കല്പനകൾ ലഭിച്ചു
അവയെ പ്രമാണിക്കുന്നവനാകുന്നു എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നവൻ; എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ
എന്റെ പിതാവ് സ്നേഹിക്കും; ഞാനും
അവനെ സ്നേഹിച്ച് അവന് എന്നെത്തന്നെ
വെളിപ്പെടുത്തും. 22 ഈസ്കര്യോത്താവല്ലാത്ത
യൂദാ അവനോട്: കർത്താവേ, എന്ത്
സംഭവിച്ചിട്ടാകുന്നു നീ ലോകത്തിനല്ല
ഞങ്ങൾക്കത്രേ നിന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ
പോകുന്നത് എന്നു ചോദിച്ചു. 23 യേശു
അവനോട്: എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ
എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കും; എന്റെ പിതാവ്
അവനെ സ്നേഹിക്കും; ഞങ്ങൾ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു അവനോടുകൂടെ വാസം ചെയ്യും.
24 എന്നെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ എന്റെ വചനം
പ്രമാണിക്കുന്നില്ല; നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന വചനം
എന്റേതല്ല എന്നെ അയച്ച പിതാവിന്റേതത്രേ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

25 ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ വസിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ
ഈ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു.
26 എങ്കിലും പിതാവ് എന്റെ നാമത്തിൽ
അയക്കുവാനുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവ്
എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങൾക്ക് സകലവും
ഉപദേശിച്ചുതരികയും ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞത് ഒക്കെയും നിങ്ങളെ
ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. 27 സമാധാനം
ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തന്നിട്ടുപോകുന്നു; എന്റെ
സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് തരുന്നു; ലോകം
തരുന്നതുപോലെ അല്ല ഞാൻ ഇത് നിങ്ങൾക്ക്

തരുന്നത്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങരുത്,
ഭ്രമിക്കുകയും അരുത്. 28 ഞാൻ പോകയും
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരികയും ചെയ്യും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞത് കേട്ടുവല്ലോ;
നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നതിനാൽ
നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു; പിതാവ്
എന്നേക്കാൾ വലിയവനല്ലോ. 29 അത്
സംഭവിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്
ഞാൻ ഇപ്പോൾ അത് സംഭവിക്കുംമുമ്പെ
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 30 ഞാൻ ഇനി
നിങ്ങളോടു വളരെ സംസാരിക്കുകയില്ല; ഈ
ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു വരുന്നു; അവന് എന്റെമേൽ
ഒരു അധികാരവുമില്ല. 31 എങ്കിലും ഞാൻ
പിതാവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും പിതാവ്
എന്നോട് കല്പിച്ചതുപോലെ ഞാൻ ചെയ്യുന്നു
എന്നും ലോകം അറിയട്ടെ. എഴുന്നേല്പിൻ; നമുക്ക്
ഇവിടെനിന്ന് പോകാം.

15. അദ്ധ്യായം.

സാക്ഷാൽ മുന്തിരിവള്ളിയും കൊമ്പുകളും

1 ഞാൻ സാക്ഷാൽ മുന്തിരിവള്ളിയും എന്റെ
പിതാവ് തോട്ടക്കാരനും ആകുന്നു. 2 എന്നിലുള്ള
കൊമ്പുകളിൽ ഫലം കായ്ക്കാത്തതിനെ
ഒക്കെയും അവൻ നീക്കിക്കളയുന്നു; ഫലം
കായ്ക്കുന്നതിനെ ഒക്കെയും അധികം ഫലം
കായ്ക്കേണ്ടതിന് ചെത്തി വെടിപ്പാക്കുന്നു.
3 ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ച വചനംനിമിത്തം
നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ശുദ്ധിയുള്ളവരാകുന്നു.

4 എന്നിൽ വസിക്കുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളിലും
വസിക്കും; കൊമ്പിന് മുന്തിരിവള്ളിയിൽ
വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ സ്വയമായി ഫലം കായ്പാൻ
കഴിയാത്തതുപോലെ എന്നിൽ വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ
നിങ്ങൾക്കും കഴിയുകയില്ല. 5 ഞാൻ
മുന്തിരിവള്ളിയും നിങ്ങൾ കൊമ്പുകളും
ആകുന്നു; ഒരുവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും
വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ വളരെ ഫലം
കായ്ക്കും; എന്നെ കൂടാതെ നിങ്ങൾക്ക് ഒന്നും
ചെയ്‌വാൻ കഴിയുകയില്ല. 6 ആരെങ്കിലും
എന്നിൽ വസിക്കാതിരുന്നാൽ അവനെ ഒരു
കൊമ്പുപോലെ പുറത്തു കളഞ്ഞിട്ട് അവൻ
ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നു; മനുഷ്യർ ആ കൊമ്പുകൾ
ചേർത്ത് തീയിലേക്ക് എറിയുകയും; അത്
വെന്തുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. 7 നിങ്ങൾ
എന്നിലും എന്റെ വചനങ്ങൾ നിങ്ങളിലും
വസിച്ചാൽ നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നത് എന്തെങ്കിലും
അപേക്ഷിക്കുവിൻ; അത് നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും.
8 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരാകും;
നിങ്ങൾ വളരെ ഫലം കായ്ക്കുന്നതിനാൽ
എന്റെ പിതാവ് മഹത്വപ്പെടുന്നു; 9 പിതാവ്
എന്നെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ
സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ
വസിക്കുവിൻ. 10 ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ
കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചു അവന്റെ സ്നേഹത്തിൽ
വസിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ എന്റെ കല്പനകൾ
പ്രമാണിച്ചാൽ എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കും.
11 എന്റെ സന്തോഷം നിങ്ങളിൽ ഇരിപ്പാനും
നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകുവാനും ഞാൻ

ഈ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു.
12 ഞാൻ നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം എന്നാകുന്നു എന്റെ കല്പന.
13 തന്റെ സ്നേഹിതന്മാർക്കുവേണ്ടി ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതിലും അധികമുള്ള സ്നേഹം ആർക്കും ഇല്ല.
14 ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ തന്നേ
15 യജമാനൻ ചെയ്യുന്നതു ദാസൻ അറിയായ്കകൊണ്ട് ഞാൻ നിങ്ങളെ ദാസന്മാർ എന്നു ഇനി വിളിക്കുകയില്ല; ഞാൻ എന്റെ പിതാവിൽനിന്ന് കേട്ടത് എല്ലാം നിങ്ങളോട് അറിയിച്ചതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ സ്നേഹിതന്മാർ എന്നു വിളിച്ചിരിക്കുന്നു.
16 നിങ്ങൾ എന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നല്ല, ഞാൻ നിങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, നിങ്ങൾ പോയി ഫലം കായ്ക്കേണ്ടതിനും നിങ്ങളുടെ ഫലം നിലനിൽക്കേണ്ടതിനും നിങ്ങളെ നിയോഗിച്ചുമിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നതൊക്കെയും അവൻ നിങ്ങൾക്ക് തരുവാനായിട്ടു തന്നേ.
17 നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ ഈ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നു.

ലോകം നിങ്ങളെ വെറുക്കും

18 ലോകം നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നു എങ്കിൽ അത് നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പെ എന്നെ വെറുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയുവിൻ.
19 നിങ്ങൾ ലോകക്കാർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ

ലോകം തനിക്കു സ്വന്തമെന്നപോലെ നിങ്ങളെ
സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ
ലോകക്കാരല്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ഞാൻ നിങ്ങളെ
ലോകത്തിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ടും
ലോകം നിങ്ങളെ വെറുക്കുന്നു. 20 ഒരു ദാസൻ
അവന്റെ യജമാനനേക്കാൾ വലിയവനല്ല എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്ക് ഓർക്കുവിൻ;
അവർ എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചു എങ്കിൽ നിങ്ങളെയും
ഉപദ്രവിക്കും; എന്റെ വചനം പ്രമാണിച്ചു എങ്കിൽ
നിങ്ങളുടേതും പ്രമാണിക്കും. 21 എങ്കിലും എന്നെ
അയച്ചവനെ അവർ അറിയാത്തതുകൊണ്ട്
എന്റെ നാമം നിമിത്തം ഇതു ഒക്കെയും
നിങ്ങളോടു ചെയ്യും. 22 ഞാൻ വന്നു അവരോട്
സംസാരിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്ക് പാപം
ഇല്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ അവരുടെ പാപത്തിന്
ഒഴികഴിവില്ല. 23 എന്നെ വെറുക്കുന്നവൻ എന്റെ
പിതാവിനെയും വെറുക്കുന്നു. 24 മറ്റാരും
ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത പ്രവൃത്തികളെ ഞാൻ അവരുടെ
ഇടയിൽ ചെയ്തിരുന്നില്ല എങ്കിൽ അവർക്ക്
പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവർ
കാണുകയും എന്നെയും എന്റെ പിതാവിനെയും
വെറുക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
25 “അവർ ഒരു കാരണവുമില്ലാതെ
എന്നെ വെറുത്തു” എന്നു അവരുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന വചനം
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന് തന്നേ. 26 ഞാൻ
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് നിങ്ങൾക്ക്
അയക്കുവാനുള്ള കാര്യസ്ഥനായി പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന സത്യാത്മാവ്

വരുമ്പോൾ അവൻ എന്നെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം
പറയും. 27 നിങ്ങൾ ആദിമുതൽ എന്നോടുകൂടെ
ഇരിക്കകൊണ്ട് നിങ്ങളും സാക്ഷ്യം പറയും.

16. അദ്ധ്യായം.

1 നിങ്ങൾ ഇടറിപ്പോകാതിരിക്കുവാൻ ഞാൻ
ഈ കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു.
2 തീർച്ചയായും അവർ നിങ്ങളെ പള്ളിയിൽനിന്ന്
പുറത്താക്കും; നിങ്ങളെ കൊല്ലുന്നവൻ
എല്ലാം ദൈവത്തിനുവേണ്ടി നല്ലപ്രവൃത്തി
ചെയ്യുന്നു എന്നു വിചാരിക്കുന്ന നാഴിക
വരുന്നു. 3 അവർ പിതാവിനെയോ എന്നെയോ
അറിയാത്തതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ ചെയ്യും.
4 അത് സംഭവിക്കുന്ന നാഴിക വരുമ്പോൾ
ഞാൻ അത് നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്ന്
നിങ്ങൾ ഓർക്കേണ്ടതിന് ഈ കാര്യങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; ആരംഭത്തിൽ
ഈ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളോടു
പറയാതിരുന്നത് ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടത്രേ.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം

5 ഇപ്പോഴോ ഞാൻ എന്നെ അയച്ചവന്റെ
അടുക്കൽ പോകുന്നു: എന്നിട്ടും നീ എവിടെ
പോകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ആരും എന്നോട്
ചോദിക്കുന്നില്ല. 6 എങ്കിലും ഞാൻ ഈ കാര്യങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയത്തിൽ ദുഃഖം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
7 എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു സത്യം
പറയുന്നു; ഞാൻ പോകുന്നത് നിങ്ങൾക്ക്

നല്ലത്; ഞാൻ പോകുന്നില്ലെങ്കിൽ കാര്യസ്ഥൻ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല; ഞാൻ
പോയാലോ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
അയയ്ക്കും. 8 അവൻ വന്നു പാപത്തെക്കുറിച്ചും
നീതിയെക്കുറിച്ചും ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും
ലോകത്തിനു ബോധം വരുത്തും; 9 അവർ എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കായ്കകൊണ്ട് പാപത്തെക്കുറിച്ചും
10 ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകയും
നിങ്ങൾ ഇനി എന്നെ കാണാതിരിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് നീതിയെക്കുറിച്ചും 11 ഈ
ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കകൊണ്ട്
ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിനു ബോധ്യം
വരുത്തും. 12 എനിക്ക് വളരെ കാര്യങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു പറവാൻ ഉണ്ട്; എന്നാൽ അവയെ
നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയില്ല.
13 സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ് വരുമ്പോഴോ
അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും
വഴിനടത്തും; അവൻ സ്വയമായി സംസാരിക്കാതെ
താൻ കേൾക്കുന്നത് സംസാരിക്കുകയും
വരുവാനുള്ളതു നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചുതരികയും
ചെയ്യും. 14 അവൻ എനിക്കുള്ളതിൽനിന്ന്
എടുത്തു നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചുതരുന്നതുകൊണ്ട്
എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും. 15 പിതാവിനുള്ളത്
ഒക്കെയും എനിക്കുള്ളത്; അതുകൊണ്ടത്രേ
അവൻ എനിക്കുള്ളതിൽ നിന്നു എടുത്തു
നിങ്ങൾക്ക് അറിയിച്ചുതരും എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞത്.

നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം സന്തോഷമായി മാറും

16 കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞിട്ട് നിങ്ങൾ എന്നെ
കാണുകയില്ല; പിന്നെയും കുറച്ചുസമയം
കഴിഞ്ഞിട്ട് നിങ്ങൾ എന്നെ കാണും. 17 അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ: കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞിട്ട്
നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല; പിന്നെയും
കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞിട്ട് എന്നെ കാണും എന്നും
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു എന്നും
അവൻ നമ്മോടു ഈ പറയുന്നത് എന്ത് എന്നു
തമ്മിൽ ചോദിച്ചു. 18 'കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞിട്ട്'
എന്നു ഈ പറയുന്നത് എന്താകുന്നു? അവൻ
എന്ത് സംസാരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നില്ല
എന്നും അവർ പറഞ്ഞു. 19 അവർ തന്നോട്
ചോദിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞ്
യേശു അവരോട് പറഞ്ഞത്: കുറച്ചുസമയം
കഴിഞ്ഞിട്ട് എന്നെ കാണുകയില്ല; പിന്നെയും
കുറച്ചുസമയം കഴിഞ്ഞിട്ട് എന്നെ കാണും
എന്നു ഞാൻ പറകയാൽ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ
തമ്മിൽ ചോദിക്കുന്നുവോ? 20 ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ
കരഞ്ഞു വിലപിക്കും; എന്നാൽ ലോകം
സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കും; എന്നാൽ
നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം സന്തോഷമായിത്തീരും. 21 ഒരു
സ്ത്രീക്ക് പ്രസവവേദന വരുമ്പോൾ തന്റെ
പ്രസവസമയം വന്നതുകൊണ്ട് അവൾക്ക് ദുഃഖം
ഉണ്ട്; എന്നാൽ കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചശേഷമോ
ഒരു കുഞ്ഞ് ലോകത്തിലേക്കു പിറന്നതിന്റെ
സന്തോഷംനിമിത്തം അവൾ തന്റെ വേദന പിന്നെ
ഓർക്കുന്നില്ല. 22 അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കും ഇപ്പോൾ
ദുഃഖം ഉണ്ട് എങ്കിലും ഞാൻ പിന്നെയും നിങ്ങളെ
കാണും; നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കും;

നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം ആരും നിങ്ങളിൽനിന്ന്
എടുത്തുകളയുകയുമില്ല. 23 അന്ന് നിങ്ങൾ
എന്നോട് ഒരു ചോദ്യവും ചോദിക്കയില്ല. ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ
പിതാവിനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നതൊക്കെയും
അവൻ എന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് തരും.
24 ഇന്നുവരെ നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നും
അപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല; അപേക്ഷിക്കുവിൻ; എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കും അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ
സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകും.

ധൈര്യപ്പെടുവിൻ ഞാൻ ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു

25 ഇതു ഞാൻ സദൃശമായി നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും ഞാൻ ഇനി
സദൃശമായി നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കാതെ
പിതാവിനെ സംബന്ധിച്ച് സ്പഷ്ടമായി
നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു.
26 അന്ന് നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ
അപേക്ഷിക്കും; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
പിതാവിനോട് അപേക്ഷിക്കും എന്നു ഞാൻ
പറയുന്നില്ല. 27 നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിച്ച്, ഞാൻ
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് വന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു വിശ്വസിച്ചിരിക്കകൊണ്ട് പിതാവുതാനും
നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. 28 ഞാൻ പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ലോകത്തിൽ
വന്നിരിക്കുന്നു; പിന്നെയും ലോകത്തെ വിട്ടു
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു. 29 അതിന്
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ: ഇപ്പോൾ നീ സദൃശം
ഒന്നും പറയാതെ സ്പഷ്ടമായി സംസാരിക്കുന്നു.

30 നീ സകലവും അറിയുന്നു എന്നും ആരും
നിന്നോട് ചോദിപ്പാൻ നിനക്ക് ആവശ്യം
ഇല്ല എന്നും ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നു;
ഇതിനാൽ നീ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന്
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 31 യേശു അവരോട്: ഇപ്പോൾ
നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? 32 നിങ്ങൾ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ സ്വന്തത്തിലേക്ക്
ചിതറിപ്പോകയും എന്നെ ഏകനായി വിടുകയും
ചെയ്യുന്ന നാഴിക വരുന്നു; വന്നുമിരിക്കുന്നു;
പിതാവ് എന്നോടുകൂടെ ഉള്ളതുകൊണ്ട്
ഞാൻ ഏകനല്ലതാനും. 33 നിങ്ങൾക്ക്
എന്നിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന് ഈ
കാര്യങ്ങൾ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു;
ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് കഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ട്;
എങ്കിലും ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ ലോകത്തെ
ജയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

17. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിന്റെ പ്രാർത്ഥന

1 ഇതു സംസാരിച്ചിട്ട് യേശു സ്വർഗ്ഗത്തേക്ക്
നോക്കി പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: പിതാവേ,
നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു; നിന്റെ പുത്രൻ
നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന് പുത്രനെ
മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ. 2 നീ അവന്
നല്കീട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാവർക്കും അവൻ
നിത്യജീവനെ കൊടുക്കേണ്ടതിന്
നീ സകല ജഡത്തിന്മേലും അവന്
അധികാരം നല്കിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

3 ഏകസത്യദൈവമായ നിന്നെയും നീ
അയച്ചിരിക്കുന്ന യേശുക്രിസ്തുവിനെയും
അറിയുന്നതുതന്നെ നിത്യജീവൻ ആകുന്നു.
4 നീ എനിക്ക് ചെയ്‌വാൻ തന്ന പ്രവൃത്തി
തികച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നിന്നെ
മഹത്വപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. 5 ഇപ്പോൾ
പിതാവേ, ലോകം ഉണ്ടാകുംമുമ്പെ എനിക്ക് നിന്റെ
അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന മഹത്വത്തിൽ എന്നെ
നിന്നോടുകൂടെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ.

യേശു ശിഷ്യൻമാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു

6 നീ ലോകത്തിൽനിന്ന് എനിക്ക്
തന്നിട്ടുള്ള മനുഷ്യർക്ക് ഞാൻ നിന്റെ
നാമം വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവർ
നിനക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നു; നീ അവരെ
എനിക്ക് തന്നു; അവർ നിന്റെ വചനം
പ്രമാണിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 7 നീ എനിക്ക് തന്നതു
എല്ലാം നിന്റെ പക്കൽ നിന്നു ആകുന്നു എന്നു
അവർ ഇപ്പോൾ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 8 നീ
എനിക്ക് തന്ന വചനം ഞാൻ അവർക്ക്
കൊടുത്തു; അവർ അത് സ്വീകരിക്കുകയും
ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന് വന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു സത്യമായിട്ട് അറിഞ്ഞും നീ എന്നെ അയച്ചു
എന്നു വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 9 ഞാൻ അവർക്ക്
വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; ലോകത്തിനു വേണ്ടി
അല്ല; നീ എനിക്ക് തന്നിട്ടുള്ളവർ നിനക്കുള്ളവർ
ആകകൊണ്ട് അവർക്ക് വേണ്ടിയത്രേ ഞാൻ
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. 10 എന്റേത് എല്ലാം നിന്റേതും
നിന്റേത് എന്റേതും ആകുന്നു; ഞാൻ അവരിൽ
മഹത്വപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു. 11 ഇനി ഞാൻ

ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നില്ല; ഇവരോ ലോകത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു.
പരിശുദ്ധപിതാവേ, അവർ നമ്മെപ്പോലെ
ഒന്നാകേണ്ടതിന് നീ എനിക്ക് തന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ
നാമത്തിൽ അവരെ കാത്തുകൊള്ളേണമേ.
12 അവരോടുകൂടെ ഇരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ അവരെ
നീ എനിക്ക് തന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ നാമത്തിൽ
കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു; ഞാൻ അവരെ സൂക്ഷിച്ച്;
തിരുവെഴുത്തിന് നിവൃത്തി വരേണ്ടതിന് ആ
നാശത്തിന്റെ പുത്രനല്ലാതെ അവരിൽ ആരും
നശിച്ചുപോയിട്ടില്ല. 13 ഇപ്പോഴോ ഞാൻ നിന്റെ
അടുക്കൽ വരുന്നു; എന്റെ സന്തോഷം അവർക്ക്
ഉള്ളിൽ പൂർണ്ണമാകേണ്ടതിന് ഞാൻ ഇതു
ലോകത്തിൽവെച്ചു സംസാരിക്കുന്നു. 14 ഞാൻ
അവർക്ക് നിന്റെ വചനം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ ലൗകികനല്ലാത്തതുപോലെ അവരും
ലൗകികന്മാരല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ലോകം അവരെ
വെറുത്തു. 15 അവരെ ലോകത്തിൽ നിന്നു
എടുക്കണം എന്നല്ല, ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽ
അകപ്പെടാതവണ്ണം അവരെ കാത്തുകൊള്ളേണം
എന്നത്രേ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. 16 ഞാൻ
ലൗകികനല്ലാത്തതുപോലെ അവരും
ലൗകികന്മാരല്ല. 17 സത്യത്താൽ അവരെ
വിശുദ്ധീകരിക്കേണമേ, നിന്റെ വചനം സത്യം
ആകുന്നു. 18 നീ എന്നെ ലോകത്തിലേക്കു
അയച്ചു; ഞാൻ അവരെയും ലോകത്തിലേക്കു
അയച്ചിരിക്കുന്നു. 19 അവരും സത്യത്താൽ
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന് അവർക്ക് വേണ്ടി
ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു.

യേശു എല്ലാ വിശ്വാസികൾക്കുവേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു

20 ഇവർക്ക് വേണ്ടി മാത്രമല്ല,
ഇവരുടെ വചനത്താൽ എന്നിൽ
വിശ്വസിപ്പാനിരിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടിയും
ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 21 അവർ എല്ലാവരും
ഒന്നാകേണ്ടതിന്, പിതാവേ, നീ എന്നിലും ഞാൻ
നിന്നിലും ആകുന്നതുപോലെ അവരും നമ്മിൽ
ആകേണ്ടതിനും, നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു ലോകം വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനും
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 22 നീ എനിക്ക് തന്നിട്ടുള്ള
മഹത്വം ഞാൻ അവർക്ക് കൊടുത്തിരിക്കുന്നു:
23 നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും
നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ
അവരെയും സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും ലോകം
അറിയുവാൻ, നാം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ
അവരും ഒന്നാകേണ്ടതിന് ഞാൻ അവരിലും
നീ എന്നിലുമായി അവർ ഐക്യത്തിൽ
തികഞ്ഞവരായിരിക്കേണ്ടതിന് തന്നെ.
24 പിതാവേ, നീ ലോകസ്ഥാപനത്തിന് മുമ്പെ
എന്നെ സ്നേഹിച്ചരിക്കകൊണ്ട് എനിക്ക്
നല്കിയ മഹത്വം നീ എനിക്ക് തന്നിട്ടുള്ളവർ
കാണേണ്ടതിന് ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്ത്
അവരും എന്നോട് കൂടെ ഇരിക്കേണം
എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. 25 നീതിയുള്ള
പിതാവേ, ലോകം നിന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല;
ഞാനോ നിന്നെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നീ
എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഇവരും
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 26 ഞാൻ നിന്റെ നാമം
അവർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; നീ എന്നെ

സ്നേഹിക്കുന്ന സ്നേഹം അവരിൽ ആകുവാനും ഞാൻ അവരിൽ ആകുവാനുമായി ഇനിയും അത് വെളിപ്പെടുത്തും.

18. അദ്ധ്യായം.

യൂദാസ് യേശുവിനെ ഒറ്റികൊടുക്കുന്നു

1 ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുമായി
കിദ്രോൻ താഴ്വരയുടെ അക്കരയ്ക്ക് പോയി.
അവിടെ ഒരു തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിൽ
അവനും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും കടന്നു.
2 യേശു പലപ്പോഴും ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
അവിടെ പോയിരുന്നതുകൊണ്ട് അവനെ
ഒറ്റികൊടുക്കാനുള്ളവനായ യൂദയും ആ
സ്ഥലം അറിഞ്ഞിരുന്നു. 3 അങ്ങനെ യൂദാ
പടയാളികളെയും മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരിൽനിന്നും
പരീശന്മാരിൽനിന്നും വന്ന ചേവകരെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ട് വിളക്കുകളും പന്തങ്ങളും
ആയുധങ്ങളുമായി അവിടെ വന്നു. 4 തനിക്കു
നേരിടുവാനുള്ളത് എല്ലാം അറിഞ്ഞിരുന്ന
യേശു മുമ്പോട്ടു ചെന്ന്: നിങ്ങൾ ആരെ
തിരയുന്നു എന്നു അവരോട് ചോദിച്ചു.
5 "നസറായനായ യേശുവിനെ" എന്നു അവർ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. യേശു അവരോട്:
"ഞാൻ ആകുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു; അവനെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യൂദയും അവരോടുകൂടെ
നിന്നിരുന്നു. 6 "ഞാൻ ആകുന്നു" എന്നു അവരോട്
പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ പിൻവാങ്ങി നിലത്തുവീണു.
7 നിങ്ങൾ ആരെ തിരയുന്നു എന്നു അവൻ
പിന്നെയും അവരോട് ചോദിച്ചതിന് അവർ

വീണ്ടും: "നസറായനായ യേശുവിനെ" എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 "അവൻ ഞാൻ ആകുന്നു" എന്നു
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ; എന്നെ ആകുന്നു
തിരയുന്നതെങ്കിൽ ഇവർ പൊയ്ക്കൊള്ളട്ടെ
എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 9 'നീ എനിക്ക്
തന്നവരിൽ ആരും നഷ്ടമായിപ്പോയിട്ടില്ല' എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞ വാക്ക് നിവൃത്തിയാകുവാൻ
വേണ്ടിയായിരുന്നു ഇത്. 10 അപ്പോൾ ശിമോൻ
പത്രൊസ് തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന വാൾ ഊരി
മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി അവന്റെ
വലതുകാത് അറുത്തുകളഞ്ഞു; ആ ദാസന്
മല്ക്കൊസ് എന്നു പേർ. 11 യേശു പത്രൊസിനോട്:
വാൾ തിരികെ ഉറയിൽ ഇടുക; പിതാവ് എനിക്ക്
തന്ന പാനപാത്രം ഞാൻ കുടിക്കേണ്ടതല്ലയോ
എന്ന് ചോദിച്ചു.

12 പടയാളികളും സഹസ്രാധിപനും
യെഹൂദന്മാരുടെ ചേവകരും യേശുവിനെ
പിടിച്ചുകെട്ടി 13 അവർ അവനെ ആദ്യം
ഹന്നാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി;
അവൻ ആ വർഷത്തെ മഹാപുരോഹിതനായ
കയ്യഫാവിന്റെ അമ്മാവിയപ്പൻ ആയിരുന്നു.
14 കയ്യഫാവോ: ജനത്തിനുവേണ്ടി ഒരു മനുഷ്യൻ
മരിക്കുന്നതു നല്ലത് എന്നു യെഹൂദന്മാരോട്
ആലോചന പറഞ്ഞവൻ തന്നേ.

പത്രൊസ് യേശുവിനെ തള്ളിപ്പറയുന്നു

15 ശിമോൻ പത്രൊസും മറ്റൊരു ശിഷ്യനും
യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ ചെന്ന്; ആ ശിഷ്യൻ
മഹാപുരോഹിതന് പരിചയമുള്ളവൻ ആകയാൽ
യേശുവിനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതന്റെ

നടുമുറ്റത്ത് കടന്നു. 16 എന്നാൽ
പത്രൊസ് വാതില്ക്കൽ പുറത്തുതന്നെ
നില്ക്കുകയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട്
മഹാപുരോഹിതന് പരിചയമുള്ള മറ്റെ ശിഷ്യൻ
പുറത്തുവന്നു വാതില്കാവല്ക്കാരത്തിയോടു
പറഞ്ഞു പത്രൊസിനെ അകത്ത് കയറ്റി.
17 അപ്പോൾ വാതിൽ കാക്കുന്ന ബാല്യക്കാരത്തി
പത്രൊസിനോട്: നീയും ഈ മനുഷ്യന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനോ എന്നു ചോദിച്ചു;
അല്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 18 അന്ന്
തണുപ്പായിരുന്നതിനാൽ ദാസന്മാരും
ചേവകരും കനൽ കൂട്ടി അവിടെ നിന്നു തീ
കായുകയായിരുന്നു; പത്രൊസും അവരോടുകൂടെ
തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ട് നിന്നു.

19 മഹാപുരോഹിതൻ യേശുവിനോടു അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരെയും ഉപദേശത്തെയും കുറിച്ച്
ചോദിച്ചു. 20 അതിന് യേശു: ഞാൻ ലോകത്തോടു
പരസ്യമായി സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; പള്ളികളിലും
എല്ലാ യെഹൂദന്മാരും കൂടുന്ന ദൈവാലയത്തിലും
ഞാൻ എപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു;
ഞാൻ രഹസ്യമായി ഒന്നും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല.
21 നീ എന്നോട് ചോദിക്കുന്നത് എന്ത്? ഞാൻ
സംസാരിച്ചത് എന്തെന്ന് കേട്ടവരോട് ചോദിക്ക;
ഞാൻ പറഞ്ഞത് ഈ ജനങ്ങൾ അറിയുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 അവൻ ഇങ്ങനെ
പറഞ്ഞപ്പോൾ ചേവകരിൽ അരികെ നിന്ന
ഒരുവൻ: മഹാപുരോഹിതനോട് ഇങ്ങനെയോ
ഉത്തരം പറയുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞു തന്റെ
കൈകൊണ്ട് യേശുവിനെ അടിച്ചു. 23 യേശു

അവനോട്: ഞാൻ മോശമായി സംസാരിച്ചു
എങ്കിൽ തെളിവ് കൊടുക്ക; അല്ല ഞാൻ
ശരിയായി സംസാരിച്ചു എങ്കിൽ എന്നെ തല്ലുന്നത്
എന്ത് എന്നു പറഞ്ഞു. 24 അപ്പോൾ ഹന്നാവ്
അവനെ ബന്ധിച്ച് മഹാപുരോഹിതനായ
കയ്യഫാവിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു.
25 ശിമോൻ പത്രൊസ് തീ കാഞ്ഞുനില്ക്കുമ്പോൾ:
നീയും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനല്ലയോ
എന്നു ചിലർ അവനോട് ചോദിച്ചു; അല്ല എന്നു
അവൻ തള്ളിപറഞ്ഞു. 26 മഹാപുരോഹിതന്റെ
ദാസന്മാരിൽ ഒരുവനും പത്രൊസ്
കാതറുത്തവന്റെ ചാർച്ചക്കാരനുമായ ഒരുവൻ:
ഞാൻ നിന്നെ അവനോടുകൂടെ തോട്ടത്തിൽ
കണ്ടില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 27 പത്രൊസ്
പിന്നെയും തള്ളിപ്പറഞ്ഞു; ഉടനെ കോഴി കൂകി.

യേശു പീലാത്തോസിന്റെ മുമ്പിൽ

28 പുലർച്ചയ്ക്ക് അവർ യേശുവിനെ
കയ്യഫാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്ന്
ആസ്ഥാനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി;
അവർക്ക് അശുദ്ധരാകാതെ പെസഹ
ഭക്ഷിക്കേണ്ടതിനാൽ അവർ ആസ്ഥാനത്തിൽ
കടന്നില്ല. 29 പീലാത്തോസ് അവരുടെ
അടുക്കൽ പുറത്തുവന്നു: ഈ മനുഷ്യന്റെ
നേരെ എന്ത് കുറ്റം ബോധിപ്പിക്കുന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു. 30 ഇവൻ തിന്മപ്രവൃത്തിക്കുന്നവൻ
അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവനെ
നിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിക്കയില്ലായിരുന്നു
എന്നു അവർ അവനോട് ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
31 പീലാത്തോസ് അവരോട്: നിങ്ങൾ അവനെ

കൊണ്ടുപോയി നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വിധിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിന് യെഹൂദന്മാർ അവനോട്: ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ആരെയും മരണശിക്ഷയ്ക്ക് ഏൽപ്പിക്കുവാനുള്ള അധികാരം ഞങ്ങൾക്കില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
32 അവർ ഇതു പറഞ്ഞതിനാൽ യേശു താൻ മരിക്കുവാനുള്ള മരണവിധം സൂചിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞ വാക്കിന് നിവൃത്തിവന്നു.

33 പീലാത്തോസ് പിന്നെയും ആസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്ന് യേശുവിനെ വിളിച്ചു: നീ യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 34 അതിന്
ഉത്തരമായി യേശു: ഇതു നീ സ്വയമായി പറയുന്നതോ മറ്റുള്ളവർ എന്നെക്കുറിച്ച് നിന്നോട്
പറഞ്ഞിട്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 35 പീലാത്തോസ്
അതിന് ഉത്തരമായി: ഞാൻ യെഹൂദനല്ലല്ലോ? നിന്റെ ജനവും മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരുമാണ് നിന്നെ എന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്; നീ
എന്ത് ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 36 അതിന്
യേശു: എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല; എന്റെ രാജ്യം ഐഹികം ആയിരുന്നു എങ്കിൽ എന്നെ യഹൂദന്മാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കാതവണ്ണം എന്റെ ചേവകർ പോരാടുമായിരുന്നു; എന്നാൽ എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
37 പീലാത്തോസ് അവനോട്: അപ്പോൾ നീ രാജാവ് തന്നേയാണോ? എന്നു ചോദിച്ചതിന് യേശു: നീ പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ രാജാവ് തന്നേ; സത്യത്തിന് സാക്ഷിനില്ക്കേണ്ടതിന് ഞാൻ ജനിച്ചു അതിനായി ലോകത്തിൽ വന്നുമിരിക്കുന്നു; സത്യത്തിനുള്ളവർ എല്ലാം

എന്റെ സ്വരം കേൾക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 38 പീലാത്തോസ് അവനോട് ചോദിച്ചു:
എന്താണ് സത്യം? ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ
വീണ്ടും യെഹൂദന്മാരുടെ അടുക്കൽ പുറത്തു
ചെന്ന് അവരോട്: ഞാൻ അവനിൽ ഒരു
കുറ്റവും കാണുന്നില്ല. 39 എന്നാൽ പെസഹയിൽ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഒരുവനെ വിട്ടുതരിക
പതിവുണ്ടല്ലോ; അതിനാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവിനെ നിങ്ങൾക്ക് വിട്ടുതരട്ടെ? എന്നു
ചോദിച്ചതിന് അവർ പിന്നെയും: 40 ഇവനെ വേണ്ട;
ബറബ്ബാസിനെ മതി എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു;
ബറബ്ബാസോ ഒരു കവർച്ചക്കാരൻ ആയിരുന്നു.

19. അദ്ധ്യായം.

യേശു ഉപദ്രവമേൽക്കുന്നു

1 അനന്തരം പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ
കൊണ്ടുപോയി ചാട്ടകൊണ്ട് അടിപ്പിച്ചു.
2 പടയാളികൾ മുള്ളുകൊണ്ട് ഒരു കിരീടം
മെടഞ്ഞു അവന്റെ തലയിൽ വെച്ച് ധൂമ്രവസ്ത്രം
ധരിപ്പിച്ചു. 3 അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്ന്: യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയ ജയ
എന്നു പറഞ്ഞ് അവരുടെ കൈകൾകൊണ്ട്
അവനെ അടിച്ചു. 4 പീലാത്തോസ് പിന്നെയും
പുറത്തു വന്നു: ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുറ്റവും
കാണുന്നില്ല എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്
അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഇതാ, പുറത്തു
കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അങ്ങനെ
യേശു മുൾക്കിരീടവും ധൂമ്രവസ്ത്രവും
ധരിച്ചു പുറത്തു വന്നു. പീലാത്തോസ്

അവരോട്: ആ മനുഷ്യൻ ഇതാ എന്നു
പറഞ്ഞു. 6 മുഖ്യപുരോഹിതന്മാരും ചേവകരും
അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: അവനെ ക്രൂശിയ്ക്ക,
അവനെ ക്രൂശിയ്ക്ക! എന്നു ആർത്തുവിളിച്ചു.
പീലാത്തോസ് അവരോട്: നിങ്ങൾ അവനെ
കൊണ്ടുപോയി ക്രൂശിപ്പിൻ: ഞാനോ അവനിൽ
കുറ്റം കാണുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 7 യെഹൂദന്മാർ
അവനോട്: ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ന്യായപ്രമാണം
ഉണ്ട്; അവൻ തന്നെത്താൻ ദൈവപുത്രൻ
ആക്കിയതുകൊണ്ട് ആ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
അവൻ മരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 8 ഈ പ്രസ്താവന കേട്ടപ്പോൾ
പീലാത്തോസ് ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു, 9 അവൻ
പിന്നെയും ആസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്ന്; 'നീ എവിടെ
നിന്നു ആകുന്നു' എന്നു യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു.
യേശു അവനോട് മറുപടിയൊന്നും പറഞ്ഞില്ല.
10 അപ്പോൾ പീലാത്തോസ് അവനോട്: നീ
എന്നോട് സംസാരിക്കുന്നില്ലയോ? എനിക്ക്
നിന്നെ ക്രൂശിപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും,
നിന്നെ വിട്ടയപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും
നീ അറിയുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്
11 യേശു അവനോട്: ഉയരത്തിൽനിന്ന്
നൽകപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെമേൽ
നിനക്ക് ഒരധികാരവും ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു;
അതുകൊണ്ട് എന്നെ നിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചവന്
അധികം പാപം ഉണ്ട് എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
12 ഈ വാക്കുനിമിത്തം പീലാത്തോസ് അവനെ
വിട്ടയപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു. യഹൂദന്മാരോ: നീ ഇവനെ
വിട്ടയച്ചാൽ കൈസരുടെ സ്നേഹിതൻ അല്ല;

തന്നെത്താൻ രാജാവാക്കുന്നവൻ എല്ലാം കൈസരോട് മത്സരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു ആർത്തുപറഞ്ഞു.

യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന് ഏൽപ്പിക്കുന്നു

13 ഈ വാക്കുകൾ കേട്ടപ്പോൾ പീലാത്തോസ് യേശുവിനെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു, ‘കല്ത്തളമെന്നും’ എബ്രായഭാഷയിൽ ‘ഗബ്ബഥാ’ എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു. 14 അപ്പോൾ
പെസഹയുടെ ഒരുക്കനാൾ ഏകദേശം ആറാം മണിനേരം ആയിരുന്നു. അവൻ യെഹൂദന്മാരോട്: “ഇതാ, നിങ്ങളുടെ രാജാവ്” എന്നു പറഞ്ഞു.
15 അവരോ: അവനെ കൊണ്ടുപോക, അവനെ കൊണ്ടുപോക; അവനെ ക്രൂശിയ്ക്ക! എന്നു നിലവിളിച്ചു. നിങ്ങളുടെ രാജാവിനെ ഞാൻ ക്രൂശിക്കേണമോ എന്നു പീലാത്തോസ് അവരോട് ചോദിച്ചു; അതിന് മുഖ്യപുരോഹിതന്മാർ: ഞങ്ങൾക്കു കൈസരല്ലാതെ മറ്റൊരു രാജാവില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 16 അപ്പോൾ അവൻ
യേശുവിനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന് അവർക്ക് ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.

യേശുവിനെ ക്രൂശിലേറ്റുന്നു

17 അവർ യേശുവിനെ ഏറ്റുവാങ്ങി; അവൻ തന്നെത്താൻ ക്രൂശിനെ ചുമന്നുകൊണ്ടു, എബ്രായഭാഷയിൽ ഗൊല്ഗോഥാ എന്നു പേരുള്ള തലയോടിടം എന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് പോയി.
18 അവിടെ അവർ അവനെയും അവനോടുകൂടെ വേറെ രണ്ടു ആളുകളെയും ഒരുവനെ അപ്പുറത്തും ഒരുവനെ ഇപ്പുറത്തും യേശുവിനെ

നടുവിലുമായി ക്രൂശിച്ചു. 19 പീലാത്തോസ് ഒരു
മേലെഴുത്തും എഴുതി ക്രൂശിന്മേൽ പതിപ്പിച്ചു;
അതിൽ: "നസറായനായ യേശു യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവ്" എന്നു എഴുതിയിരുന്നു. 20 യേശുവിനെ
ക്രൂശിച്ച സ്ഥലം നഗരത്തിന് സമീപം ആകയാൽ
അനേകം യെഹൂദന്മാർ ഈ മേലെഴുത്ത് വായിച്ചു.
അത് എബ്രായ, റോമ, യവന ഭാഷകളിൽ
എഴുതിയിരുന്നു. 21 ആകയാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ
മുഖ്യപുരോഹിതന്മാർ പീലാത്തോസിനോട്:
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ് എന്നല്ല, ഞാൻ
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ് എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു
എന്നത്രേ എഴുതേണ്ടത് എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അതിന്
പീലാത്തോസ്: ഞാൻ എഴുതിയത് എഴുതി എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

യേശുവിന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ പങ്കിട്ടെടുക്കുന്നു

23 പടയാളികൾ യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ച ശേഷം
അവന്റെ വസ്ത്രം എടുത്തു ഓരോ പടയാളിക്ക്
ഓരോ പങ്കായിട്ട് നാല് പങ്കാക്കി; അങ്കിയും
എടുത്തു; അങ്കിയോ തുന്നൽ ഇല്ലാതെ മേൽതൊട്ട്
മുഴുവനും നെയ്തതായിരുന്നു. 24 ഇതു കീറരുത്;
ആർക്ക് വരും എന്നു ചീട്ടിടുക എന്നു അവർ
തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. "എന്റെ വസ്ത്രം അവർ
പകുത്തെടുത്തു എന്റെ അങ്കിക്കായി ചീട്ടിട്ടു"
എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തിന് ഇതിനാൽ നിവൃത്തി
വന്നു. പടയാളികൾ ഇങ്ങനെ ഒക്കെയും ചെയ്തു.

യോഹന്നാനും യേശുവിന്റെ അമ്മയും

25 യേശുവിന്റെ ക്രൂശിനരികെ അവന്റെ
അമ്മയും അമ്മയുടെ സഹോദരിയും
ക്ലെയോപ്പാവിന്റെ ഭാര്യ മറിയയും മഗ്ദലക്കാരത്തി

മറിയയും നിന്നിരുന്നു. 26 യേശു തന്റെ അമ്മയും
താൻ സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനും നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ട്:
സ്ത്രീയേ, ഇതാ നിന്റെ മകൻ എന്നു അമ്മയോട്
പറഞ്ഞു. 27 പിന്നെ ശിഷ്യനോട്: ഇതാ നിന്റെ അമ്മ
എന്നും പറഞ്ഞു. ആ നാഴികമുതൽ ആ ശിഷ്യൻ
അവളെ തന്റെ വീട്ടിൽ കൈക്കൊണ്ട്.

യേശുവിന്റെ മരണം

28 അതിന്റെശേഷം സകലവും
തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ട്
തിരുവെഴുത്തുകൾ നിവൃത്തിയാകുംവണ്ണം:
"എനിക്ക് ദാഹിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അവിടെ പുളിച്ച വീഞ്ഞ് നിറഞ്ഞൊരു പാത്രം
വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു; അവർ ഒരു സ്പോഞ്ച്
പുളിച്ചവീഞ്ഞ് നിറച്ച് ഈസോപ്പുതണ്ടിന്മേൽ
ആക്കി അവന്റെ വായോട് അടുപ്പിച്ചു.
30 യേശു പുളിച്ചവീഞ്ഞ് കുടിച്ചശേഷം: "ഇത്
നിവൃത്തിയായിരിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു തല
ചായ്ച്ച് ആത്മാവിനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.
31 അന്ന് ഒരുക്കനാളും ആ ശബ്ബത്ത് നാൾ
വലിയതും ആകകൊണ്ട് ശരീരങ്ങൾ ശബ്ബത്തിൽ
ക്രൂശിന്മേൽ ഇരിക്കരുത് എന്നുവച്ച് അവരുടെ
കാലുകൾ ഒടിച്ച് ശരീരങ്ങൾ താഴെയിറക്കേണം
എന്നു യെഹൂദന്മാർ പീലാത്തോസിനോട്
അപേക്ഷിച്ചു. 32 ആകയാൽ പടയാളികൾ
വന്നു ഒന്നാമത്തവന്റെയും യേശുവിനോടുകൂടെ
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട മറ്റവന്റെയും കാലുകൾ
ഒടിച്ചു. 33 അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നപ്പോൾ, അവൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു
എന്നു കാൺകയാൽ അവന്റെ കാലുകൾ

ഒടിച്ചില്ല. 34 എങ്കിലും പടയാളികളിൽ ഒരുവൻ
കുന്തംകൊണ്ട് അവന്റെ വിലാപ്പുറത്ത്
കുത്തി; ഉടനെ രക്തവും വെള്ളവും പുറപ്പെട്ടു.
35 ഇതു കണ്ടവൻ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം ആകുന്നു; നിങ്ങളും
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന് താൻ സത്യം പറയുന്നു എന്നു
അവൻ അറിയുന്നു. 36 "അവന്റെ ഒരു അസ്ഥിയും
ഒടിഞ്ഞുപോകയില്ല" എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്ത്
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന് ഇതു സംഭവിച്ചു.
37 "അവർ കുത്തിയവങ്കലേക്ക് നോക്കും" എന്നു
മറ്റൊരു തിരുവെഴുത്തും പറയുന്നു.

യേശുവിനെ സംസ്കരിക്കുന്നു

38 അനന്തരം, യെഹൂദന്മാരെ പേടിച്ചിട്ട്
രഹസ്യത്തിൽ യേശുവിന്റെ ഒരു ശിഷ്യനായിരുന്ന
അരിമത്ഥ്യയിലെ യോസഫ് യേശുവിന്റെ
ശരീരം എടുത്തു കൊണ്ടുപോകുവാൻ
പീലാത്തോസിനോട് അനുവാദം ചോദിച്ചു.
പീലാത്തോസ് അനുവദിച്ചപ്പോൾ അവൻ വന്നു
അവന്റെ ശരീരം എടുത്തു. 39 യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ ആദ്യം രാത്രിയിൽ വന്ന
നിക്കോദെമോസും ഏകദേശം നൂറു റാത്തൽ
മൂറും അകിലും കൊണ്ടുള്ള ഒരു കൂട്ട്
കൊണ്ടുവന്നു. 40 അവർ യേശുവിന്റെ
ശരീരം എടുത്തു യെഹൂദന്മാർ ശവം
അടക്കുന്ന മര്യാദപ്രകാരം അതിനെ
സുഗന്ധവർഗ്ഗത്തോടുകൂടെ ശീലപൊതിഞ്ഞു
കെട്ടി. 41 അവനെ ക്രൂശിച്ച സ്ഥലത്തുതന്നെ
ഒരു തോട്ടവും ആ തോട്ടത്തിൽ മുമ്പെ
ആരെയും വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത പുതിയൊരു കല്ലറയും

ഉണ്ടായിരുന്നു. 42 യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരുക്കനാൾ
ആയിരുന്നതുകൊണ്ടും ആ കല്ലറ സമീപം
ആയിരുന്നതുകൊണ്ടും അവർ യേശുവിനെ
അതിൽ വെച്ച്.

20. അദ്ധ്യായം.

യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം

1 ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാം നാൾ മഗ്ദലക്കാരത്തി
മറിയ രാവിലെ, ഇരുട്ടുള്ളപ്പോൾ തന്നേ
കല്ലറയ്ക്കൽ ചെന്ന് കല്ലറവായ്ക്കൽ നിന്ന്
കല്ല് നീങ്ങിയിരിക്കുന്നത് കണ്ട്. 2 അവൾ ഓടി
ശിമോൻ പത്രൊസിന്റെയും യേശു സ്നേഹിച്ച
മറ്റെ ശിഷ്യന്റെയും അടുക്കൽ വന്നു: അവർ
കർത്താവിനെ കല്ലറയിൽനിന്ന് എടുത്തു
കൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ വെച്ച് എന്നു
ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവരോട് പറഞ്ഞു.
3 അപ്പോൾ പത്രൊസും മറ്റെ ശിഷ്യനും പുറപ്പെട്ടു
കല്ലറയ്ക്കൽ ചെന്ന്. 4 ഇരുവരും ഒന്നിച്ച് ഓടി; മറ്റെ
ശിഷ്യൻ പത്രൊസിനേക്കാൾ വേഗത്തിൽ ഓടി
ആദ്യം കല്ലറയ്ക്കൽ എത്തി; 5 കുനിഞ്ഞുനോക്കി
ശീലകൾ അവിടെ കിടക്കുന്നത് കണ്ട്;
എന്നാൽ അകത്ത് കടന്നില്ലതാനും. 6 പിന്നീട്
അവന്റെ പിന്നാലെ വന്ന ശിമോൻ പത്രൊസ്
കല്ലറയിൽ കടന്നു 7 ശീലകൾ അവിടെ
കിടക്കുന്നതും, അവന്റെ തലയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന
റൂമാൽ ശീലകളോടുകൂടെ കിടക്കാതെ
വേറിട്ടു ഒരിടത്ത് ചുരുട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നതും
കണ്ട്. 8 ആദ്യം കല്ലറയ്ക്കൽ എത്തിയ മറ്റെ
ശിഷ്യനും അപ്പോൾ അകത്ത് ചെന്ന് കണ്ട്

വിശ്വസിച്ചു. 9 അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നുള്ള
തിരുവെഴുത്ത് അവർ അതുവരെ അറിഞ്ഞില്ല.
10 അങ്ങനെ ശിഷ്യന്മാർ വീണ്ടും തങ്ങളുടെ
വീടുകളിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോയി.

യേശു മറിയയ്ക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു

11 എന്നാൽ മറിയ കല്ലറയ്ക്ക് പുറത്തു
കരഞ്ഞുകൊണ്ട് നിൽക്കുകയായിരുന്നു;
കരയുന്നതിനിടയിൽ അവൾ കല്ലറയ്ക്കുള്ളിലേക്ക്
കുനിഞ്ഞുനോക്കി. 12 യേശുവിന്റെ ശരീരം
കിടന്നിരുന്നിടത്ത് വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു
ദൂതന്മാർ ഒരുവൻ തലയ്ക്കലും ഒരുവൻ
കാൽക്കലും ഇരിക്കുന്നത് കണ്ട്. 13 അവർ
അവളോട്: സ്ത്രീയേ, നീ കരയുന്നത് എന്ത് എന്നു
ചോദിച്ചു. അവർ എന്റെ കർത്താവിനെ എടുത്തു
കൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ വെച്ച് എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൾ അവരോട്
പറഞ്ഞു. 14 ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് അവൾ പുറകോട്ട്
തിരിഞ്ഞപ്പോൾ യേശു അവിടെ നില്ക്കുന്നതു
കണ്ട്; എന്നാൽ അത് യേശു എന്നു അറിഞ്ഞില്ല
താനും. 15 യേശു അവളോട്: സ്ത്രീയേ, നീ
കരയുന്നത് എന്ത്? നീ ആരെ അന്വേഷിക്കുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. അത് തോട്ടക്കാരനാകുന്നു എന്നു
നിരൂപിച്ചിട്ട് അവൾ: യജമാനനേ, നീ അവനെ
എടുത്തുകൊണ്ട് പോയി എങ്കിൽ അവനെ
എവിടെ വെച്ച് എന്നു പറഞ്ഞുതരിക; ഞാൻ
അവനെ എടുത്തു കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളാം
എന്നു അവനോട് പറഞ്ഞു. 16 യേശു അവളോട്:
മറിയയേ, എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ തിരിഞ്ഞു

എബ്രായഭാഷയിൽ: ‘റബ്ബൂനി’ എന്നു പറഞ്ഞു;
അതിന് ഗുരു എന്നർത്ഥം. 17 യേശു അവളോട്:
എന്നെ തൊടരുത്; ഞാൻ ഇതുവരെ പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ കയറിപ്പോയില്ല; എങ്കിലും നീ എന്റെ
സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്ന്: എന്റെ
പിതാവും നിങ്ങളുടെ പിതാവും എന്റെ ദൈവവും
നിങ്ങളുടെ ദൈവവുമായവന്റെ അടുക്കൽ
ഞാൻ കയറിപ്പോകുന്നു എന്നു അവരോട് പറക
എന്നു പറഞ്ഞു. 18 മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ
വന്നു: “ഞാൻ കർത്താവിനെ കണ്ട്” എന്നും
അവൻ ഈ കാര്യങ്ങൾ തന്നോട് പറഞ്ഞു എന്നും
ശിഷ്യന്മാരോട് അറിയിച്ചു.

യേശു ശിഷ്യൻമാർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു

19 ആഴ്ചയുടെ ഒന്നാംനാളായ ആ ദിവസം, നേരം
വൈകിയപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ ഇരുന്ന സ്ഥലത്ത്
യെഹൂദന്മാരെ പേടിച്ചു വാതിൽ അടച്ചിരിക്കെ
യേശു വന്നു അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു:
“നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം” എന്നു അവരോട്
പറഞ്ഞു. 20 ഇതു പറഞ്ഞിട്ട് അവൻ കയ്യും
വിലാപ്പുറവും അവരെ കാണിച്ചു; അപ്പോൾ
കർത്താവിനെ കണ്ടിട്ട് ശിഷ്യന്മാർ സന്തോഷിച്ചു.
21 യേശു പിന്നെയും അവരോട്: “നിങ്ങൾക്ക്
സമാധാനം; ” പിതാവ് എന്നെ അയച്ചതുപോലെ
ഞാനും നിങ്ങളെ അയയ്ക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞശേഷം
അവൻ അവരുടെമേൽ ഊതി അവരോട്:
പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുവിൻ. 23 ആരുടെ
പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾ മോചിക്കുന്നുവോ അവർക്ക്
മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ആരുടെ പാപങ്ങൾ

നിർത്തുന്നുവോ അവർക്ക് നിർത്തിയിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.
24 എന്നാൽ യേശു വന്നപ്പോൾ പന്തിരുവരിൽ
ഒരുവനായ ദിദിമൊസ് എന്ന തോമസ്
അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 25 പിന്നീട്
മറ്റുള്ള ശിഷ്യന്മാർ അവനോട്: "ഞങ്ങൾ
കർത്താവിനെ കണ്ട്" എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ:
ഞാൻ അവന്റെ കൈകളിൽ ആണിപ്പഴുത്
കാണുകയും ആണിപ്പഴുതിൽ വിരൽ ഇടുകയും
അവന്റെ വിലാപ്പുറത്ത് കൈ ഇടുകയും
ചെയ്തിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു അവൻ
അവരോട് പറഞ്ഞു.
26 എട്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ട് ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും
അകത്ത് കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ തോമസും
ഉണ്ടായിരുന്നു. വാതിൽ അടച്ചിരിക്കെ യേശു
വന്നു അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു:
"നിങ്ങൾക്ക് സമാധാനം" എന്നു പറഞ്ഞു.
27 പിന്നെ തോമസിനോട്: നിന്റെ വിരൽ
ഇങ്ങോട്ട് നീട്ടി എന്റെ കൈകളെ കാണുക;
നിന്റെ കൈ നീട്ടി എന്റെ വിലാപ്പുറത്ത് ഇടുക;
അവിശ്വാസി ആകാതെ വിശ്വാസിയായിരിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 28 തോമസ് അവനോട്: എന്റെ
കർത്താവും എന്റെ ദൈവവും ആയുള്ളോവേ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 29 യേശു അവനോട്: നീ
എന്നെ കണ്ടതുകൊണ്ട് വിശ്വസിച്ചു; കാണാതെ
വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞു.
30 ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതല്ലാതെ
മറ്റു അനേകം അടയാളങ്ങളും യേശു തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ചെയ്തു.
31 എന്നാൽ യേശു ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു

എന്നു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിനും വിശ്വസിച്ചിട്ട് അവന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്ക് ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിനും ഇതു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

21. അദ്ധ്യായം.

യേശു തിബര്യാസ് കടല്ക്കരയിൽവച്ച് പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

1 അതിന്റേശേഷം യേശു പിന്നെയും
തിബര്യാസ് കടല്ക്കരയിൽവച്ച് ശിഷ്യന്മാർക്ക്
പ്രത്യക്ഷനായി; പ്രത്യക്ഷനായത് ഈ വിധം
ആയിരുന്നു: 2 ശിമോൻ പത്രൊസും ദിദിമൊസ്
എന്ന തോമസും ഗലീലയിലുള്ള കാനയിലെ
നഥനയേലും സെബെദിമക്കളും യേശുവിന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ വേറെ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു
കൂടിയിരുന്നു. 3 ശിമോൻ പത്രൊസ് അവരോട്:
ഞാൻ മീൻ പിടിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു; ഞങ്ങളും പോരുന്നു എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. അവർ പുറപ്പെട്ടു പടക് കയറി
പോയി; എന്നാൽ ആ രാത്രിയിൽ അവർക്ക്
ഒന്നും കിട്ടിയില്ല. 4 പുലർച്ച ആയപ്പോൾ യേശു
കരയിൽ നിന്നിരുന്നു; യേശു ആകുന്നു എന്നു
ശിഷ്യന്മാർ അറിഞ്ഞില്ല. 5 യേശു അവരോട്:
കുഞ്ഞുങ്ങളെ, നിങ്ങൾക്ക് കഴിക്കുവാൻ വല്ലതും
ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു; ഇല്ല എന്നു അവർ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6 പടകിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത്
വല വീശുവിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടും
എന്നു അവൻ അവരോട് പറഞ്ഞു; അവർ
വീശി, മീനിന്റെ പെരുപ്പം ഹേതുവായി അത്
വലിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 7 യേശു സ്നേഹിച്ച

ശിഷ്യൻ പത്രൊസിനോട്: അത് കർത്താവ്
ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; കർത്താവ് ആകുന്നു
എന്നു ശിമോൻ പത്രൊസ് കേട്ടപ്പോൾ, താൻ
അല്പം വസ്ത്രം മാത്രം ധരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട്;
തന്റെ പുറംവസ്ത്രമെടുത്ത് അരയിൽ ചുറ്റി
കടലിൽ ചാടി. 8 മറ്റുള്ള ശിഷ്യന്മാർ കരയിൽ
നിന്നു ഏകദേശം ഇരുനൂറ് മുഴത്തിൽ അധികം
ദൂരത്തല്ലായ്കയാൽ മീൻ നിറഞ്ഞ വല
ഇഴച്ചുംകൊണ്ട് പടകിൽ വന്നു. 9 കരയ്ക്ക്
ഇറങ്ങിയപ്പോൾ അവർ തീക്കനലും അതിന്മേൽ
മീൻ വെച്ചിരിക്കുന്നതും അപ്പവും കണ്ട്.
10 യേശു അവരോട്: ഇപ്പോൾ പിടിച്ച മീൻ
ചിലത് കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
11 ശിമോൻ പത്രൊസ് കയറി നൂറ്റമ്പത്തി
മൂന്ന് വലിയ മീൻ നിറഞ്ഞ വല കരയ്ക്ക്
വലിച്ചു കയറ്റി; അത്രയധികം ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും
വല കീറിയില്ല. 12 യേശു അവരോട്:
വന്നു പ്രാതൽ കഴിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു; ഇതു കർത്താവാകുന്നു എന്നു
അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ട് ശിഷ്യന്മാരിൽ
ഒരുവനും: നീ ആർ എന്നു അവനോട്
ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. 13 യേശു വന്നു
അപ്പം എടുത്തു അവർക്ക് കൊടുത്തു; മീനും
അങ്ങനെതന്നെ. 14 യേശു മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം ഇതു മൂന്നാമത്തെ
പ്രാവശ്യമായിരുന്നു തന്നത്താൻ ശിഷ്യന്മാർക്ക്
പ്രത്യക്ഷനായത്.

15 അവർ പ്രാതൽ കഴിച്ചശേഷം യേശു ശിമോൻ
പത്രൊസിനോട്: യോഹന്നാന്റെ മകനായ

ശിമോനേ, നീ ഇവയിൽ അധികമായി എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്
അവൻ: ഉവ്വ്, കർത്താവേ; ഞാൻ നിന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയ്ക്ക
എന്നു അവൻ അവനോട് പറഞ്ഞു. 16 രണ്ടാമതും
അവനോട്: യോഹന്നാന്റെ മകനായ ശിമോനേ,
നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
അതിന് അവൻ ഉവ്വ് കർത്താവേ, ഞാൻ നിന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ ആടുകളെ പാലിയ്ക്ക
എന്നു അവൻ അവനോട് പറഞ്ഞു. 17 മൂന്നാമതും
അവനോട്: യോഹന്നാന്റെ മകനായ ശിമോനേ,
നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു മൂന്നാമതും
ചോദിക്കയാൽ പത്രൊസ് ദുഃഖിച്ചു: കർത്താവേ,
നീ സകലവും അറിയുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും നീ അറിയുന്നു എന്നു
അവനോട് പറഞ്ഞു. യേശു അവനോട്: എന്റെ
ആടുകളെ മേയ്ക്ക. 18 ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിന്നോട് പറയുന്നു: നീ യൗവനക്കാരൻ
ആയിരുന്നപ്പോൾ നീ തന്നേ അര കെട്ടി നിനക്ക്
ഇഷ്ടമുള്ളേടത്ത് നടന്നു; വയസ്സനായശേഷമോ
നീ കൈ നീട്ടുകയും മറ്റൊരുത്തൻ നിന്റെ അര
കെട്ടി നിനക്ക് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഇടത്തേക്ക് നിന്നെ
കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു.
19 യേശു ഇതു പറഞ്ഞതത്, ഏത് വിധത്തിലുള്ള
മരണത്താൽ പത്രൊസ് ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തും എന്നു സൂചിപ്പിക്കാനാണ്. ഇതു
പറഞ്ഞതിനുശേഷം: "എന്നെ അനുഗമിക്ക"

എന്നു അവനോട് പറഞ്ഞു.
20 പത്രൊസ്
തിരിഞ്ഞു യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യൻ അവരെ പിൻചെല്ലുന്നത് കണ്ട്; [അത്താഴത്തിൽ അവന്റെ നെഞ്ചോട് ചാഞ്ഞുകൊണ്ട്: കർത്താവേ, നിന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചത് ഇവൻ തന്നേ].
21 അവനെ പത്രൊസ് കണ്ടിട്ട്: കർത്താവേ, ഈ മനുഷ്യന് എന്ത് ഭവിക്കും എന്നു യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു.
22 യേശു അവനോട്: ഞാൻ വരുവോളം ഇവൻ കാത്തിരിക്കേണമെന്ന് എനിക്ക് ഇഷ്ടം ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് നിനക്ക് എന്ത്? നീ എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
23 ആകയാൽ ആ ശിഷ്യൻ മരിക്കയില്ല എന്നൊരു ശ്രുതി സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ പരന്നു. യേശുവോ: അവൻ മരിക്കയില്ല എന്നല്ല, ഞാൻ വരുവോളം ഇവൻ കാത്തിരിക്കേണം എന്നു എനിക്ക് ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ അത് നിനക്ക് എന്ത് എന്നത്രേ അവനോട് പറഞ്ഞത്.

24 ഈ ശിഷ്യൻ ഇതിനെക്കുറിച്ച് സാക്ഷ്യം പറയുന്നവനും ഇതു എഴുതിയവനും ആകുന്നു; അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമാകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു.

25 യേശു ചെയ്തതു മറ്റു പലതും ഉണ്ട്; അത് ഓരോന്നായി എഴുതിയാൽ എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ ലോകത്തിൽ തന്നെയും ഒതുങ്ങുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിരൂപിക്കുന്നു.

മലയാളം ബൈബിള്
The Indian Revised Version Holy Bible in the Malayalam language of India (BCS 2017)

copyright © 2017 Bridge Communication Systems

Language: മലയാളം (Malayalam)

Contributor: eBible.org

Status of the project:

Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

For updates and typo reports, please see FreeBiblesIndia.com or eBible.org.

Status of the project:

Stage 1 - Initial Drafting by Mother Tongue Translators -- Completed
Stage 2 - Community Checking by Church -- Completed
Stage 3 - Local Consultant (Theologian/Linguist) Checking -- Completed
Stage 4 - Church Network Leaders Checking -- Completed
Stage 5 - Further Quality Checking -- In Progress

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.
- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.
- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2020-04-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 29 Jan 2022
8b989647-71e9-5be8-9094-ee99e3d6ae08